

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 24

Ljubljana, ponedeljek 20. oktobra 1975

Cena 18 dinarjev

Leto XXXI

1182.

Skupščina Socialistične republike Slovenije, je izhajajoč iz ustavnih temeljev in stališč 10. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije in 7. kongresa Zveze komunistov Slovenije, sklepov 8. kongresa Zveze sindikatov Slovenije, sklepov 9. kongresa Zveze Socialistične mladine Slovenije, dokumentov 3. in 4. seje Centralnega Komiteja Zveze komunistov Slovenije, 13. seje Republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije ter drugih aktualnih družbenopolitičnih dokumentov, proučila uresničevanje novega koncepta krajevne skupnosti v sodelovanju s številnimi krajevnimi skupnostmi, temeljnimi organizacijami združenega dela in občinskimi skupščinami.

Po vsestranski obravnavi poglobitvinih ugotovitev o uresničevanju novih odnosov v krajevnih skupnostih, ki jih je predložil v obravnavo zborom Skupščine SR Slovenije Odbor za družbenopolitični in komunalni sistem Zbora občin, je Skupščina Socialistične republike Slovenije na podlagi 335., 342. in 344. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 241., 244. in 245. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Družbenopolitičnega zbora dne 8. oktobra 1975 sprejela

STALIŠČA, PRIPOROČILA IN SKLEPE

o nadaljnjem samoupravnem razvoju krajevnih skupnosti v SR Sloveniji

I

Samoupravni položaj delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti se je z novo ustavo bistveno okreplil, kar je predvsem posledica vzpostavitve neposrednega odnosa med njihovim delom in življenjem oziroma posledica oblikovanja krajevne skupnosti kot sestavnega dela družbenoekonomskih odnosov.

Nova koncepcija krajevnih skupnosti ustreza življenju, potrebam in zahtevam delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti ter pomeni kontinuiteto v njihovem razvoju, obenem pa je rezultat idejnopoličnih in teoretičnih razčiščevanj, kakšno mesto pripada krajevni skupnosti v našem družbenoekonomskem in družbenopolitičnem sistemu.

Zavest samoupravljalcev v združenem delu in v krajevnih skupnostih o tem kaj nova koncepcija krajevne skupnosti pomeni za delovne ljudi in občane v njej in za družbo kot celoto ter zavest o nujnosti njihove aktivne udeležbe v procesu samoupravne preobrazbe krajevnih skupnosti se vse bolj krepi, čeprav pa ne povsod v enaki meri in dovolj hitro.

Da bi krajevna skupnost z uresničitvijo novih odnosov dejansko postala skupaj s temeljnimi organizacijami združenega dela in drugimi samoupravnimi dejavniki tudi oblika samoupravne družbene integracije

in samoupravna baza oblasti delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, je potrebno:

— v temeljnih organizacijah združenega dela hitreje in bolj odločno uresničevati tak samoupravni družbenoekonomski položaj delavcev v združenem delu, v katerem bodo delavci dejansko in neposredno ter celovito odločali o svojem delu ter o pogojih in rezultatih svojega dela ter na tej podlagi tudi o celotni družbeni reprodukciji, s tem pa odločali tudi o zadovoljevanju vseh tistih svojih osebnih in skupnih potreb in interesov, ki jih uresničujejo v kraju prebivanja;

— da se v vsaki krajevni skupnosti ustvari takšno stanje, v katerem bodo delovni ljudje in občani samoupravno odločali o urejanju svojega življenja na podlagi demokratičnega izražanja svojih pristnih interesov in potreb ter predlogov in mnenj za njihovo uresničevanje in se pri tem povezovali z organizacijami združenega dela, samoupravnimi interesnimi skupnostmi ter drugimi organizacijami in skupnostmi tako v občini kot izven nje, za zagotovitev materialnih in drugih pogojev za uresničevanje dogovorjenih skupnih ciljev;

— pospešiti proces oblikovanja krajevnih skupnosti v naravne življenjske skupnosti, na osnovi vsestranske analize pogojev, skupnih potreb in interesov ter na tej podlagi dogovora prizadetih delovnih ljudi in občanov, v okviru krajevnih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva;

— dogovoriti se o kriterijih za oblikovanje mestnih krajevnih skupnosti, ki so marsikje prevelike, in te kriterije upoštevati tudi pri določanju urbanistične politike ter pri pripravi planov prostorskega razvoja.

II

Za uspešno uresničevanje vseh nalog je potrebno, da se delovni ljudje in občani tudi znotraj krajevne skupnosti ustrezno samoupravno organizirajo, pri čemer je treba:

— zastaviti organizacijo samoupravljanja tako, da bo dejansko omogočala in zagotavljala delovnim ljudem in občanom na celotnem območju krajevne skupnosti in na vseh področjih njene dejavnosti, samoupravno odločanje o zadovoljevanju skupnih potreb in interesov, hkrati pa tudi kontrolo nad izvrševanjem sklepov in nad celotnim delom organov samoupravljanja v krajevni skupnosti ter omogočala, da bodo delovni ljudje in občani resnično sodelovali tudi pri opravljanju družbenih zadev in pri odločanju o vprašanih skupnega interesa v občini in v širših družbenopolitičnih skupnostih;

— prilagoditi organizacijo samoupravljanja v krajevni skupnosti krajevnim razmeram, velikosti in stopnji razvitosti krajevne skupnosti, potrebam in interesom njenih prebivalcev in nalogam, ki so si jih zastavili, pri čemer pa ne sme priti do takih razlik v organizaciji in organih krajevnih skupnosti, ki bi imele za

posledico tudi različne pravice in dolžnosti teh organov in delovnih ljudi ter občanov posameznih krajevnih skupnosti;

— v statutih krajevnih skupnosti jasno opredeliti, da delovni ljudje in občani uresničujejo svojo ustavno pravico do samoupravljanja v krajevni skupnosti predvsem z oblikami neposrednega osebnega izjavljanja — referendumom, zborom delovnih ljudi in občanov, interesnimi zbori, javno razpravo, anketo, zbori stanovalcev itd.;

— uveljaviti oblike neposrednega osebnega izjavljanja delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih ter zagotoviti, da se te razvijejo tako, da se bodo na najbolj neposreden način izražali interesi in potrebe delovnih ljudi in občanov v posameznih krajevnih skupnostih;

— zagotoviti, da bodo imeli zbori delovnih ljudi in občanov v vseh krajevnih skupnostih enake pravice in dolžnosti pri odločanju o vseh bistvenih vprašanjih, ki zadevajo delovne ljudi in občane in ki pomenijo njihove neodtujljive družbenoekonomske pravice;

— v izvoljenih organih samoupravljanja v krajevni skupnosti zagotoviti udeležbo delovnih ljudi in občanov iz vseh delov (sosesk, naselij) krajevnih skupnosti ter dosledno delegatsko zastopanje delavcev iz temeljnih organizacij združenega dela in njihovih delov iz območja krajevnih skupnosti ter tistih temeljnih organizacij združenega dela, katerih delavci živijo v določeni krajevni skupnosti;

— jasno opredeliti razmerja in odgovornost med posameznimi organi ter njihovo odgovornost do delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti;

— odpraviti statutarne rešitve, da so v zboru delegatov v krajevni skupnosti celotna izvršilna telesa družbenopolitičnih organizacij, celotna delegacija krajevnih skupnosti za skupščine družbenopolitičnih skupnosti in celoten svet krajevnih skupnosti, ker taka sestava zamegljuje medsebojne odnose med temi organi in zmanjšuje njihovo odgovornost;

— skrbno pretehtati in v statutih krajevnih skupnosti jasno opredeliti oblikovanje, vlogo in medsebojne odnose tudi drugih teles v krajevni skupnosti, da bo celotna organiziranost v krajevni skupnosti zagotavljala usklajeno in uspešno delovanje;

— v statutih temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter v statutih samoupravnih interesnih skupnosti jasno opredeliti medsebojne odnose pri sodelovanju s krajevnimi skupnostmi.

III

Interesi delovnih ljudi in občanov, organiziranih v krajevni skupnosti, se prek delegatskega sistema uresničujejo v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti in v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti, s čimer je zagotovljeno, da vse samoupravne in oblastne odločitve temeljijo tudi na teh interesih. Od uresničevanja in krepitev delegatskih odnosov v veliki meri zavisí uresničevanje ustavne zamisli krajevnih skupnosti kot družbenopolitičnega, predvsem pa družbenoekonomskega odnosa in okvira.

V tej zvezi se pojavljajo tudi nekatere slabosti in pomanjkljivosti, za odpravo katerih bi bilo treba:

— v statutih in drugih samoupravnih aktih krajevnih skupnosti vsebinsko bolj popolno opredeliti pravice in dolžnosti delegatov, način dela in oblikovanja

stališč za delegacije krajevnih skupnosti ter pri tem čim bolj konkretno določiti, v katerih primerih delegacija oblikuje stališča na podlagi razprave in smernic zborov delovnih ljudi in občanov, samoupravnih organov krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in drugih dejavnikov v krajevni skupnosti ter primere, ko delegacija lahko oblikuje stališča sama;

— v večjih krajevnih skupnostih proučiti možnost oblikovanja posebnih delegacij za vsako skupščino samoupravne interesne skupnosti;

— s samoupravnimi sporazumi in poslovniki delegacij določiti tudi način povezovanja z delegacijami samoupravnih interesnih skupnosti in drugih krajevnih skupnosti in postopek za usklajevanje stališč zaradi enotnega nastopanja v občinski skupščini in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti, način povezovanja in zadeve, zaradi katerih naj se povezujejo delegacije krajevnih skupnosti z delegacijami in konferencami delegacij temeljnih organizacij združenega dela, pri čemer morajo tovrstne določbe priti tudi v samoupravne akte temeljnih organizacij združenega dela;

— da samoupravni organi krajevnih skupnosti, profesionalni delavci, kjer jih imajo, krajevni uradi, občinska skupščina in njeni organi, organi samoupravnih interesnih skupnosti in drugi organi v občini nudijo večjo in bolj kvalitetno strokovno in administrativno-tehnično pomoč delegacijam krajevnih skupnosti;

— zagotoviti v primerih, ko je to potrebno, delegatom za opravljanje delegatske dolžnosti nadomestila osebnega dohodka in nadomestila za potne stroške.

IV

Nov položaj delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti je mogoče uresničiti le v primeru, da se krajevna skupnost najtesneje povezuje s temeljnimi in drugimi organizacijami združenega dela, s samoupravnimi interesnimi skupnostmi in z vsemi drugimi organizacijami in skupnostmi, tako v svojem okviru kot v občini, regiji, republiki in širše. Brez njene odprtosti in vsestranskega povezovanja si krajevnih skupnosti v novi vlogi ni mogoče zamisliti. Da bi uresničili ta cilj, moramo zlasti vzpodbujati ter zagotoviti:

— krepitev zavesti delavcev v združenem delu in delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih, da je primerna pot za urejanje njihovih skupnih zadev in medsebojnih odnosov v njihovi samoupravni pristojnosti in zato njihova pravica in dolžnost, da na samoupraven način, na osnovi vzajemnosti in solidarnosti soočajo, usklajujejo in rešujejo svoje skupne interese in zadeve, česar pa ni mogoče storiti drugače kot z najtesnejšim, racionalnim in učinkovitim načinom sodelovanja;

— da se pospeši delovanje samoupravnih interesnih skupnosti ter zagotovi njihovo vključevanje v izvajanje skupnih nalog v krajevnih skupnostih, na osnovi med seboj usklajenih in realnih programov dela in razvoja na posameznih družbenih področjih;

— da se krajevne skupnosti ne bodo zapirale v teritorialne okvire, temveč bodo ugotovljeni skupni interesi podlaga za različne oblike povezovanja krajevnih skupnosti, ne glede na občinske in republiške meje;

— da se bodo skupnosti krajevnih skupnosti, tako na podeželju kot v mestih, ustanovljale na podlagi trajnejših skupnih interesov več krajevnih skupnosti,

ne pa zaradi razreševanja vprašanj, ki sodijo v pristojnost zbora krajevnih skupnosti občinske skupščine;

— da bo zbor krajevnih skupnosti v občinski skupščini v skladu s svojimi pristojnostmi na podlagi ustave, statuta občine in statutih krajevnih skupnosti zaživel kot mesto, v katerem se spočajo in usklajujejo različni interesi krajevnih skupnosti v občini z interesi združenega dela in širšimi družbenimi interesi ter da bo ta zbor tudi eden od nosilcev ureničevanja novih odnosov v krajevnih skupnostih;

— takšno vlogo in dejavnost izvršnih svetov in upravnih organov občinskih skupščin, ki bosta ob ustrezni materialni, organizacijski in strokovni pomoči krajevnim skupnostim prispevali k uspešnemu ureničevanju tistih nalog, ki jih posamezne krajevne skupnosti zaradi pomanjkanja teh pogojev ne bi mogle opraviti. V izvršnih svetih občinskih skupščin zadolžiti posamezne člane za stalno spremljanje, pomoč in sodelovanje s krajevnimi skupnostmi;

— da se v statutih občin in statutih krajevnih skupnosti ter drugih splošnih aktih bolj jasno, konkretno in celovito opredelijo skupne naloge, razmerja in odnosi med občinsko skupščino, njenimi organi in krajevnimi skupnostmi, pri čemer je treba upoštevati nove razsežnosti, naloge in ustavno opredeljeno vlogo in položaj krajevnih skupnosti;

— široko interesno združevanje delovnih ljudi v različne družbene organizacije, društva, klube in druga interesna združevanja, povezovanje teh interesnih združenj med seboj in z organi krajevnih skupnosti ter s podobnimi dejavniki v širših družbenih skupnosti.

V

Programiranje dela in razvoja krajevnih skupnosti je skupaj z zagotavljanjem materialne osnove in ureničevanje skupnih potreb in interesov delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti ključno vprašanje uresničitve krajevnih skupnosti kot družbenoekonomskega odnosa. Kljub pozitivnim rezultatom pri iskanju načinov združevanja dela in sredstev za uresničevanje skupnih interesov in potreb delovnih ljudi v krajevnih skupnostih, katerih namen in cilj je iztrgati financiranje krajevnih skupnosti iz proračunskih virov in proračunske logike ter približati oblikovanje programov razvoja krajevnih skupnosti in s tem tudi odgovornost za uresničevanje teh programov delavcem v združenem delu, njihovim interesom in potrebam, je potrebno za čim hitrejšo oblikovanje in uresničevanje samoupravnega sistema programiranja in zagotavljanja materialne osnove krajevnih skupnosti še zlasti:

— zagotoviti, da bodo skupne potrebe in interesi delavcev v združenem delu in vseh delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti vedno in povsod osnovno izhodišče pri programiranju dela in razvoja krajevnih skupnosti;

— zagotoviti prek delegacij krajevnih skupnosti za skupščine družbenopolitičnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in prek delegatsko sestavljenih organov krajevnih skupnosti povezovanje in usklajevanje realno zastavljenih programov krajevnih skupnosti temeljnih organizacij združenega dela in samoupravnih interesnih skupnosti ter doseči, da postanejo tako usklajeni programi osnova za dogovarjanje in

sporazumevanje o združevanju dela in sredstev in izhodišče za pripravo družbenih planov občine in širših družbenopolitičnih skupnosti;

— zagotoviti, da bodo predlogi programov krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti pravočasno in naenkrat predloženi v obravnavo zborom delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela, pri čemer morajo samoupravni organi s pomočjo strokovnih služb zagotoviti, da bodo ti dokumenti ustrezno obdelani in pripravljene za razpravo na zborih delavcev;

— ustanoviti v vseh krajevnih skupnostih komisije za planiranje, ki bodo sodelovale pri svojem delu z ostalimi dejavniki;

— da delavci temeljnih organizacij združenega dela sami zagotavljajo materialno osnovo za delo krajevnih skupnosti v okviru celotnega dohodka temeljnih organizacij združenega dela in tako njegovo delitev, v kateri bodo enakovredno obravnavali vse svoje skupne potrebe in interese, tiste, ki jih zadovaljujejo v temeljnih organizacijah združenega dela in tiste, ki jih zadovaljujejo v krajevnih skupnostih in v samoupravnih interesnih skupnostih, pri tem pa upoštevajo tudi potrebe za solidarnostno prelivanje sredstev;

— zagotoviti, da bo financiranje določenega dela programov krajevnih skupnosti v okviru dogovorjene družbenoekonomske politike vključeno v družbene dogovore o financiranju osebne, skupne in splošne porabe; v okviru družbenega dogovora o splošni porabi naj se oblikujejo tudi merila za poenoteno odmerjanje sredstev iz občinskih proračunov krajevnim skupnostim;

— v občinah in regijah pospešeno nadaljevati akcije za pripravo in sprejemanje družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov med občinami oziroma krajevnimi skupnostmi in temeljnimi organizacijami združenega dela ter v teh dogovorih in sporazumih oblikovati načela solidarnosti in kriterije za usmerjanje in delitev teh sredstev;

— ob sklepanju samoupravnih sporazumov v temeljnih organizacijah združenega dela tudi določiti, iz katerih virov bodo zagotovljena sredstva za financiranje krajevnih skupnosti (iz bruto osebnih dohodkov delavcev, iz ostanka dohodka, iz sklada skupne porabe);

— v večji meri uresničiti v občinah odstopanje posameznih virov občinskih proračunskih dohodkov (davkov, taks in drugih davščin) za financiranje nekaterih nalog v krajevnih skupnostih ter zagotoviti, da bo tak način sestavni del sistematičnega zagotavljanja materialne osnove v krajevni skupnosti.

VI

Temeljni subjekt in glavni vir informacij ter aktivni in ustvarjalni pobudnik vseh družbenih procesov v delegatskih odnosih so delovni ljudje in občani, zato morajo vse pomembne informacije najti pot tudi do krajanov hkrati mora sistem medsebojnega obveščanja omogočati vključevanje vseh delovnih ljudi in občanov v samoupravna in politična dogajanja v krajevnih in širših skupnostih.

Da bi funkcija in vsebina sistema informiranja v delegatskem sistemu v krajevnih skupnostih temeljila na načelih ustavne ureditve ter krepila samoupravni,

družbenoekonomski in družbenopolitični položaj delavcev in vseh delovnih ljudi in občanov, je potrebno:

— medsebojno obveščanje v delegatskem sistemu zgraditi tako, da imajo možnost obveščati in da so obveščeni vsi delovni ljudje in občani na svojih delovnih mestih in v kraju bivanja, kjer razpravljajo in odločajo o vseh bistvenih vprašanjih svojega družbenoekonomskega položaja in družbenega razvoja v krajevni skupnosti kot tudi v celotni družbi;

— normativno urediti organizacijo obveščanja, načine, oblike in subjekte komuniciranja ter njihovo odgovornost v teh procesih, v posebnih določbah pa določiti tista vprašanja, o katerih mora biti obveščen vsak delovni človek in občan v krajevni skupnosti;

— zagotoviti čim večji samoupravni vpliv na sredstva javnega obveščanja in druge institucije, pomembne za informiranje v delegatskem sistemu, njihovo organizacijsko povezanost in usklajenost v celovit sistem informiranja;

— izoblikovati stalen sistem usposabljanja delovnih ljudi in občanov ter delegatov za delo in nastopanje v sistemu medsebojnega obveščanja v krajevni skupnosti;

— pospešiti organizacijo in usposobitev informacijsko-dokumentacijskih centrov pri občinskih skupščinah ter jih povezati v enoten in usklajen sistem informiranja v republiki;

— organizirati v krajevni skupnosti informacijske skupine, sestavljene iz članov samoupravnih organov krajevni skupnosti, delegacij krajevni skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, temeljnih organizacij združenega dela in drugih, ki bodo skrbele za medsebojno informiranje delovnih ljudi in občanov, urejale informacije, ki jih krajevna skupnost pošilja sredstvom javnega obveščanja ter hkrati opravljale vlogo uredništva za morebitni občasni ali redni interni informativni bilten v krajevni skupnosti;

— z delom uredništev in v vsebinskih zasnovah zagotoviti, da bodo občinska in pokrajinska glasila redno spremljala problematiko posameznih krajevni skupnosti in procese samoupravnega dogovarjanja in skupnega odločanja v njih.

VII

Pomanjkljiva profesionalna zasedenost delovnih skupnosti krajevni skupnosti in še ne dovolj aktivno sodelovanje občanov je tudi eden izmed vzrokov, da krajevne skupnosti zaenkrat ne morejo opravljati vseh nalog, ki jim jih nalaga ustava in drugi dokumenti. Glede na to, je potrebno:

— pritegniti k delu na posameznih področjih dela v krajevni skupnosti čim več občanov, predvsem mladine in delavcev, ki lahko zaradi svoje izobrazbe, dela, sposobnosti in družbene aktivnosti kar največ prispevajo;

— hitreje nadaljevati že začeto akcijo za zagotovitev nujno potrebnih prostorov za samoupravno in družbenopolitično aktivnost ter za delovanje celotnega delegatskega sistema v krajevni skupnosti. V programih razvoja krajevni skupnosti je treba predvideti, kjer jih še ni, gradnjo družbenih centrov krajevni skupnosti. Zato je treba čim prej strokovno proučiti to problematiko in pripraviti načrte, ki naj prispevajo k cenejši gradnji ali preureditvi takih cent-

rov ter zagotovijo njihovo vsestransko uporabnost v skladu z novimi nalogami krajevni skupnosti.

VIII

Družbenopolitične organizacije, na čelu z Zvezo komunistov, so tudi v tem obdobju naše revolucije iniciator in nosilec vseh akcij, s katerimi se sprejete in plebiscitarno podprte rešitve ustave in drugih dokumentov uresničujejo v vseh sestavnih delih samoupravne socialistične družbene stvarnosti, predvsem pa v njenih temeljnih celicah, v temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevni skupnosti. Od realizacije samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v krajevni skupnosti, enako kot od njihove realizacije v temeljnih organizacijah združenega dela in v združenem delu nasploh, je v največji meri odvisno polno in dosledno uresničevanje ustave, pri čemer je primarna naloga predvsem družbenopolitičnih organizacij in drugih organiziranih socialističnih sil, ki se združujejo v fronti Socialistični zvezi delovnega ljudstva, da organizirano in usklajeno vodijo bitko za uresničevanje teh najširše sprejetih dogovorov tako v temeljnih organizacijah združenega dela kot v krajevni skupnosti.

Družbenopolitične organizacije so morale, da bi mogle/uresničevati svoje odgovorne naloge pri preobrazbi družbenih odnosov v temeljnih družbenih celicah, svojo organiziranost ter oblike in metode svojega političnega delovanja uskladiti z organiziranostjo delovnih ljudi v temeljnih samoupravnih skupnosti in organizacijah. Proces reorganizacije družbenopolitičnih organizacij se tudi v krajevni skupnosti uspešno zaključuje, čeprav še obstajajo praznine, kjer posamezne družbenopolitične organizacije organizacijsko še niso navzoče.

Zato bo potrebno, da družbenopolitične organizacije in njihova vodstva pospešijo akcijo za organiziranje svojega članstva v vseh tistih krajevni skupnosti, kjer so zato pogoji, s čimer bo onemogočeno tudi pojavljanje in vplivanje tistih sil, ki so nasprotno nadaljnemu razvoju samoupravljanja v krajevni skupnosti.

Posebno je potrebno poudariti vlogo in pomen krajevni organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva, ki morajo kot enotna fronta vseh organiziranih socialističnih sil zagotoviti enotnost pogledov in interesov ter enotnost akcije organiziranih delovnih ljudi in občanov in zagotoviti nekatere nujne družbenopolitične pogoje za samoupravno preobrazbo krajevni skupnosti. V tem procesu je Socialistična zveza delovnega ljudstva skupna akcija ter trajna in skupna odgovornost vseh v njej združenih sil. Čim bolj bodo družbenopolitične organizacije in druge socialistične sile prisotne v njej, tem močnejša in učinkovitejša bo krajevna organizacija Socialistične zveze delovnega ljudstva pri uresničevanju svojih nalog.

Čeprav naloge drugih družbenopolitičnih organizacij niso nič manj pomembne, je potrebno poudariti vlogo sindikatov kot sestavnega dela fronte pri uresničevanju novih odnosov v krajevni skupnosti. Osnovne sindikalne organizacije bodo morale iti v odločnejšo borbo proti tehnokratskemu zapiranju organizacij združenega dela v ozke lastne interese, kar v veliki meri onemogoča samoupravno združevanje dela in sredstev za urečanje skupnih potreb delavcev in vseh delovnih ljudi, ki jih le-ti zadovoljujejo v krajevni skupnosti.

Naloge družbenopolitičnih organizacij pri uresničevanju ustave v krajevni skupnosti so jasno opredeljene v njihovih sprejetih dokumentih. Osnovne organizacije družbenopolitičnih organizacij v krajevnih skupnostih naj naloge iz teh dokumentov prevzemajo in jih konkretizirajo v svojih, v okviru Socialistične zveze delovnega ljudstva, usklajenih planih akcije, določijo prioriteto še neuresničenih nalog in jih na tej osnovi uresničujejo.

IX

Zaradi nekaterih nejasnosti pri uresničevanju novih ustavnih odnosov v krajevnih skupnostih, ki povzročajo tudi neenoten pristop v praksi pri reševanju vprašanj, kot so oblikovanje in organizacija samoupravljanja v krajevnih skupnostih, izgradnja sistema zagotavljanja sredstev za delo krajevnih skupnosti ipd.; bi morali v okviru republike:

— pri usklajevanju republiške zakonodaje z ustavo ter pri sprejemanju novih zakonov in drugih splošnih aktov, zlasti na področju združenega dela, družbene lastnine, družbenega planiranja, družbenega dogovarjanja in v srednjeročnih in dolgoročnih planih razvoja, zagotoviti, da bosta nova vloga in položaj krajevnih skupnosti popolnoma vgrajena v celoten sistem; pri tem pa mora republiška zakonodaja na tem področju spremljati interese delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih in na tej podlagi prispevati k optimalnemu razvoju samoupravnih družbenoekonomskih in političnih odnosov v njih;

— z družbenim dogovorom, ki ga pripravi skupnost slovenskih občin, skupaj z drugimi dejavniki v republiki, določiti načela za financiranje skupnih potreb v krajevnih skupnostih ter načela, po katerih bi občine odstopale tudi del svojih sredstev, to je davkov, taks in drugih davščin, krajevnim skupnostim z upoštevanjem načela solidarnosti, da bi tako zagotovili enakopravne možnosti delovnih ljudi in občanov pri uresničevanju njihovih temeljnih pravic v krajevni skupnosti.

Št. 011-21/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Brečelj l. r.

1183.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o varnosti cestnega prometa

Razglasa se zakon o varnosti cestnega prometa, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 8. oktobra 1975 in na seji Zbora občin dne 8. oktobra 1975.

Št. 34-57/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o varnosti cestnega prometa

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za promet na javnih cestah veljajo določbe zakona o temeljih varnosti cestnega prometa (Uradni list SFRJ, št. 17/74), določbe tega zakona ter določbe predpisov, ki so izdani na njuni podlagi.

2. člen

Družbenopolitične skupnosti in njihovi organi, organizacije združenega dela in druge organizacije ter občani skrbijo, da se ustvarijo ugodni pogoji za varnost cestnega prometa in za organiziranje ter izvajanje prometno-preventivnega dela, kakor tudi za ukrepe, da bi promet pravilno potekal ter da bi preprečili prometne nezgode in druge nevarnosti.

3. člen

Ce je potrebno za varnost prometa ali če to zahtevajo razlogi vzdrževanja javnega reda in miru, lahko republiški sekretar za notranje zadeve z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst vozil, gonjenje oziroma vodenje živine ter hojo pešcev na določenih cestah ali cestnih delih, dokler so podani razlogi, zaradi katerih se tak ukrep odredi.

Republiški sekretar za notranje zadeve lahko za posamezne vrste vozil ali za vsa vozila predpiše omejitev hitrosti vožnje, ki velja samo za določene dni ali v določenem času.

4. člen

Organi za notranje zadeve nadzorujejo izvajanje predpisov in ukrepov, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa in opravljajo upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na voziške izpite, izpite za voznike inštruktorje, voziška dovoljenja, registracijo vozil na motorni pogon, tehnične preglede vozil na motorni pogon ter druge upravne zadeve s področja varnosti cestnega prometa.

Pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka tega člena organi javne varnosti neposredno nadzorujejo in usmerjajo promet na cestah in izvajajo nadzorstvo nad vozniki in vozili.

Organi javne varnosti sodelujejo pri svojem delu z ustreznimi službami v organizacijah združenega dela, kakor tudi s pristojnimi organi družbenopolitičnih skupnosti, ki lahko prispevajo k uspešnemu delu organov javne varnosti na področju varnosti cestnega prometa.

5. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem predpisov o varnosti cestnega prometa, ki se nanašajo na delo v organizacijah združenega dela, opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

6. člen

Zaradi nemotenega in varnega poteka prometa v naseljih lahko občinska skupščina uredi promet v naseljih, zlasti:

1. določi organizacijo združenega dela, ki postavlja in vzdržuje prometne znake;

2. prepove promet na posamezni cesti za vsa vozila ali za posamezne vrste vozil;

3. določi prednostne in stranske ceste;
4. določi enosmerne ceste;
5. določi parkirne prostore, način parkiranja in prepoved ustavljanja ali parkiranja vozil na določeni cesti ter način odstranjevanja nepravilno parkiranih vozil;
6. omeji hitrost vožnje skozi naselje;
7. uredi promet pešcev in promet s kolesi, kolesi z motorjem in vprežnimi vozili;
8. odredi postavitev in vzdrževanje zaščitnih ograj na nevarnih krajih, kjer so ogroženi udeleženci v prometu;
9. odredi posebne tehnične in druge ukrepe za varnost otrok na prehodih čez vozišče v bližini šol;
10. uredi gonjenje in vodenje živine;
11. predpiše pogoje in ukrepe, ki jih je potrebno upoštevati pri prekopavanju cest in drugih delih na cesti;
12. ukrepa v drugih zadevah lokalnega prometa v naseljih.

7. člen

Posamezni v tem zakonu uporabljeni izrazi imajo tale pomen:

1. »kmetijski traktor« je vozilo na motorni pogon, ki se uporablja pretežno za kmetijska dela ali prevoze, ki so v neposredni zvezi s kmetijskimi deli;
2. »motokultivator« je vozilo na motorni pogon, ki ima eno os in največ 16 KS in je konstruirano tako, da vleče, potiska ali vozi razna zamenljiva orodja in priključke ali služi za njihov pogon in za vleko lahkega priklopnika;
3. »delovni stroj« je vozilo na motorni pogon, razen motornih vozil, kmetijskih traktorjev, motokultivatorjev in koles z motorjem, ki je prvenstveno namenjeno za razna dela z vgrajenimi napravami in ki na ravni cesti ne razvije večje hitrosti od 30 km/h (bager, buldožer, kombajn, finišer in drugi).

II. CESTE

8. člen

Organizacije združenega dela in druge organizacije ter državni organi, ki skrbijo za vzdrževanje, gradnjo in rekonstrukcijo cest, morajo zagotoviti, da cesta po svojih elementih, tehničnih lastnostih in opremljenosti ustreza zahtevam varnega prometa ter vzdrževati cesto in cestne objekte v stanju, ki zagotavlja varno vožnjo vozil in varnost drugih udeležencev v prometu.

Dolžnost iz prejšnjega odstavka tega člena velja tudi za komunalne organizacije združenega dela, ki skrbijo za urejanje, vzdrževanje in opremljanje ulic, trgov in cest v naseljih.

III. PROMETNA PRAVILA

1. Vožnja z vozili po cesti

9. člen

Voznik, ki namerava na cesti obrniti vozilo, se mora prepričati, če lahko to stori brez nevarnosti in če pri tem ne ovira drugih udeležencev v prometu.

Voznik ne sme obračati vozila na krajih, kjer je vidljivost premajhna (vrh klanca, ovinek idr.), na križiščih, kjer se promet ureja s semaforji ali ga ureja pooblaščen uradna oseba in na prehodih čez železniško progo.

2. Hitrost

10. člen

Voznik mora ves čas vožnje opazovati promet za vozilom. Če opazi, da s počasno vožnjo ovira vozila za seboj, ki ga brez nevarnosti ne morejo prehiteti, mora voziti ob skrajni desni strani vozišča, in če to ni dovolj, na prvem primernem prostoru ustaviti svoje vozilo izven vozišča in odpeljati šele, ko hitrejša vozila odpeljejo mimo.

11. člen

Na javnih cestah, razen na avtomobilskih cestah, je omejena hitrost vožnje za naslednje kategorije vozil:

1. na 50 km/h — za avtobuse v mestnem in pri-mestnem prometu, če potniki stojijo;
2. na 50 km/h — če se na tovornem motornem vozilu v prostoru, ki je namenjen za tovor, vozijo osebe, ki nalagajo in razkladajo tovor;
3. na 50 km/h — za vozila na motorni pogon, ki na cesti vlečejo pokvarjeno vozilo na motorni pogon.
4. na 25 km/h — za kmetijske traktorje s traktor-skim priklopnikom, v katerem se prevažajo osebe, ki nalagajo ali razkladajo tovor.

Vozniki motornih vozil iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se morajo držati v prvem odstavku tega člena predpisanih hitrosti tudi na cesti, na kateri je dovoljena večja hitrost.

12. člen

Za kolesa in kolesa z motorjem, ki vozijo po kolesarski stezi, je hitrost omejena na 30 km/h.

3. Promet vozil čez označene prehode za pešce

13. člen

Voznik, ki se v strnjeni koloni približuje zaznamovanemu prehodu za pešce, kjer promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki ali ga ne ureja pooblaščen uradna oseba, ne sme zapeljati z vozilom na prehod, če je očitno, da bi se moral na njem ustaviti.

4. Ustavljanje in parkiranje

14. člen

Voznik ne sme ustaviti ali parkirati vozila na pločniku, razen če je to dovoljeno s prometnim znakom.

15. člen

Voznik motornega vozila, ki zapusti vozilo, da nad njim nima neposrednega nadzorstva, mora ukreniti vse potrebno, da ga ne bi kdo neupravičeno uporabil za vožnjo.

16. člen

Če je parkiranje ali ustavljanje s prometnimi znaki omejeno na določen čas, mora voznik motornega vozila označiti čas parkiranja na javni parkirni uri ali na vidnem mestu nameščeni parkirni uri v vozilu in ga odpeljati, ko izteče dovoljeni čas za parkiranje oz. ustavljanje.

17. člen

Če je vozilo zaradi okvare onesposobljeno za nadaljnjo vožnjo, ga mora voznik takoj odstraniti z vozišča; če tega ne more storiti pa mora poskrbeti, da odstrani vozilo z vozišča organizacija združenega dela, ki skrbi za vzdrževanje ceste.

Če je onespobljeno vozilo na delu ceste izven vozišča ali neposredno ob cesti, ga mora lastnik oziroma imetnik pravice uporabe odstraniti najpozneje v treh dneh.

Če onespobljeno vozilo ni odstranjeno v predpisanem roku, ga odstrani organizacija združenega dela, ki skrbi za vzdrževanje ceste, na stroške lastnika oziroma imetnika pravice uporabe vozila.

18. člen

Če najde pooblaščen uradna oseba, ki nadzoruje promet na cesti, vozilo parkirano tako, da pomeni to neposredno nevarnost ali oviro za promet, odredi, da se odstrani s ceste in sicer na stroške lastnika oziroma imetnika pravice uporabe vozila.

19. člen

Zdravstveni delavci, ki obiskujejo bolnike ali nudijo pomoč ponesrečencem in invalidni vozniki smejo ustavljati ali parkirati vozila na krajih, kjer sicer to ni dovoljeno, če tako ustavljeno ali parkirano vozilo ne predstavlja nevarnosti za druge udeležence v prometu.

Vozila iz prvega odstavka tega člena morajo imeti na vidnem mestu poseben znak, ki ga določi republiški sekretar za notranje zadeve.

5. Vleka vozil

20. člen

Vozilo na motorni pogon sme vleči poškodovano ali pokvarjeno motorno vozilo, tako da je sprednji ali zadnji del vozila naslonjen ali obešen na vlečno vozilo ali na vlečno polprikolico.

Z vrvjo ali s togo zvezo (drogom) se sme vleči poškodovano ali pokvarjeno vozilo le do najbližjega kraja, kjer je okvaro mogoče odpraviti.

Z vrvjo ni dovoljeno vleči tovornega motornega vozila, avtobusa ali vozila na motorni pogon, na katerem so pokvarjene naprave za upravljanje ali naprave za ustavljanje.

S togo zvezo (drogom) ni dovoljeno vleči vozila na motorni pogon, ki ima pokvarjeno napravo za upravljanje ali vozila, ki je težje od vlečnega vozila, če ima pokvarjeno delovno zavoro.

Z vrvjo ali s togo zvezo (drogom) ni dovoljeno vleči neregistriranega motornega vozila.

21. člen

Naloženo tovorno motorno vozilo je dovoljeno vleči samo do prvega kraja, ki je primeren za preložitve tovora, le izjemoma pa do kraja, kjer je mogoče popraviti okvaro na vozilu.

22. člen

Vleka pokvarjenega vozila ni dovoljena, če je kateremu od vozil pripet priklopnik. Vleka vozil tudi ni dovoljena, če je vozniku vlečnega vozila zaradi konstrukcije vlečnega vozila ali tovora na vlečnem vozilu ali zaradi drugih okoliščin vidljivost tako zmanjšana, da ne more varno upravljati vlečnega vozila ali če voznik vlečnega vozila ne vidi svetlobno signalnih naprav na zadnji strani vlečnega vozila.

6. Promet vozil na motorni pogon

23. člen

Vozila na motorni pogon morajo imeti v cestnem prometu predpisane naprave in opremo. Naprave in oprema morajo biti brezhibne.

24. člen

V javnem linijskem ali v prostem cestnem prometu se ne smejo uporabljati avtobusi, ki so po svoji konstrukciji namenjeni za prevoz potnikov v mestnem in v primestnem prometu.

25. člen

Avtobus, ki vozi v javnem linijskem, v prostem cestnem in v primestnem prometu, ne sme imeti priklopnega vozila za prevoz potnikov.

Avtobus ali trolejbus v javnem mestnem prometu ima lahko samo eno priklopno vozilo za prevoz potnikov.

26. člen

Kmetijski traktor lahko vleče po cesti tudi posebno predelan vprežni voz, če je predpisano opremljen.

27. člen

Delovni stroj sme imeti med vožnjo po cesti le naprave in priključke, ki jih je predvidel proizvajalec stroja.

Delovni stroj ali motokultivator mora imeti v cestnem prometu napravo za varno upravljanje in zaustavljanje.

7. Promet motornih koles, koles z motorjem in koles

28. člen

Motorno kolo sme imeti bočno prikolico ali prikolico na dveh kolesih, ki jo vleče za seboj. Prikolica mora biti pripeta tako, da je zagotovljena stabilnost vozila.

Prikolica, ki jo vleče motorno kolo za seboj, sme biti široka največ 1 m.

Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi za kolesa z motorjem in kolesa.

29. člen

Vozniki motornih koles, koles z motorjem in koles ne smejo zmanjševati stabilnosti vozila s prevažanjem predmetov, ki bi jim onemogočali dajati pri vožnji potrebne znake z roko in bi to lahko spravilo v nevarnost druge udeležence v prometu.

30. člen

Otroci starejši od sedem let, ki se v šolah ali v drugih vzgojnoizobraževalnih organizacijah usposobijo za vožnjo koles, lahko samostojno vozijo kolo v prometu na cesti.

Otroci, ki se niso usposobili za samostojno vožnjo koles po prejšnjem odstavku tega člena in otroci do sedmega leta starosti smejo voziti kolo po cesti samo v spremstvu odrasle osebe.

8. Promet na avtomobilski cesti in na cesti, ki je rezervirana za motorna vozila

31. člen

Na avtomobilski cesti in cesti, ki je rezervirana za motorna vozila je prepovedano poučevanje kandidatov za voznike.

9. Prevoz oseb

32. člen

V avtobusu, ki vozi v javnem linijskem in v prostem cestnem prometu se sme voziti le toliko oseb, kolikor ima vozilo vgrajenih sedežev.

33. člen

Na t. v. v. motornih vozilih se sme voziti v prostoru za tovor največ pet oseb, ki nakladajo ali razkladajo tovor.

Osebe iz prejšnjega odstavka tega člena ne smejo v vozilu stati, sedeti na stranicah kesona ali na nestabilnem tovoru kot tudi ne na tovoru, ki presega višino kesona.

Na tovornem motornem vozilu, ki nima stranic kesona, na tovornem motornem vozilu z avtomatskim razkladalcem in na priklopnih vozilih, namenjenih za prevoz tovora, se ne smejo voziti ljudje.

Omejitev števila oseb iz 32. in tega člena, ki se smejo voziti v avtobusih oziroma na tovornih motornih vozilih, ne velja za oborožene sile SFRJ in za organe notranjih zadev.

34. člen

Na kmetijskem traktorju se sme poleg voznika voziti tudi druga oseba, če je v ta namen prirejen sedež in je to vpisano v prometnem dovoljenju za kmetijski traktor.

35. člen

V cestnem prometu se sme na priklopnem vozilu, ki ga vleče traktor, voziti največ pet oseb, ki nakladajo ali razkladajo tovor.

Osebe iz prejšnjega odstavka morajo med prevozom sedeti na podu kesona ali na tovoru, če ta ne presega višine kesona.

Na priključku delovnega stroja ali motokultivatorja je med vožnjo po cesti prepovedano prevažati ljudi.

36. člen

Voznik kolesa z motorjem ali kolesa sme voziti otroka starega do sedem let, če je na vozilu posebej prirejen sedež.

Voznik motornega kolesa sme voziti osebo, ki je stara več kot sedem let le na sedežu, ki je namenjen za prevoz, tako da ta oseba okobali vozilo.

Voznik motornega kolesa ne sme voziti nekoga, ki je očitno pod vplivom alkohola.

Na prtljažniku in na priklopi motornega kolesa, kolesa z motorjem ali kolesa, ki jo vleče za seboj, ni dovoljeno voziti ljudi.

10. Tovor na vozilu

37. člen

Vozilo ne sme biti obremenjeno nad njegovo dovoljeno nosilnostjo.

Tovor na vozilu mora biti naložen oziroma pritrjen tako, da ne pada na vozišče, da se ne vleče po vozišču in da ne onesnažuje vozišča.

Tovor na vozilu mora biti naložen tako, da ne sega preko bočnih stranic.

Verige, vrvi in druga sredstva za pritrjevanje tovora morajo biti pritrjena na vozilu, da ne povzročajo nevarnosti ali ovire za promet.

11. Delo na cesti

38. člen

Organizacija združenega dela, ki izvaja dela na cesti, ali drugi površini, ki je namenjena za javni promet ali hojo pešcev, mora omogočiti varno vožnjo vozil in hojo pešcev ter površino namenjeno pešcem ustrezno zavarovati (z ograjo, hodnikom in podobnim).

39. člen

Organizacija združenega dela mora takoj, ko dela konča, odstraniti s ceste oziroma z druge površine, ki je namenjena za javni promet ali hojo pešcev, prometne znake, branike in druge naprave, ki jih je postavila med izvajanjem del.

Če dopušča narava dela, mora organizacija združenega dela odstraniti s ceste znake in ovire ob dnevnih zaključitvi dela.

40. člen

Pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti, ki ugotovi, da za delo na cesti ni izdano dovoljenje, da je delo nezadostno zavarovano, ali da je promet slabo organiziran, lahko na kraju samem odredi začasne ukrepe za zavarovanje kraja ali za ureditev prometa ali začasno prepove nadaljnje izvajanje del.

O ugotovitvah in začnih ukrepih iz prejšnjega odstavka tega člena mora pooblaščen uradna oseba takoj obvestiti pristojni organ javne varnosti, ta pa pristojno inšpekcijsko službo.

Začasni ukrepi ali prepoved del, ki jih odredi pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti na kraju samem, veljajo do končne odločitve pristojnega organa.

12. Onesnaževanje ceste

41. člen

Na cesti ali na dele ob cesti ni dovoljeno odmetavati kakršnihkoli predmetov, ki bi utegnili ogroziti ali ovirati promet.

Pri vključitvi v promet s kolovozne poti ali z drugih površin na katerih ni javnega prometa, na cesti s sodobnim voziščem mora voznik odstraniti z vozila blato, ki bi s tem, da bi odpadlo na vozišče, lahko oviralo ali ogrozilo varnost prometa, oziroma odstraniti blato z vozišča.

IV. DOLŽNOSTI OB PROMETNI NEZGODI

42. člen

Kdor je na kraju prometne nezgode, v kateri je kdo poškodovan, je dolžan pomagati poškodovanim in če je poškodovanim potrebna zdravniška pomoč takoj obvestiti najbližji zdravstveni zavod ali reševalno postajo ali organ javne varnosti.

Voznik, ki je na kraju prometne nezgode, v kateri je kdo poškodovan, mora na zahtevo pooblaščenega

uradne osebe, organa javne varnost pripeljati poškodovanca do najbližjega zdravstvenega zavoda.

Voznik iz prejšnjega odstavka tega člena je dolžan pripeljati poškodovanca do najbližjega zdravstvenega zavoda še preden pride pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti, razen, če se nezgoda pripeti na kraju, kjer je pričakovati hiter prihod vozila za prvo pomoč ali če glede na naravo in težo poškodb utemeljeno sklepa, da bi se z nestrokovnim prevozom stanje poškodovanca lahko poslabšalo.

43. člen

Kdor je bil kakorkoli neposredno udeležen v prometni nezgodi, v kateri je kdo izgubil življenje ali je bil poškodovan ali je v njej nastala večja premoženjska škoda, je dolžan:

1. obvestiti o prometni nezgodi najbližji organ javne varnosti;
2. ostati na kraju prometne nezgode, dokler ne pridejo organi, ki so upravičeni za ogled oziroma vrniti se na kraj nezgode, če se je odstranil zaradi obvestila organa javne varnosti o nezgodi ali zaradi pomoči poškodovanim;
3. prizadevati si, da se ne spremeni stanje na kraju prometne nezgode, in da ostanejo sledovi prometne nezgode takšni, da so lahko koristni za ugotovitev njenega vzroka; pogoj pa je, da taki ukrepi ne ogrožajo varnosti prometa.

Oseba iz prvega odstavka tega člena ima pravico zahtevati od tistih, ki so bili navzoči, ko se je zgodila nezgoda, ime in naslov in so mu ti dolžni dati te podatke.

44. člen

Neposredni udeleženci prometne nezgode, pri kateri je nastala le manjša premoženjska škoda, so si dolžni pokazati listine o istovetnosti, vozniki motornih vozil pa tudi potrdila o obveznem zavarovanju.

Voznik, ki povzroči prometno nezgodo, v kateri je nastala drugemu le manjša premoženjska škoda, oškodovanec pa ni navzoč na kraju nezgode, mora oškodovancu sporočiti svoje ime, priimek in naslov.

45. člen

voznik, ki je udeležen v prometni nezgodi, mora ukreniti potrebno, da poškodovano vozilo in drugi predmeti, ki so zaradi prometne nezgode na vozišču, ne ogrožajo in ovirajo prometa; če tega sam ne more storiti, je dolžan to ukreniti vsakdo, ki je navzoč na kraju nezgode.

Če je pri prometni nezgodi nastala le manjša premoženjska škoda, morajo osebe iz prejšnjega odstavka tega člena poškodovana vozila in druge predmete, ki so zaradi nezgode na vozišču, odstraniti takoj po nezgodi, pri drugih prometnih nezgodah pa takoj po opravljenem ogledu.

46. člen

Pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti mora oditi na kraj prometne nezgode, če je obveščena, da je v njej kdo izgubil življenje, ali je bil poškodovan, ali če je nastala večja premoženjska škoda.

47. člen

Zdravstveni zavod, ki sprejema na zdravljenje oziroma nudi zdravniško pomoč osebi, ki je bila poškodovana v prometni nezgodi in ugotovi, da o ne-

zgodil ni bil obveščen pristojni organ javne varnosti, mora to takoj sporočiti najbližjemu organu javne varnosti.

48. člen

Če kdo, ki se je poškodoval v prometni nezgodi, umre za poškodbami, je zdravstveni zavod to dolžan takoj sporočiti pristojnemu organu javne varnosti.

49. člen

Pooblaščen uradna oseba, ki vodi ogled na kraju prometne nezgode, v kateri je kdo izgubil življenje ali je bil poškodovan ali je nastala večja premoženjska škoda, odredi, da se opravi odvzem krvi in urina vozniku in drugim osebam, ki so bile neposredno udeležene v prometni nezgodi, če sumi, da so bile pod vplivom alkohola.

50. člen

Kdor je bil kakorkoli neposredno udeležen v prometni nezgodi, v kateri je kdo izgubil življenje ali je bil poškodovan ali je v njej nastala večja premoženjska škoda, ne sme uživati alkoholnih pijač pred zaključkom preiskovalnih dejanj, ki jih na kraju prometne nezgode opravijo pristojne uradne osebe.

51. člen

Organizacije združenega dela, ki prodajajo potrebščine za motorna vozila ter organizacije združenega dela in obrtne delavnice, ki popravljajo motorna in priklopna vozila, so dolžne sporočiti organu javne varnosti podatke o sumljivem kupcu avtomobilske potrebščine oziroma o sumljivem naročilu popravila, če je bila o zasledovanju neznanega povzročitelja prometne nezgode, v kateri je kdo izgubil življenje ali je bil poškodovan ali je nastala večja premoženjska škoda, obveščena javnost s sredstvi javnega obveščanja oziroma po posebnem naročilu organa javne varnosti.

Organizacije združenega dela, ki so imetniki pravice uporabe motornih vozil, morajo v primerih iz prejšnjega odstavka tega člena pregledati svoja motorna vozila in o tem dati organu javne varnosti zahtevana obvestila.

V. ŠPORTNE IN DRUGE PRIREDITVE NA CESTI

52. člen

Določbe zakona o javnih shodih in javnih prireditvah veljajo tudi za športne in druge prireditve na cesti, če ni zanje v tem zakonu drugače določeno.

53. člen

Dovoljenje za športno ali drugo prireditev na cesti se lahko izda organizatorju, ki je pravna oseba.

Za športno ali drugo prireditev na cesti na območju ene občine izda dovoljenje za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

Za športno ali drugo prireditev na cestah na območjih dveh ali več občin izda dovoljenje republiški sekretariat za notranje zadeve.

Dovoljenje za športno prireditev na cesti se ne sme izdati, če bi bilo potrebno zaradi prireditvečasno prepovedati promet, ker ga ni mogoče preusmeriti na drugo cesto ali če bi bilo potrebno za daljši čas ustaviti promet na važnejših prometnih smereh.

54. člen

Za prireditveni prostor športne prireditve na cesti se smatrajo tekmovalna proga; prostori za gledalce in prostori za vozila tekmovalcev in gledalcev.

55. člen

Prošnjo za dovolitev športne ali druge prireditve na cesti mora organizator predložiti pristojnemu organu najpozneje 30 dni pred prireditvijo.

Organizator športne hitrostne prireditve na cesti mora prigrasiti prireditve pristojnemu organu za notranje zadeve pred vpisom v ustrezni športni koledar.

V prošnji za dovolitev športne prireditve na cesti je treba zlasti navesti ukrepe, ki jih bo storil organizator za varnost tekmovalcev, gledalcev in udeležencev v prometu.

Prošnji za dovolitev športne hitrostne prireditve na cesti je treba priložiti izjavo športne organizacije, ki vpiše prireditve v športni koledar, da je organizator sposoben izvesti potrebne varnostne ukrepe na prireditvi.

56. člen

Organizator športne ali druge prireditve na cesti mora takoj po končani prireditvi odstraniti s ceste prometne znake, druge označbe, naprave in predmete, ki so bili postavljeni za izvedbo prireditve.

VI. VOZNIKI

1. Pogoji za vožnjo vozila

57. člen

Organizacije združenega dela, druge organizacije in državni organi, lastnik motornega vozila ali oseba, ki ji je vozilo zaupano, ne sme dovoliti vožnje nekemu, za kogar je mogoče sklepati, da zaradi utrujenosti, bolezni, vpliva alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil ali zaradi kakšnega drugega duševnega stanja ne bi mogel zanesljivo voziti.

58. člen

Pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti sme odrediti, da voznik, ki vozi ali ki poskuša voziti, opravi preizkus alkoholiziranosti v izdihanem zraku. O uporabi naprave za preizkus alkoholiziranosti, po izdihanem zraku se sestavi zapisnik.

Stroške preizkusa iz prvega odstavka tega člena mora plačati voznik, če naprava pokaže večjo stopnjo alkohola, kot je dovoljeno.

59. člen

Zdravstvene preglede in analize za ugotavljanje, če je bil voznik motornega vozila pod vplivom alkohola, drugih mamil ali psihoaktivnih zdravil, opravljajo pooblaščen zdravstveni ali drugi zavodi, ki imajo ustrezen strokovni kader in opremo.

Zdravstvene zavode iz prejšnjega odstavka tega člena določi predsednik republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo ter predpiše način in postopek pri ustreznih pregledih in analizah.

2. Pravica voziti vozilo

60. člen

V javnem cestnem prometu sme voziti kmetijski traktor kdor ima veljavno voziško dovoljenje za vož-

njo kmetijskih traktorjev, ali ki ima veljavno voziško dovoljenje za vožnjo motornih vozil B, C ali D kategorije.

61. člen

Delovni stroj, motokultivator in kolo z motorjem sme voziti v cestnem prometu kdor ima potrdilo o znani predpisov o varnosti cestnega prometa ali voznik, ki ima veljavno voziško dovoljenje za vožnjo motornih vozil oziroma kmetijskih traktorjev.

3 Usposabljanje voznikov vozil na motorni pogon

62. člen

Pripravljanje kandidatov za voznike motornih vozil se opravlja v avto šoli.

V avto šolah lahko pripravljajo kandidate za voznike motornih vozil samo vozniki inštruktorji, ki imajo veljavno inštruktorsko dovoljenje ustrezne kategorije.

Avto šole imajo lahko le organizacije z lastnostjo pravne osebe.

Avto šole morajo biti registrirane.

63. člen

Avto šola lahko začne z delom, ko ji izda za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, v kateri ima ustanovitelj sedež, potrdilo o registraciji.

Delo avto šole nadzira za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

Republiški sekretar za notranje zadeve izda natančnejše predpise o pogojih za ustanovitev in za delo avto šol in predpiše obliko in vsebino tablic za označevanje vozil, na katerih se učijo kandidati (»L« tablic).

64. člen

Kandidati za voznike motornih vozil in za voznike kmetijskih traktorjev se za teoretični del voziškega izpita lahko pripravljajo tudi sami.

65. člen

Kandidat za voznika motornega kolesa brez priklole se sme učiti v praktični vožnji na cesti brez nadzorstva voznika inštruktorja, če je z uspehom opravil teoretični del voziškega izpita iz predpisov o varnosti cestnega prometa ali če že ima voziško dovoljenje za motorno vozilo B, C ali D kategorije.

Kandidat za voznika motornega kolesa med učenjem vožnje po cesti ne sme prevažati potnikov, razen voznika inštruktorja.

66. člen

Kandidat za voznika kmetijskega traktorja se sme učiti v praktični vožnji po cesti pod nadzorstvom voznika inštruktorja ali pod nadzorstvom voznika, ki ima najmanj 3 leta voziško dovoljenje za vožnjo kmetijskega traktorja.

Voznik kmetijskega traktorja iz prejšnjega odstavka tega člena mora imeti za poučevanje posebno potrdilo, ki ga izda za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

67. člen

Na cesti se sme učiti vožnje motornega vozila ali kmetijskega traktorja tudi oseba, ki ji ne manjka več kot 6 mesecev do starosti, predpisane za izdajo voziškega dovoljenja.

Kandidati za poklicne voznike motornih vozil, ki se usposabljaajo v strokovnih šolah, se lahko začnejo učiti vožnje po cesti, če jim ne manjka več kot eno leto do predpisane starosti.

4. Vozniki inštruktorji

68. člen

Izpit za voznika inštruktorja lahko dela voznik, ki je dopolnil 23 let starosti, ki je končal osemletno šolo, ter ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za motorno vozilo tiste kategorije, za katero namerava poučevati kandidate za voznike in ki v zadnjih treh letih ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa oziroma mu v zadnjih dveh letih ni bil v postopku za prekrške izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola.

Stroške izpita za voznika inštruktorja plača kandidat.

69. člen

Izpit za inštruktorja obsega zlasti: predpise o varnosti cestnega prometa, osnove psihologije v prometu s kodeksom o vozniški etiki, osnove teorije pouka — didaktiko; poznavanje motornih vozil in preizkus v vožnji motornega vozila.

Republiški sekretar za notranje zadeve izda natančnejše predpise o programu in načinu opravljanja izpita za voznika inštruktorja in imenuje komisijo za izpite voznikov inštruktorjev.

70. člen

Dovoljenje za voznika inštruktorja izda za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, v kateri ima voznik inštruktor stalno prebivališče. Dovoljenje izda z veljavnostjo treh let.

Pogoj za podaljšanje veljavnosti dovoljenja za voznika inštruktorja je uspešno opravljen preizkus znanja predpisov o varnosti cestnega prometa, ki ga voznik inštruktor opravi pred pristojno komisijo za voznike inštruktorje.

Republiški sekretar za notranje zadeve izda predpise o obrazcu dovoljenja za voznika inštruktorja ter postopek pri izdaji, podaljševanju in zamenjavi tega dovoljenja.

71. člen

Voznik inštruktor, ki je delavec v združenem delu v avto šoli, sme pripravljati kandidate za voznike v praktični vožnji motornega vozila po cesti največ 8 ur dnevno, voznik inštruktor, ki to opravlja kot dopolnilno delo pa največ 3 ure dnevno.

Voznik inštruktor mora imeti pred pripravljanjem kandidata za voznika v praktični vožnji motornega vozila po cesti pri sebi vozniško dovoljenje in dovoljenje za voznika inštruktorja in ga pokazati na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb organa javne varnosti.

72. člen

Med pripravljanjem kandidata za voznika v praktični vožnji motornega vozila po cesti ne sme biti voznik inštruktor utrujen ali bolan, pod vplivom mamil, ali psihoaktivnih zdravil ali v takšnem duševnem stanju, da ne more zanesljivo nadzirati kandidata, ki ga učil.

Voznik inštruktor ne sme začeti pripravljanja iz prejšnjega odstavka tega člena, če ima v organizmu kaj alkohola in med pripravljanjem ne sme uživati alkoholnih pijač.

Voznik inštruktor ne sme dovoliti kandidatu za voznika vožnje motornega vozila po cesti, če meni, da kandidat nima zadostnega znanja in spretnosti ali zaradi utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola ali drugih mamil ne more zanesljivo voziti.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena veljajo tudi za voznika, ki poučuje v praktični vožnji po cesti kandidata za voznika kmetijskega traktorja.

73. člen

Dovoljenje za voznika inštruktorja se odvzame vozniku inštruktorju, ki mu je v kazenskem postopku izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja vozniškega poklica ali odvzema vozniškega dovoljenja, vozniku inštruktorju, ki mu je v postopku za prekršek izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja kot tudi vozniku inštruktorju, ki postane telesno ali duševno nezmožen voziti motorno vozilo, za čas, dokler traja tak ukrep oziroma telesna ali duševna nezmožnost.

Vozniku inštruktorju, ki mu je bilo v treh letih trikrat odvzeto dovoljenje za voznika inštruktorja, se to dovoljenje odvzame trajno.

Odločbo o odvzemu dovoljenja za voznika inštruktorja izda za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

5. Vozniški izpiti

74. člen

Kandidat za voznika motornih vozil opravlja vozniški izpit pred komisijo, ki jo imenuje republiški sekretar za notranje zadeve.

Izpit iz prve pomoči poškodovanim v prometni nezgodi, kot del izpita za voznika motornih vozil, se opravi pri strokovni enoti organizacije Rdečega križa. O opravljenem izpitu se izda potrdilo.

Predsednik republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo določi, kateri izpiti iz prve pomoči in kakšna zdravstvena izobrazba oproščajo kandidate izpita iz prve pomoči poškodovanim v prometni nezgodi.

Izpita iz drugega odstavka tega člena ne dela kandidat, ki že ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil katerekoli kategorije in kandidat, ki je po posebnem predpisu tega izpita oproščen.

75. člen

Kandidati za voznika kmetijskih traktorjev, delovnih strojev, motokultivatorjev in koles z motorjem opravljajo izpit oziroma preizkus znanja predpisov o varnosti cestnega prometa pred komisijo, ki jo imenuje za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

76. člen

Republiški sekretar za notranje zadeve izda natančnejše predpise o programu in načinu opravljanja vozniškega izpita za voznike motornih vozil in kmetijskih traktorjev ter preizkusa znanja predpisov o varnosti cestnega prometa.

Strošek vozniškega izpita in preizkusa znanja predpisov o varnosti cestnega prometa plača kandidat.

6. Vozniško dovoljenje

77. člen

Vozniško dovoljenje za vožnjo kmetijskega traktorja v cestnem prometu se izda osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da ima izpit za vožnjo kmetijskih traktorjev;
2. da je dopolnila starost 15 let;
3. da je telesno in duševno zmožna voziti kmetijski traktor;

4. da ji ni z odločbo pristojnega organa izrečena prepoved izdaje vozniškega dovoljenja.

Vozniško dovoljenje za vožnjo kmetijskih traktorjev se izda z omejeno veljavnostjo 10 let.

78. člen

Potrdilo o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa se izda osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila preizkus znanja iz predpisov o varnosti cestnega prometa,

2. da je dopolnila starost 18 let za vožnjo delovnih strojev, 15 let za vožnjo motokultivatorjev oziroma 14 let za vožnjo koles z motorjem.

Veljavnost potrdila o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa ni omejena.

79. člen

Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil oziroma kmetijskih traktorjev ter potrdilo o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa izda za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, v kateri ima upravičenec stalno prebivališče oziroma začasno prebivališče več kot 6 mesecev.

Republiški sekretar za notranje zadeve predpiše postopek za izdajanje, zamenjavo in podaljšanje veljavnosti voznških dovoljenj in postopek za izdajanje potrdil o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa ter obrazca voznškega dovoljenja za vožnjo kmetijskega traktorja in potrdila za vožnjo delovnih strojev, motokultivatorjev in koles z motorjem.

80. člen

Voznik, ki vozi v cestnem prometu kmetijski traktor, delovni stroj, motokultivator ali kolo z motorjem mora imeti pri sebi veljavno vozniško dovoljenje oziroma potrdilo o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa in ga pokazati na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb organa javne varnosti.

81. člen

Lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila na motorni pogon, kot tudi voznik, ki mu je bilo vozilo zaupano za vožnjo, ne sme dovoliti, da bi vozilo vozil kdo, ki nima veljavnega voznškega dovoljenja ustrezne kategorije oziroma potrdila o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa.

82. člen

Veljavnost voznškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil ali kmetijskega traktorja podaljšuje na zahtevo voznika za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ, ki vodi voznika v evidenci.

Če poteče več kot tri leta od izteka veljavnosti voznškega dovoljenja, se podaljša njegova veljavnost oziroma izda novo vozniško dovoljenje le, če voznik znova opravi voznški izpit.

83. člen

Določbe od 192. do 194. člena zakona o temeljni varnosti cestnega prometa se smiselno uporabljajo tudi za voznike kmetijskih traktorjev, delovnih strojev, motokultivatorjev in koles z motorjem.

7. Zdravstveni pregledi voznikov

84. člen

Zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika motornega vozila izda pooblaščenca zdravstvena organizacija, na območju katere ima kandidat za voznika stalno ali začasno prebivališče, na podlagi pregleda zdravnika specialista splošne medicine ali zdravnika specialista medicine dela.

Pred izdajo zdravniškega spričevala lahko zdravnik iz prejšnjega odstavka tega člena napoti kandidata za voznika motornega vozila na pregled še k zdravniku specialistu za očesne bolezni, k zdravniku specialistu za živčne bolezni ali h kakšnemu drugemu zdravniku specialistu, po potrebi pa tudi h psihologu.

Zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika kmetijskega traktorja izda na podlagi pregleda zdravnika splošne medicine zdravstvene organizacije, na območju katere ima kandidat stalno ali začasno prebivališče.

Zdravniško spričevalo velja eno leto.

85. člen

Kandidat za voznika, ki se ne strinja z zdravniškim mnenjem o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil, lahko zahteva ponoven zdravstveni pregled pri zdravniški komisiji druge stopnje.

Mnenje zdravniške komisije druge stopnje je dokončno.

86. člen

Predsednik republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo izda v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve natančnejše predpise o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstvene organizacije iz 84. člena tega zakona, o načinu in postopku izdajanja zdravniških spričeval za voznike motornih vozil in kmetijskih traktorjev, o zdravstvenih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati vozniki kmetijskih traktorjev, pooblasti zdravstvene organizacije za opravljanje zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznike motornih vozil ter imenuje zdravniške komisije druge stopnje iz 85. člena tega zakona.

87. člen

Voznik motornih vozil oziroma voznik kmetijskega traktorja mora na kontrolni zdravstveni pregled k zdravstveni organizaciji, katero določi z odločbo za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ, ki je voznika poslal na pregled.

Pri kontrolnem zdravstvenem pregledu voznika mora biti vselej zdravnik specialist za bolezni, zaradi katerih je bil voznik poslan na zdravstveni pregled.

88. člen

Vozniki motornih vozil, ki so dopolnili starost 60 let, morajo na kontrolni zdravstveni pregled vida najmanj vsaka tri leta.

89. člen

Stroške zdravstvenega pregleda iz 84. in 88. člena tega zakona plača kandidat za voznika oziroma voznik.

Stroške za kontrolni zdravstveni pregled voznikov motornih vozil ali voznikov kmetijskih traktorjev, ki so vozniki pri organu; organizaciji združenega dela, pri drugi organizaciji ali pri posamezniku, plača vselej organ, organizacija ali posameznik, pri katerem je voznik zaposlen, stroške kontrolnih zdravstvenih pregle-

dov drugih voznikov, ki jih je poslal na pregled za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ, pa plača ta organ.

Višino stroškov zdravstvenih pregledov iz prvega odstavka tega člena določi predsednik republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo.

90. člen

Če se med pregledom ali zdravljenjem utemeljeno podvomi v voznikove telesne in duševne zmožnosti za vožnjo motornih vozil oziroma kmetijskega traktorja, mora zdravstvena organizacija napotiti voznika na pregled k pooblaščenim zdravstveni organizaciji iz 84. člena tega zakona.

Če se pri pregledu pri zdravstveni organizaciji iz 84. člena tega zakona ugotovi, da je voznik postal telesno ali duševno nezmožen za vožnjo motornih vozil ali kmetijskega traktorja, mora zdravstvena organizacija to sporočiti za notranje zadeve pristojnemu upravnemu organu občine, ki vodi voznika v evidenci, v osmih dneh po pregledu.

Za plačilo stroškov pregleda iz prejšnjega odstavka tega člena veljajo določila drugega odstavka 89. člena tega zakona.

VII. VOZILA

1. Preizkus vozil

91. člen

Motorna in priklopna vozila, ki se serijsko ali posamično izdelujejo ali predelujejo, preizkušajo pooblaščenim organizacije združenega dela ali druge organizacije.

O preizkušnji vozil iz prejšnjega odstavka tega člena se izda atest.

Stroške preizkušanja plača lastnik oziroma imetnik pravice uporabe preizkušene vozila.

Republiški sekretar za industrijo v soglasju z republikim sekretarjem za notranje zadeve pooblasti organizacije iz prvega odstavka tega člena in izda natančnejše predpise o preizkušanju vozil in izdajanju atestov.

2. Registracija motornih in priklopnih vozil in evidentiranje kmetijskih traktorjev

92. člen

Registracijo motornih in priklopnih vozil opravi za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima lastnik oziroma imetnik pravice uporabe motornega vozila svoje stalno prebivališče oziroma sedež.

Registracijska območja za registracijo motornih in priklopnih vozil v SR Sloveniji določi republiški sekretar za notranje zadeve.

93. člen

Motorna vozila, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev glede dimenzij, skupne teže in osnega pritiska, se smejo registrirati, če izpolnjujejo posebne pogoje, določene v dovoljenju, ki ga je izdal za ceste pristojni republiški upravni organ.

94. člen

Lastnik oziroma imetnik uporabe registriranega motornega vozila mora v 15 dneh prijaviti za notra-

nje zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu, ki vodi vozilo v evidenci, vsako spremembo (tehnične spremembe, spremembe lastništva, spremembe prebivališča, odjava), ki vpliva na spremembo podatkov v prometnem dovoljenju.

Za vozilo, za katero niso poravnane predpisane dajatve, ki je uničeno, odpisano ali odsvojeno na drugo registracijsko območje, mora lastnik oziroma imetnik pravice uporabe hkrati z odjavo izročiti registrske tablice.

95. člen

Kmetijski traktorji in traktorski priklopniki, ki so v cestnem prometu, morajo biti evidentirani.

Za kmetijske traktorje in traktorske priklopnike se izda evidenčna tablica in prometno dovoljenje.

Republiški sekretar za notranje zadeve izda natančnejše predpise o evidentiranju kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, o obrazcu prometnega dovoljenja ter o obliki in vsebini evidenčne tablice za kmetijske traktorje in traktorske priklopnike.

Določba 92. člena tega zakona velja smiselno za kmetijske traktorje in traktorske priklopnike.

96. člen

Lastnik oziroma imetnik pravice uporabe evidentiranega kmetijskega traktorja mora v 15 dneh prijaviti za notranje zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu, ki vodi kmetijski traktor v evidenci, spremembo lastnika oziroma imetnika pravice uporabe, kakor tudi, če je bil kmetijski traktor uničen, odpisan ali ukraden.

Če je kmetijski traktor odsvojen na drugo evidenčno območje, če je uničen ali odpisan, mora lastnik oziroma imetnik pravice uporabe hkrati z odjavo izročiti evidenčno tablico.

97. člen

Voznik, ki vozi v cestnem prometu kmetijski traktor, mora imeti pri sebi veljavno prometno dovoljenje za kmetijski traktor in ga je dolžan pokazati na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb organa javne varnosti.

3. Tehnični pregledi

98. člen

Tehnični pregledi motornih in priklopnih vozil in kmetijskih traktorjev ter traktorskih priklopnikov se opravljajo enkrat letno.

Tehnični pregledi motornih in priklopnih vozil, s katerimi se opravlja javni prevoz potnikov, vozil prve pomoči in vozil, ki se uporabljajo za učenje vožnje v avto šolah, se opravljajo vsakih 6 mesecev.

Stroške tehničnega pregleda plača lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila.

99. člen

Tehnične preglede motornih in priklopnih vozil opravljajo organizacije združenega dela ali druge organizacije, ki jih pooblasti republiški sekretar za notranje zadeve.

Tehnične preglede kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, opravljajo organizacije združenega dela ali druge organizacije, ki jih pooblasti za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

Republiški sekretar za notranje zadeve izda natančnejše predpise o pogojih za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil ter kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov ter o načinu opravljanja tehničnih pregledov in vodenju evidence o opravljenih tehničnih pregledih.

100. člen

Pooblaščen organizacija iz 99. člena tega zakona mora opraviti tehnični pregled motornega vozila in priklopnega vozila oziroma kmetijskega traktorja in traktorskega priklopnika strokovno pravilno, v skladu z veljavnimi predpisi, tako da je vozilo, ki je spoznano kot sposobno za javni cestni promet, v vsakem oziru brezhibno in pravilno opremljeno.

VIII. POSEBNI VARNOSTNI UKREPI

101. člen

Pristojni organ javne varnosti, ki ugotovi pomanjkljivosti pri zavarovanju ceste s prometnimi znaki in stanju ceste, opozori organizacijo združenega dela, ki skrbi za vzdrževanje cest, naj pomanjkljivosti odpravi.

Organizacija iz prejšnjega odstavka tega člena je dolžna obvestiti organ javne varnosti o odpravi pomanjkljivosti.

102. člen

Če so pomanjkljivosti iz 101. člena tega zakona večjega obsega, opozori pristojni organ javne varnosti upravljalca ceste.

Upravljalec ceste je o storjenih ukrepih dolžan obvestiti organ javne varnosti.

103. člen

Če organ javne varnosti ugotovi pomanjkljivosti, zaradi katerih je ogrožena varnost cestnega prometa, ki spadajo v pristojnost drugega organa, o tem obvesti pristojni organ. Pristojni organ je dolžan o svojih ukrepih obvestiti organ javne varnosti.

104. člen

V strokovnih komisijah, ki obravnavajo lokacije cest in cestnih objektov ali urejajo prometni režim, sodelujejo predstavniki organov javne varnosti, da se pri rešitvah zagotovi varnost cestnega prometa.

105. člen

Pristojni organ javne varnosti zahteva od pristojnega upravnega organa, da prekliče dovoljenje za avtobusno postajališče na vozišču regionalne ceste, če ukinitve postajališča terjajo spremenjene okoliščine v zvezi z varnostjo prometa.

106. člen

Če pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti ugotovi, da je motorno vozilo prekorajlo s predpisi dovoljene osne pritiske ali največjo dovoljeno težo, prepove nadaljnjo vožnjo, dokler osni pritisk oziroma teža presega dovoljeno mejo.

Za tovor, ki se zloži z vozila, da bi osni pritisk in teža ustrezali predpisom, odgovarja prevoznik

107. člen

Če pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti ugotovi, da vleka vozil ni v skladu s predpisi, prepove nadaljnjo vleko, dokler pomanjkljivosti niso odpravljene.

Izjemoma lahko pooblaščen uradna oseba javne varnosti dovoli nadaljnjo vleko do najbližjega kraja, kjer je mogoče vozilo popraviti ali odpraviti napake pri vleki.

108. člen

Pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti lahko izloči iz prometa vozilo, za katerim je zaradi počasnejše vožnje nastala kolona vozil. Izločitev takega vozila traja toliko časa, dokler trajajo pogoji, ki so narekovali izločitev.

109. člen

Če je bilo motorno ali priklopno vozilo izključeno iz prometa zaradi tehnične hibe, zaradi poškodbe pri prometni nezgodi ali če mu je potekla registracija, mora pooblaščen uradna oseba odvzeti prometno dovoljenje ali prometno dovoljenje in registrske tablice.

O odvzemu prometnega dovoljenja ali prometnega dovoljenja in registrskih tablic izda pooblaščen uradna oseba potrdilo.

110. člen

Prometno dovoljenje in registrske tablice, ki so bile odvzete po 109. členu tega zakona, se vrnejo na podlagi potrdila o opravljenem izrednem tehničnem pregledu, ki ga izda za opravljanje tehničnih pregledov pooblaščen organizacija, iz katerega je razvidno, da je bila hiba ali poškodba odpravljena.

Če potrdilo iz prejšnjega odstavka tega člena ni predloženo v treh dneh, pošlje pristojni organ javne varnosti prometno dovoljenje in registrske tablice organu, ki je vozilo registriral.

111. člen

Pristojni organ javne varnosti, ki ugotovi, da motorno vozilo, katerega imetnik pravice uporabe je organizacija združenega dela ali druga pravna oseba, nima predpisanih naprav ali opreme ali da predpisane naprave in oprema niso brezhibne, ni pa bilo poslano na izredni tehnični pregled, opozori organizacijo združenega dela ali drugo pravno osebo, naj odpravi pomanjkljivosti.

112. člen

Voznik motornega vozila se lahko pošlje na preverjanje, če pozna predpise o varnosti cestnega prometa ali če ima potrebno spretnost za vožnjo motornega vozila, na predlog sodišča, organa za postopek za prekršek ali organa javne varnosti:

1. če mu je bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, za čas šestih mesecev ali daljši čas — po prenehanju ukrepa;

2. če je bil kaznovan za več prekrškov iz 203. ali 206. člena zakona o temeljnih varnosti cestnega prometa oziroma iz 124. člena ali 125. člena tega zakona, ki jih je storil v enem letu.

Ukrep iz prejšnjega odstavka tega člena izvede za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ, ki vodi voznika v evidenci.

113. člen

Preverjanje vozniškega znanja iz 112. člena tega zakona se opravlja pred pristojno komisijo za vozniške izpite.

Če se pri preverjanju iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da voznik ne pozna predpisov o varnosti cestnega prometa ali da nima potrebne spretnosti za vožnjo, se pošlje na ponovno preverjanje po preteku 1 meseca.

114. člen

Pooblaščen uradna oseba organa javne varnosti mora, takoj na mestu začasno vzeti dovoljenje za voznika inštruktorja oziroma potrdilo za poučevanje kandidatov za vožnjo kmetijskega traktorja vozniku inštruktorju oziroma vozniku kmetijskega traktorja, ki pri poučevanju kandidatov v praktični vožnji po cesti ravna v nasprotju z 72. členom tega zakona.

115. člen

Preiskovalni sodnik, ki vodi zoper voznika postopek za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa, sme vozniku vzeti vozniško dovoljenje za čas, dokler traja postopek.

Vozniško dovoljenje se sme vozniku vrniti še pred koncem kazenskega postopka, če se ugotovi, da ni razlogov, da bi se obdolžencu vzelo vozniško dovoljenje.

Če je bil v postopku za kaznivo dejanje ogrožanja javnega prometa izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, se trajanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena v šteje v čas trajanja varnostnega ukrepa odvzema vozniškega dovoljenja.

IX. SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU

116. člen

Republiški svet, občinski oziroma medobčinski sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu skrbijo za uveljavljanje družbene samozasčite na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu.

117. člen

Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: republiški svet) opravlja zlasti te naloge:

- proučuje in obravnava cestno problematiko v zvezi s preventivo in vzgojo;
- podpira znanstveno in raziskovalno delo na področju varnosti cestnega prometa;
- pospešuje prometno vzgojo, izobrazbo in etiko udeležencev v cestnem prometu;
- sodeluje pri delu organov in organizacij, ki se ukvarjajo s prometno vzgojo in preventivno dejavnostjo v cestnem prometu;
- izdaja in razširja prometno vzgojne publikacije ter razvija in pospešuje varnost cestnega prometa s sredstvi javnega obveščanja;
- predlaga organom in organizacijam, ki se ukvarjajo z vprašanji cestnega prometa, ukrepe za izboljšanje varnosti;
- razvija in pospešuje organizacijo in aktivnost šolske prometne službe;
- nudi strokovno pomoč občinskim in medobčinskim svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in usklajuje njihovo delo.

Naloge občinskih oziroma medobčinskih svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu se določijo v skladu z nalogami iz prvega odstavka tega člena.

118. člen

Člani republiškega sveta so organi in organizacije, katerih dejavnost je pomembna za preventivno in vzgojno delovanje v cestnem prometu.

Člani republiškega sveta so lahko tudi strokovnjaki s področja cestnega prometa.

Predsednika in člane republiškega sveta imenuje Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije.

119. člen

Republika in občine določijo v vsakoletnem proračunu sredstva za izvrševanje nalog svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

X. KAZENSKE DOLOČBE

120. člen

Z denarno kaznijo od 3.000 do 30.000 dinarjev se kaznuje za prekrške organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. če ne vzdržuje ceste in cestnih objektov v stanju, ki zagotavlja varno vožnjo vozil in varnost drugih udeležencev v prometu (8. člen);
 2. če pri izvajanju del na cesti ne omogoči varne vožnje vozil in ne zavaruje pešcem namenjene površine (38. člen);
 3. če ne obvesti pristojnega organa javne varnosti, da je umrl poškodovanec za posledicami poškodb v prometni nezgodi (48. člen);
 4. če odredi ali dovoli vožnjo vozniku, za katerega je mogoče sklepati, da zaradi utrujenosti, bolezni, vpliva alkohola, drugih mamil ali psihoaktivnih zdravil ali zaradi kakšnega drugega duševnega stanja ne bi mogel zanesljivo voziti (57. člen);
 5. če opravlja pripravljanje kandidatov za voznika motornih vozil izven avto šole (prvi odstavek 62. člena);
 6. če odredi ali dovoli, da vozi njeno vozilo nekdo, ki nima veljavnega vozniškega dovoljenja ustreznih kategorije, oziroma potrdila o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa (81. člen);
 7. če opravlja tehnične preglede motornih vozil in priklopnih vozil ali kmetijskih traktorjev in traktorških priklopnikov brez pooblastila (99. člen);
 8. če brez pooblastila izdeluje registrske tablice, tablice za označbo vozil, na katerih se učijo vozniki motornih vozil ali evidenčne tablice za kmetijske traktorje (prva alineja 128. člena);
 9. če brez pooblastila tiska obrazce vozniškega dovoljenja za vožnjo kmetijskih traktorjev, obrazce inštruktorskega dovoljenja, obrazce potrdila o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa ali obrazce prometnega dovoljenja za kmetijske traktorje (druga alineja 128. člena);
- Z denarno kaznijo od 200 do 1.000 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba v organizaciji združenega dela ali v drugi pravni osebi, ki stori kakšen prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 200 do 1.000 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba v organu družbenopolitične skupnosti ali v drugem državnem organu.

121. člen

Z denarno kaznijo od 2.000 do 20.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. če uporablja v javnem linijskem ali v prostem cestnem prometu avtobus, ki je po svoji konstrukciji namenjen za prevoz potnikov v mestnem prometu in primestnem prometu (24. člen);

2. če uporablja v javnem linijskem ali v prostem cestnem prometu avtobus ali trolejbus s priklopnim vozilom za prevoz potnikov ali če uporablja v javnem mestnem prometu več kot eno priklopno vozilo za prevoz potnikov (25. člen);

3. če odredi ali dovoli, da se v avtobusu v javnem linijskem ali v prostem cestnem prometu vozi več oseb, kot ima vozilo vgrajenih sedežev (32. člen);

4. če odredi ali dovoli, da se na tovornem motor-nem vozilu v prostoru za tovor vozijo osebe v nasprotju s 33. členom tega zakona;

5. če med pregledom ali zdravljenjem voznikov motornih vozil in kmetijskih traktorjev ne ravna po 90. členu tega zakona;

6. če uporablja v cestnem prometu vozilo, ki mora biti posebej preizkušeno, ne da bi bil izdan atest (91. člen);

7. če opravlja tehnične preglede motornih in priklopnih vozil ali kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov v nasprotju s 100. členom tega zakona.

Z denarno kaznijo od 100 do 600 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba v organizaciji združenega dela ali v drugi pravni osebi, ki stori kakšen prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 100 do 600 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba v organu družbenopolitične skupnosti ali drugem državnem organu.

122. člen

Z denarno kaznijo od 1.000 do 10.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela ali druga pravna oseba:

1. če odredi vožnjo v nasprotju z odredbo o prepovedi ali omejitvi prometa (prvi odstavek 3. člena);

2. če ne odstrani s ceste pokvarjenega vozila (17. člen);

3. če odredi ali dovoli vleko poškodovanih ali pokvarjenih vozil v nasprotju z 20., 21. ali 22. členom tega zakona;

4. če njeno vozilo v cestnem prometu nima vgrajenega tahografa ali brezhlebnih gum (23. člen);

5. če uporablja v cestnem prometu kmečki voz, ki ga vleče traktor, v nasprotju z 26. členom tega zakona;

6. če uporablja v cestnem prometu delovni stroj, motokultivator ali demper v nasprotju s 27. členom tega zakona;

7. če odredi ali dovoli, da se na priklopnem vozilu, ki ga vleče kmetijski traktor, vozijo osebe v nasprotju s 35. členom tega zakona;

8. če odredi ali dovoli, da se z njenim vozilom vozi tovor v nasprotju s prvim, drugim in tretjim odstavkom 37. člena tega zakona;

9. če po končanih delih na cesti ne odstrani s ceste prometnih znakov, branikov in drugih ovir, ki jih je postavila med izvajanjem del (39. člen);

10. če ne obvesti pristojnega organa javne varnosti po 47. členu tega zakona;

11. če ob zasledovanju neznanega povzročitelja prometne nezgode ne sporoči podatkov organu javne varnosti po 51. členu tega zakona;

12. če izvede športno ali drugo prireditev na cesti brez dovoljenja, če ne izvrši v dovoljenju določenih varnostnih in drugih ukrepov ali če po prireditvi ne odstrani s ceste prometnih znakov in drugih naprav, ki so bili postavljeni za izvedbo prireditve (53. in 56. člen);

13. če odredi ali dovoli, da voznik inštruktor poučuje kandidata za voznika v praktični vožnji po cesti daljši čas, kot je dovoljeno (prvi odstavek 71. člena);

14. če ne izvrši prijave po 94. členu tega zakona;

15. če je v cestnem prometu njen neevidentiran kmetijski traktor ali traktorski priklopnik (prvi in četrti odstavek 95. člena);

16. če ne izvrši prijave po 96. členu tega zakona;

17. če je v cestnem prometu njeno motorno vozilo, ki ni bilo tehnično pregledano (drugi odstavek 98. člena).

Z denarno kaznijo od 50 do 300 dinarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba v organizaciji združenega dela ali v drugi pravni osebi, ki stori kakšen prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 50 do 300 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba v organu družbenopolitične skupnosti ali v drugem državnem organu.

123. člen

Z denarno kaznijo od 1000 do 10.000 dinarjev se kaznuje posameznik kot prevoznik, ki stori prekršek iz 120., 121. ali 122. člena tega zakona in zasebni lastnik obrtne delavnice, ki stori prekršek iz 11. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona.

124. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 1000 dinarjev ali z zaporom do dveh mesecev se kaznuje za prekršek:

1. voznik inštruktor, ki poučuje na avtomobilski cesti ali na cesti, ki je rezervirana za motorna vozila kandidata za voznika (31. člen);

2. voznik tovornega motornega vozila, ki v prostoru za tovor vozi osebe v nasprotju s 33. členom tega zakona;

3. voznik, ki ne prepelje poškodovanca v prometni nesreči v zdravstveni zavod (prvi in drugi odstavek 42. člena);

4. neposredni udeleženec v prometni nezgodi, ki ne ravna po 43. členu tega zakona;

5. voznik ali kdor na kraju prometne nezgode, ki po nezgodi ne odstrani poškodovanega vozila ali drugih predmetov z vozišča (drugi odstavek 45. člena);

6. neposredni udeleženec v prometni nezgodi, ki odkloni odvzem krvi in urina, ki ga odredi pooblaščen uradna oseba (49. člen);

7. neposredni udeleženec v prometni nezgodi, ki po nezgodi uživa alkoholne pijače (50. člen);

8. lastnik ali oseba, ki ji je zaupano motorno vozilo, ki dovoli vožnjo nekemu, za kogar je mogoče sklepati, da zaradi utrujenosti, bolezni, vpliva alkohola, drugih mamil ali psihoaktivnih zdravil ali zaradi kakšnega drugega duševnega stanja ne bi mogel zanesljivo voziti (57. člen);

9. voznik, ki vozi v cestnem prometu kmetijski traktor, pa ni dobil ustreznega vozniškega dovoljenja (60. člen);

10. kdor poučuje kandidata za voznika v praktični vožnji motornega vozila na cesti izven avto šole v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 62. člena;

11. voznik motornega kolesa, ki se uči praktične vožnje po cesti v nasprotju s 65. členom tega zakona;

12. kdor poučuje kandidata za voznika kmetijskega traktorja v praktični vožnji po cesti v nasprotju s 66. členom tega zakona;

13. voznik inštruktor oziroma voznik kmetijskega traktorja, ki poučuje v praktični vožnji motornega vozila ali kmetijskega traktorja po cesti osebo, ki ji manjka več kot šest mesecev do starosti, predpisane za izdajo vozniškega dovoljenja (67. člen);

14. voznik inštruktor ali voznik kmetijskega traktorja, ki ravna pri poučevanju kandidata v praktični vožnji motornega vozila oziroma kmetijskega traktorja v nasprotju s 72. členom tega zakona;

15. lastnik vozila na motorni pogon ali voznik, ki mu je bilo vozilo zaupano, ki dovoli, da vozilo vozi nekdo, ki nima veljavnega vozniškega dovoljenja ustreznе kategorije oziroma potrdila o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa ali ki mu je bilo vozniško dovoljenje odvzeto s pravnomočno odločbo pristojnega organa (81. člen);

16. lastnik motornega vozila, ki uporablja v cestnem prometu vozilo, ki mora biti posebej preizkušeno, ne da bi bil izdan atest (91. člen).

Za prekršek iz 6. točke prvega odstavka tega člena se vozniku izreče varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja za čas od treh mesecev do enega leta.

Za prekršek iz 14. točke prvega odstavka tega člena, se vozniku inštruktorju oziroma vozniku kmetijskega traktorja iz 66. člena tega zakona odvzame inštruktorsko dovoljenje oziroma potrdilo o pravici poučevanja voznika kmetijskega traktorja za čas od treh mesecev do enega leta.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena, s katerim je bila povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se sme izreči vozniku tudi varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma dovoljenja za vožnjo kmetijskega traktorja za čas od treh mesecev do enega leta.

125. člen

Z denarno kaznijo od 100 do 500 dinarjev ali z zaporom do 30 dni se kaznuje za prekršek:

1. voznik, ki preseže največjo dovoljeno hitrost vožnje (11. člen);

2. voznik, ki ne ustavi vozila pred prehodom za pešce po 13. členu tega zakona;

3. voznik motornega vozila, ki zapusti vozilo in ne ukrene vsega, kar je potrebno, da vozilo ne bi kdo neupravičeno uporabil (15. člen);

4. voznik oziroma lastnik, ki ne odstrani pokvarjenega vozila s ceste v predpisanem roku (17. člen);

5. voznik, ki vleče pokvarjeno ali poškodovano vozilo v nasprotju z 20. in 22. členom tega zakona;

6. voznik, ki vozi v javnem linijskem ali prostem cestnem prometu avtobus, ki je po svoji konstrukciji namenjen za prevoz potnikov v mestnem in primestnem prometu (24. člen);

7. voznik, ki vozi v javnem linijskem ali prostem cestnem prometu avtobus s priklopnim vozilom za prevoz potnikov oziroma voznik, ki vozi v javnem mestnem prometu avtobus ali trolejbus z več kot enim priklopnim vozilom (25. člen);

8. voznik kmetijskega traktorja, ki vozi v cestnem prometu k traktorju priključen vprežni voz v nasprotju s 26. členom tega zakona;

9. voznik delovnega stroja ali motokultivatorja, ki ravna v nasprotju s 27. členom tega zakona;

10. starši ali skrbnik, če otrok z njihovim dovoljenjem ali zaradi opustitve nadzorstva, samostojno vozi kolo po cesti v nasprotju s 30. členom tega zakona;

11. voznik kmetijskega traktorja, ki vozi na traktorju drugo osebo, v nasprotju s 34. členom tega zakona;

12. voznik kmetijskega traktorja oziroma voznik delovnega stroja ali motokultivatorja, ki vozi na priključenem vozilu osebe v nasprotju s 35. členom tega zakona;

13. voznik tovornega motornega vozila, ki prevažata tovor v nasprotju s prvim, drugim in tretjim odstavkom 37. člena;

14. kdor vrže in pusti na cesti ali ob njej predmete, ki utegnejo ogroziti ali ovirati promet (prvi odstavek 41. člena);

15. voznik, ki pri vključitvi v promet s kolovozne poti ali z drugih površin na cesto s sodobnim voziščem ne odstrani z vozila blata (drugi odstavek 41. člena);

16. kdor ne pomaga poškodovanim v prometni nezgodi, ali ne obvesti najbližjega zdravstvenega zavoda, reševalne postaje ali organa javne varnosti, da je poškodovanim potrebna zdravniška pomoč (prvi odstavek 42. člena);

17. voznik ali neposredni udeleženec v prometni nezgodi, ki ne ravna po 44. členu tega zakona;

18. voznik, ki vozi v cestnem prometu delovni stroj, motokultivator ali kolo z motorjem, ki nima potrdila, da pozna predpise o varnosti cestnega prometa oziroma vozniškega dovoljenja (61. člen);

19. lastnik motornega vozila, ki v predpisanem roku ne izvrši prijave po 94. členu tega zakona;

20. voznik, ki vozi v cestnem prometu neevidentiran kmetijski traktor ali traktorski priklopnik (95. člen);

21. lastnik kmetijskega traktorja, ki ne izvrši prijave po 96. členu tega zakona;

22. voznik, ki vozi v cestnem prometu motorno vozilo, ki ni bilo tehnično pregledano (drugi odstavek 98. člena).

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena se sme v primeru, če je storilec prekrška voznik motornega vozila ali kmetijskega traktorja in je bila s prekrškom povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, izreči varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja za čas od 30 dni do šestih mesecev.

126. člen

Z denarno kaznijo 100 dinarjev se kaznuje takoj na mestu za prekršek:

1. voznik, ki ravna v nasprotju z odredbo o prepovedi ali omejitvi prometa oziroma o omejitvi hitrosti (3. člen);

2. voznik, ki obrača vozilo na cesti v nasprotju z 9. členom tega zakona;

3. voznik, ki pri počasni vožnji ne ravna po 10. členu tega zakona;

4. voznik, ki vleče naloženo tovorno vozilo v nasprotju z 21. členom tega zakona;

5. voznik ali sprevodnik avtobusa, ki dovoli, da se v avtobusu, ki vozi v javnem linijskem prometu ali v prostem cestnem prometu vozi več oseb, kot ima vozilo vgrajenih sedežev (32. člen).

6. voznik motornega kolesa, kolesa z motorjem ali kolesa, ki prevažata osebe v nasprotju s 36. členom tega zakona;

Če je bila s prekrškom iz prvega odstavka tega člena povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se kaznuje storilec z denarno kaznijo od 200 do 1000 dinarjev ali z zaporom do dveh mesecev.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena, s katerim je bila povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, če se sme vozniku izreči varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma dovoljenja za vožnjo kmetijskega traktorja za čas od 30 dni do šestih mesecev.

127. člen

Z denarno kaznijo 50 dinarjev se kaznuje takoj na mestu za prekršek:

1. kolesar ali voznik kolesa z motorjem, ki pri vožnji po kolesarski stezi preseže hitrost 30 km/h (12. člen);

2. voznik, ki parkira vozilo v nasprotju s 14. in 16. členom tega zakona;

3. zdravstveni delavec ali invalidna oseba, ki ustavi ali parkira vozilo v nasprotju z 19. členom tega zakona;

4. voznik motornega kolesa, kolesa z motorjem ali kolesa, ki vozi v cestnem prometu prikolico v nasprotju z 28. členom tega zakona;

5. voznik kolesa, kolesa z motorjem ali motornega kolesa, ki prevažata predmete v nasprotju z 29. členom tega zakona;

6. voznik tovornega motornega vozila, na katerem niso dobro pritrjene verige, vrvi in druga sredstva za pritrjevanje tovora (četrti odstavek 37. člena);

7. voznik motornega vozila, ki med vožnjo nima pri sebi potrdila o obveznem zavarovanju (44. člen);

8. voznik inštruktor, ki med poučevanjem kandidata za voznika motornega vozila v praktični vožnji po cesti nima pri sebi vozniškega dovoljenja in dovoljenja za voznika inštruktorja ali pa ga ne pokaže na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb (drugi odstavek 71. člena);

9. voznik kmetijskega traktorja, delovnega stroja, motokultivatorja ali kolesa z motorjem, ki med vožnjo po cesti nima pri sebi dovoljenja za vožnjo kmetijskega traktorja oziroma potrdila o znanju predpisov o varnosti cestnega prometa, ali ga ne pokaže na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb (80. člen);

10. voznik kmetijskega traktorja, ki v cestnem prometu nima pri sebi prometnega dovoljenja za kmetijski traktor (97. člen).

Če je bila s prekrškom iz prvega odstavka tega člena povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se kaznuje storilec z denarno kaznijo od 100 do 500 dinarjev ali z zaporom do 30 dni.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena, s katerim je bila povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se sme izreči vozniku tudi varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma dovoljenja za vožnjo kmetijskega traktorja za čas od 30 dni do treh mesecev.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

128. člen

Republiški sekretar za notranje zadeve določi:

— organizacije združenega dela ali druge organizacije, ki smejo izdelovati registrske tablice za tovorna in priklopna vozila, evidenčne tablice za kmetijske traktorje in traktorske priklopnike ter tablice za označevanje vozil, na katerih se učijo kandidati za voznike in ceno teh tablic;

— organizacije združenega dela ali druge organizacije, ki smejo tiskati obrazce dovoljenja za voznike inštruktorje, vozniška dovoljenja za voznike kmetijskih traktorjev, potrdila za voznike delovnih strojev, motokultivatorjev in koles z motorjem in obrazce prometnega dovoljenja za kmetijske traktorje ter ceno teh obrazcev;

— višino stroškov za izpite za voznike inštruktorje, voznških izpitov za voznike motornih vozil in kmetijskih traktorjev, preizkusa znanja za voznike delovnih strojev, motokultivatorjev in kolesa z motorjem ter preverjanju voznškega znanja;

— višino stroškov za tehnične preglede motornih in priklopnih vozil ter kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov;

— ceno za tiskovine in obrazce, ki se uporabljajo pri izvrševanju predpisov o varnosti cestnega prometa.

129. člen

Dokler ne bodo imenovane komisije za izpite iz 75. člena tega zakona, bodo kandidati za voznike kmetijskih traktorjev opravljali izpite pred pristojnimi izpitnimi komisijami za voznike motornih vozil.

130. člen

Dokler ne bodo za notranje zadeve pristojni občinski upravni organi pooblastili organizacije združenega dela ali drugih organizacij za opravljanje tehničnih pregledov kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov (drugi odstavek 99. člena tega zakona), bodo opravljale te preglede organizacije združenega dela ali druge organizacije, ki so pooblaščenice za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil.

131. člen

Vozniška dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorije F, izdana po določilih temeljnega zakona o varnosti cestnega prometa, prenehajo veljati 31. decembra 1976. Do tega dne vozniška dovoljenja te kategorije zamenja za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ za vozniško dovoljenje za voznika kmetijskega traktorja na zahtevo upravičenca.

Prometna dovoljenja za kmetijske traktorje in traktorske priklopnike in registrske tablice, izdane po dosedanjih predpisih, se bodo zamenjale za prometna dovoljenja za kmetijske traktorje oziroma za evidenčne tablice za kmetijske traktorje in traktorske priklopnike iz 95. člena tega zakona po izteku veljavnosti prometnega dovoljenja.

132. člen

Določba 61. člena tega zakona o voznikih delovnih strojev, motokultivatorjev in koles z motorjem se začne uporabljati v enem letu po njegovi uveljavitvi.

133. člen

Predpisi o delu avto šol in voznikov inštruktorjev ter o pogojih in načinu opravljanja tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, ki so bili izdani na podlagi zakona o varnosti cestnega prometa, ostanejo v veljavi, če niso v nasprotju s tem zakonom, dokler ne bodo izdani predpisi na podlagi tega zakona.

134. člen

Predpisi iz 91. člena tega zakona o preizkušnji motornih in priklopnih vozil in izdaji atesta morajo biti izdani v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

Organizacije združenega dela in druge organizacije, ki so pooblašene za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, ne smejo po poteku roka iz prvega odstavka tega člena izdati potrdila o tehnični brezhibnosti vozila, če ni predložen atest.

135. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 17/71 in št. 34/73).

136. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 34-57/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

1184.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena

Razglša se zakon o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 8. oktobra 1975 in na seji Zbora občin dne 8. oktobra 1975.

Št. 352-7/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Svoje potrebe na področju komunalnih dejavnosti zadovoljujejo delovni ljudje in občani neposredno v krajevnih skupnostih ali pa prek organizacij združenega dela, ki opravljajo komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena (v nadaljnjem besedilu: komunalne organizacije).

2. člen

Kadar zadovoljujejo delovni ljudje in občani svoje potrebe na področju komunalnih dejavnosti prek komunalnih organizacij, zagotavljajo svoje interese v njih kot uporabniki komunalnih storitev s soodločanjem v zadevah, ki so določene s tem zakonom (zadeve skupnega odločanja, 4. člen), in sicer v organih upravljanja komunalnih organizacij, v krajevnih skupnostih, v skupnostih krajevnih skupnosti, v samoupravnih komunalnih interesnih skupnostih (v nadaljnjem besedilu: komunalne skupnosti) ter v organih občinskih skupščin.

II. NOMENKLATURA KOMUNALNIH DEJAVNOSTI POSEBNEGA DRUŽBENEGA POMENA

3. člen

Za komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena se štejejo:

- oskrba naselij z vodo;
- odprava odpadnih in atmosferskih voda (kanalizacija);
- javna razsvetljava v naseljih;
- oskrba naselij s plinom;
- oskrba naselij s toplotno energijo;
- opravljanje javnega mestnega prometa;
- vzdrževanje čistoče javnih površin v naseljih, odstranjevanje smeti iz zgradb ter javne sanitarije (javna snaga);
- urejanje ulic, trgov in cest v naseljih;
- urejanje naselij z zelenimi površinami;
- upravljanje in urejanje stavbnega zemljišča;
- opremljanje naselij z javnimi otroškimi igrišči;
- vzdrževanje varstvenih pasov in rezervatov;
- opravljanje pokopališke in pogrebne dejavnosti;
- opravljanje dimnikarske službe;
- opremljanje naselij z javnimi tržnicami;
- dejavnost komunalnih storitvenih klavnic;
- opremljanje naselij z javnimi sejmišči;
- opremljanje naselij z javnimi parkirišči;
- uničevanje in predelava mrhovin (kafilerije);
- gospodarjenje z lukami, pomoli in zgrajenimi obalami, namenjenimi za javni promet, kadar s temi objekti ne gospodarijo posebne luške ali druge organizacije združenega dela.

Občinska skupščina lahko določi s svojim odlokom kot komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena še posamezno drugo dejavnost, katere trajno in

nepretrgano delovanje je neogiben pogoj za življenje in delo občanov v občini oziroma v krajevnih skupnostih, pa take dejavnosti ni mogoče zadovoljivo zagotavljati in uravnati samo na podlagi delovanja tržnih zakonitosti.

Za komunalno dejavnost upravljanja in urejanja stavbnega zemljišča veljajo določbe tega zakona, kolikor ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

III. ZADEVE SKUPNEGA ODLOČANJA

4. člen

Delovni ljudje in občani soodločajo kot uporabniki komunalnih storitev z delavci komunalnih organizacij o naslednjih vprašanih kot zadevah skupnega odločanja:

— o dolgoročnih in srednjeročnih planih posameznih komunalnih dejavnosti, o letnih programih dela komunalnih organizacij ter o posameznih investicijskih programih;

— o pogojih in načinu opravljanja posameznih komunalnih storitev, kakor tudi o pravicah in obveznostih ustrezne komunalne organizacije v zvezi z opravljanjem takih storitev (splošni pogoji poslovanja komunalnih organizacij);

— o spremembi predmeta poslovanja, o razširitvi oziroma zožitvi poslovanja, o razširitvi oziroma zožitvi območja, na katerem deluje komunalna organizacija ter o spremembi sedeža komunalne organizacije;

— o spojitvi komunalne organizacije z drugo organizacijo, o pripojitvi k drugi organizaciji, o razdelitvi na več organizacij, o organiziranju temeljnih organizacij združenega dela v sestavi komunalne organizacije, kakor tudi o osamosvojitvi enote komunalne organizacije v samostojno organizacijo ali o pripojitvi take enote k drugi organizaciji (statusne spremembe);

— o razpolaganju s komunalnimi objekti oziroma napravami;

— o standardih za posamezne komunalne storitve;

— o cenah za komunalne storitve;

— o merilih za zadovoljevanje potreb po komunalnih storitvah v primerih, kadar zaradi objektivnih razlogov ni mogoče zadovoljiti vseh potreb (redukcije);

— o imenovanju in razreševanju poslovodnih organov komunalnih organizacij;

— o statutih komunalnih organizacij;

— o drugih vprašanih, za katera je tako določeno z odlokom občinske skupščine ali družbenim dogovorom v občini.

5. člen

O zadevah skupnega odločanja iz prejšnjega člena odločajo v delavskem svetu oziroma njemu ustreznem organu upravljanja komunalne organizacije delegati delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti in delegati delavcev v organizacijah združenega dela (delegati uporabnikov) enakopravno z delegati delavcev komunalne organizacije.

Delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih, v komunalnih skupnostih oziroma prek organov občinske skupščine soodločajo o dolgoročnih in srednjeročnih komunalnih dejavnostih ter o letnih programih dela komunalnih organizacij in spremljajo njihovo izvajanje, soodločajo o splošnih pogojih poslovanja komu-

nalnih organizacij, o ustanavljanju komunalnih organizacij in njihovih statusnih spremembah, o cenah komunalnih storitev, o standardih komunalnih storitev, o merilih za redukcije, o statutih komunalnih organizacij in o drugih z družbenim dogovorom določenih zadevah skupnega odločanja iz prejšnjega člena tega zakona.

Z družbenim dogovorom med krajevnimi skupnostmi v občini, občinsko skupščino in organizacijami združenega dela, ki so uporabniki komunalnih storitev, se določi, za katere komunalne dejavnosti in v katerih zadevah ter na kakšen način soodločajo po prejšnjem odstavku tega zakona krajevne skupnosti, komunalne skupnosti oziroma organi občinske skupščine.

IV. VLOGA KRAJEVNE SKUPNOSTI NA PODROČJU KOMUNALNIH DEJAVNOSTI

6. člen

Delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti si zagotavljajo glede na raznovrstnost svojih potreb ter potreb svojih družin in gospodinjstev izvajanje komunalnih dejavnosti s tem, da organizirajo opravljanje posameznih specifičnih komunalnih dejavnosti, združujejo v skladu s plani komunalnih dejavnosti sredstva za graditev komunalnih naprav in objektov, izvršujejo svoje pravice v zadevah skupnega odločanja ter uresničujejo druge skupne interese na področju komunalnih dejavnosti neposredno oziroma v organih krajevne skupnosti.

7. člen

Pri opravljanju zadev na področju komunalnih dejavnosti krajevne skupnosti sodelujejo med seboj, se povezujejo v skupnosti krajevnih skupnosti in ustanovljajo skupne organe.

Krajevna skupnost oziroma skupnost krajevnih skupnosti lahko opravlja zadeve na področju komunalnih dejavnosti v svojih organih, lahko pa za posamezno ali več sorodnih komunalnih dejavnosti ustanovi poseben organ, v katerega lahko vključi tudi delegate delavcev ustreznih komunalnih organizacij v skladu z medsebojnim samoupravnim sporazumom.

V. KOMUNALNE SKUPNOSTI

8. člen

Da bi skupno in enakopravno odločali o planih komunalnih dejavnosti, o združevanju in uporabi sredstev za komunalne dejavnosti, o pogojih in načinu upravljanja komunalnih dejavnosti ter o uresničevanju drugih skupnih interesov na področju komunalnih dejavnosti, delovni ljudje in občani prek svojih krajevnih skupnosti ter delavci organizacij združenega dela kot uporabniki komunalnih storitev skupaj z delavci komunalnih organizacij s samoupravnim sporazumom ustanovijo komunalno skupnost.

9. člen

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi komunalne skupnosti se določijo naloge skupnosti; organizacija skupnosti, sestava, pooblastila in odgovornosti skupščine in drugih organov skupnosti, način odločanja v organih skupnosti, način, kako člani komunalne

skupnosti nadzorujejo delo organov skupnosti ter druge zadeve skupnega pomena za člane skupnosti.

Samoupravni sporazum o ustanovitvi komunalne skupnosti začne veljati, ko ga potrdi občinska skupščina.

10. člen

Komunalna skupnost se praviloma ustanovi, glede na potrebe in interese uporabnikov komunalnih storitev, za eno ali več po naravi povezujočih se komunalnih dejavnosti (vodovod, kanalizacija in javna snaga; komunalna energetika in podobno), za območje posamezne ali več krajevnih skupnosti ali za območje ene ali več občin.

Pod pogoji, ki jih določi samoupravni sporazum o ustanovitvi komunalne skupnosti ali njen statut, se lahko v okviru komunalne skupnosti organizirajo enote za uresničevanje določenih skupnih interesov.

11. člen

Komunalne skupnosti, ustanovljene za posamezne ali več komunalnih dejavnosti, za posamezne krajevne skupnosti ali za območje več krajevnih skupnosti se zaradi usklajevanja dela in planov razvoja ter uresničevanja skupnih ciljev v občini združujejo v občinsko zvezo komunalnih skupnosti, lahko pa ustanavljajo tudi širše zveze oziroma združenja ter vzpostavljajo druge oblike sodelovanja.

12. člen

Komunalno skupnost upravlja skupščina.

Skupščino komunalne skupnosti sestavljata:

- zbor delegatov delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih in delavcev v organizacijah združenega dela kot uporabnikov komunalnih storitev, in
- zbor delegatov delavcev komunalnih organizacij, ki opravljajo komunalne dejavnosti na ustreznih področjih.

Skupščina komunalne skupnosti sprejema svoje odločitve z enakopravnim odločanjem obeh zborov delegatov na način, ki se določi s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi oziroma s statutom komunalne skupnosti. S samoupravnim sporazumom oziroma s statutom se uredi tudi postopek usklajevanja med zboroma, če pride med njima do različnih stališč.

13. člen

Če zaradi različnih stališč med zboroma tudi po usklajevalnem postopku ni prišlo do odločitve o vprašanju, ki je bistvenega pomena za zagotovitev potreb oziroma interesov delovnih ljudi in občanov na področju komunalnih dejavnosti, lahko pristojna občinska skupščina na predlog svojega izvršnega sveta s svoj odločitvijo začasno uredi to vprašanje.

14. člen

Pri opravljanju svojih nalog sodelujejo komunalne skupnosti in uravnavajo svoje delo z drugimi samoupravnimi skupnostmi, ki se organizirajo v občini, zlasti pa s samoupravnimi stanovanjskimi skupnostmi in samoupravnimi interesnimi skupnostmi na področju vodnega gospodarstva, energetike ter prometa in zvez.

Zaradi usklajevanja planov ter uresničevanja drugih skupnih ciljev lahko komunalne skupnosti oziroma njihove zveze sporazumno s samoupravnimi inte-

resnimi skupnostmi iz prejšnjega odstavka tega člena oblikujejo skupna delovna telesa, sodelujejo po svojih delegatih v organih teh skupnosti in razvijajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

VI. KOMUNALNE ORGANIZACIJE

15. člen

Komunalne organizacije poslušajo po predpisih, ki veljajo za organizacije združenega dela na področju gospodarstva, kolikor ni s tem zakonom ali odlokom občinske skupščine oziroma s statutom občine v skladu z ustavo in s tem zakonom drugače določeno.

16. člen

S samoupravnim sporazumom med krajevnimi skupnostmi in organizacijami združenega dela kot uporabniki komunalnih storitev se določi število delegatov uporabnikov v posamezni komunalni organizaciji ter način, kako delegirajo posamezne krajevne skupnosti in organizacije združenega dela svoje delegate.

* Delegati uporabnikov komunalnih storitev sodelujejo v upravljanju komunalne organizacije tako, da v ustreznem organu upravljanja komunalne organizacije posebej odločajo o zadevah iz 4. člena tega zakona; odločitev je sprejeta, če se zanjo izreče tudi večina delegatov uporabnikov.

Način sodelovanja delegatov uporabnikov v upravljanju komunalne organizacije se uredi v statutu komunalne organizacije.

17. člen

Če komunalna organizacija sama gradi komunalni objekt, za katerega je potrebno gradbeno dovoljenje, je dolžna organizirati strokovno nadzorstvo nad gradnjo (49. člen zakona o graditvi objektov, Uradni list SRS, št. 42/73 in 8/75). Osebo, ki opravlja strokovno nadzorstvo, določi občinska skupščina, komunalna skupnost ali krajevna skupnost, ki je soodločala o investicijskem programu (1. alineja 4. člena tega zakona) ta oseba ne more biti delavec komunalne organizacije, ki izvaja dela.

18. člen

Komunalna organizacija je dolžna v skladu z naravo svoje dejavnosti ter v okviru razpoložljivih namenskih sredstev stalno in pod enakimi splošnimi pogoji zadovoljevati potrebe delovnih ljudi v občini oziroma v krajevni skupnosti ter potrebe delovnih ljudi v organizacijah združenega dela.

Komunalna organizacija brez ustreznega soglasja ne more spremeniti svoje z ustanovitvenim aktom določene komunalne dejavnosti in je brez soglasja tudi ne more razširiti ali zožiti.

19. člen

Po naročilu krajevne skupnosti, komunalne skupnosti ali pristojnega organa občinske skupščine mora komunalna organizacija v okviru svoje dejavnosti opraviti posamezno delo oziroma storitev tudi izven letnega programa, če je to neogibno potrebno.

O plačilu dela oziroma storitve iz prejšnjega odstavka tega člena se naročnik in komunalna organi-

zacija sporazumeta s posebnim dogovorom, kolikor ne gre za storitve oziroma delo, ki ga je komunalna organizacija sicer dolžna opraviti v smislu obstoječega pogodbenega razmerja.

20. člen

S komunalnimi objekti in napravami gospodarijo komunalne organizacije v skladu z njihovo naravo in namenom.

S statutom komunalne organizacije se določi, s katerimi objekti oziroma napravami komunalna organizacija glede na njihovo naravo ne more razpolagati in s katerimi lahko razpolaga s soglasjem delegatov uporabnikov.

21. člen

Če hoče oziroma če je po posebnih predpisih organizacija združenega dela ali druga organizacija dolžna prenesti na ustrezno komunalno organizacijo komunalni objekt oziroma napravo, ki jo je sama zgradila, jo komunalna organizacija mora prevzeti, če objekt oziroma naprava ustrezno deluje.

Če organizacija združenega dela ali druga organizacija prenaša na komunalno delovno organizacijo komunalni objekt oziroma napravo, ki jo je sama zgradila, mora hkrati prenesti tudi ustrezna sredstva amortizacije.

Pogoje prevzema kakor tudi druge pravice in dolžnosti, ki so zvezane s takim prevzemom, določita organizaciji s pogodbo o prenosu oziroma prevzemu.

22. člen

Uporabniki komunalnih storitev imajo pravico vpregleda v delo komunalne organizacije.

Organi komunalne organizacije morajo obravnavati pripombe in predloge delovnih ljudi, sprejete na njihovih zborih ter pripombe in predloge krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij glede zadovoljevanja potreb uporabnikov komunalnih storitev ter jim na zahtevo dajati odgovore na te pripombe oziroma predloge.

VII. POOBLASTILA OBČINSKE SKUPŠČINE

23. člen

Občinska skupščina lahko predpiše s svojim odlokom:

— obvezno uporabo in obvezno plačilo posameznih komunalnih storitev in proizvodov;

— obvezen prispevek uporabnikov komunalnih storitev za izgradnjo komunalnih naprav ali za financiranje komunalne dejavnosti, v skladu s posebnim zakonom, če sredstva za te namene niso zagotovljena v okviru komunalne skupnosti oziroma krajevnih skupnosti;

— obvezno ustanovitev komunalne skupnosti;

— obvezno združevanje komunalnih organizacij v poslovne skupnosti.

Občinska skupščina daje soglasje k dolgoročnim in srednjeročnim planom razvoja komunalnih dejavnosti v občini ter nadzoruje zakonitost dela komunalnih organizacij in komunalnih skupnosti.

VIII. CENE KOMUNALNIH STORITEV

24. člen

Prj določanju cen za posamezne komunalne storitve je treba upoštevati višino sredstev, ki so ob do-

govorjenem standardu komunalnih storitev potrebna za izvajanje sprejetega letnega programa dela komunalne organizacije, in to:

— za amortizacijo komunalnih objektov in naprav;

— za stroške za redno in investicijsko vzdrževanje komunalnih objektov, naprav in delovnih sredstev ter za pokrivanje drugih materialnih stroškov komunalne organizacije;

— sredstva za razširjeno reprodukcijo komunalnih objektov in naprav, če se ta sredstva ne oblikujejo posebej po določbah drugega odstavka tega člena ali prek združevanja na podlagi drugih oblik samoupravnega sporazumevanja;

— za osebne dohodke in za sredstva za skupno porabo za delavce komunalne organizacije, in sicer v višini, kot so dogovorjena s samoupravnim sporazumom za komunalno gospodarstvo;

— za pogodbene, zakonske in samoupravno dogovorjene obveznosti komunalne organizacije.

Občinska skupščina lahko predpiše prispevek za razširjeno reprodukcijo komunalnih objektov in naprav, ki se izračunava in plačuje ob ceni komunalnih storitev in vnaša v sklad komunalne skupnosti. Sredstva prispevka se uporabljajo po sprejetem programu izgradnje komunalnih objektov in naprav.

Če komunalna organizacija s ceno, ki je bila določena za posamezno komunalno storitev izpod stvarnih stroškov, ne more kriti stroškov za opravljanje te storitve, ji je tisti, po čigar odločitvi je bila določena taka cena, dolžan pokriti ustrezen primanjkljaj.

IX. REŠEVANJE SPOROV

25. člen

Če med strankama ne pride do sporazuma glede plačila posebej naročenega dela oziroma storitve (19. člen tega zakona), glede pogojev za prevzem komunalnih objektov oziroma naprav (21. člen tega zakona) ali glede višine primanjkljaja, ki ga je treba pokriti komunalni organizaciji (tretji odstavek 24. člena tega zakona), lahko vsaka stranka zahteva, da določi sporno obveznost posebna arbitražna komisija; predsednika arbitražne komisije imenuje predsednik pristojnega okrožnega gospodarskega sodišča, po enega člana pa imenuje vsaka stranka.

X. UPORABA ZAKONA V POSEBNIH PRIMERIH

26. člen

Če opravlja komunalno dejavnost organizacija združenega dela, katere glavna dejavnost ni komunalna dejavnost, veljajo za tako organizacijo določbe tega zakona le glede komunalne dejavnosti.

Prav tako veljajo določbe tega zakona le za komunalno dejavnost v primeru, kadar komunalna organizacija poleg komunalne dejavnosti kot glavne opravlja še drugo dejavnost.

V primerih iz prejšnjih odstavkov tega člena je treba voditi poslovanje komunalne dejavnosti ločeno od drugih dejavnosti.

27. člen

Določbe tega zakona veljajo smiselno tudi za opravljanje komunalnih dejavnosti posebnega družbenega pomena, če jih opravljajo neposredno komunalne skupnosti ali krajevne skupnosti.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

Občinske skupščine uskladijo svoje predpise o komunalnih organizacijah in izvedejo druge ukrepe za izvršitev tega zakona najpozneje v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

Komunalne organizacije uskladijo svoje statute in druge splošne akte s tem zakonom ter z novo organizacijo upravljanja na področju komunalnih dejavnosti v občini najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Z vzpostavitvijo nove organizacije upravljanja na področju komunalnih dejavnosti, najpozneje pa v enem letu do uveljavitve tega zakona, se preneha uporabljati zakon o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16/67).

29. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 352-7/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Marian Brečelj l. r.

1185.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o samoupravnih interesnih skupnostih za poštni, telegrafski in telefonski promet

Razglašajo se zakon o samoupravnih interesnih skupnostih za poštni, telegrafski in telefonski promet, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 8. oktobra 1975 in na seji Zbora občin dne 8. oktobra 1975.

Št. 34-71/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o samoupravnih interesnih skupnostih za poštni, telegrafski in telefonski promet

1. člen

S tem zakonom se določa obvezna ustanovitev interesnih skupnosti za poštni, telegrafski in telefonski promet (v nadaljnjem besedilu: skupnosti za PTT promet) kot samoupravnih interesnih skupnosti ter načela za njihovo organizacijo in za njihova medsebojna razmerja.

2. člen

V dejavnosti poštnega, telegrafskega in telefonskega prometa so zadeve posebnega družbenega pomena:

- programiranje razvoja poštnih, telegrafskih in telefonskih zmogljivosti,
- financiranje gradnje, rekonstrukcije in vzdrževanja poštnih, telegrafskih in telefonskih zmogljivosti.

3. člen

Skupnosti za PTT promet so: območne skupnosti in Skupnost PTT prometa Slovenije.

4. člen

V skupnosti za PTT promet se združujejo s samoupravnim sporazumom na podlagi tega zakona glede na zainteresiranost in potrebe po PTT storitvah delavci po temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih ter delovni ljudje in občani po krajevnih skupnostih ter samoupravnih interesnih skupnostih, skupaj z delavci, ki opravljajo storitve v poštnem, telegrafskem in telefonskem prometu (v nadaljnjem besedilu: člani).

5. člen

V skupnostih za PTT promet člani zadovoljujejo svoje osebne in skupne potrebe na področju PTT prometa, enakopravno in skupno oblikujejo politiko razvoja PTT prometa in določajo programe razvoja, izenačujejo pogoje dostopnosti PTT storitev, usklajujejo sisteme telegrafsko telefonskih zvez, združujejo sredstva in določajo namen njihove uporabe, vplivajo na oblikovanje cen PTT storitev in sodelujejo pri oblikovanju teh cen ter uresničujejo druge skupne interese.

6. člen

Člani ustanovijo skupnost za PTT promet s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi, v skladu s tem zakonom.

S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi in s statutom skupnosti za PTT promet člani podrobneje urejajo: delovno področje, organizacijo skupnosti, sestav, pooblastila in odgovornosti skupščine in drugih organov skupnosti, način odločanja v skupščini in organih skupščine, pravice članov, ki v skupnosti združujejo sredstva, način kako člani nadzorujejo delo organov upravljanja in strokovnih služb ter druge zadeve skupnega pomena.

K določbam samoupravnih sporazumov in statutom iz prejšnjega odstavka tega člena daje soglasje za Skupnost PTT prometa Slovenije Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, za območne skupnosti pa izvršni sveti občinskih skupščin, na katerih območju deluje ta skupnost.

7. člen

Člani ustanovijo območno skupnost na prometno tehnološko zaokroženem območju, ki ga v telegrafsko telefonskem prometu tvori praviloma območje končne avtomatske telegrafske centrale oziroma glavne avtomatske telefonske centrale, v poštnem prometu pa praviloma območje poštnega centra.

Za kar najbolj neposredno uresničevanje samoupravnih pravic in interesov uporabnikov in izvajalcev PTT storitev lahko člani v okviru območne skupnosti teritorialno organizirajo enote te skupnosti.

8. člen

Za uresničevanje skupnih interesov v skladu s tem zakonom se člani, združeni v območnih skupnostih, združijo v Skupnost PTT prometa Slovenije.

Ne glede na prejšnji odstavek tega člena se v Skupnost PTT prometa Slovenije neposredno lahko združujejo nosilci splošnih in pomembnejših funkcionalnih sistemov telegrafsko telefonskih zvez ter večje organizacije, za katere opravljajo organizacije združenega dela s področja PTT prometa storitve po sporazumnih oziroma pogodbah.

9. člen

Skupnost upravlja skupščina.

Skupščino skupnosti sestavljata zbor delegatov uporabnikov PTT storitev in zbor delegatov izvajalcev teh storitev, ki jih izvolijo delavci temeljnih organizacij združenega dela, delovnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti v skladu s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti.

V Skupščino Skupnosti PTT prometa Slovenije delegirajo delegate ustrezni zbori območnih skupnosti. S samoupravnim sporazumom o ustanovitvi Skupnosti PTT prometa Slovenije se lahko določi, da organizacije iz 8. člena tega zakona neposredno pošiljajo delegate v zbor uporabnikov Skupščine Skupnosti PTT prometa Slovenije.

10. člen

Skupščina skupnosti odloča na skupnem zasedanju svojih zborov. Samoupravni sporazum o ustanovitvi določa, o katerih zadevah, ki so bistvenega pomena za delo skupnosti, odločata zbora enakopravno; glede teh je odločitev sprejeta, če je bila v enakem besedilu sprejeta v obeh zborih.

Ce odločitev iz prejšnjega odstavka tega člena ni sprejeta v enakem besedilu v obeh zborih, se prične usklajevalni postopek, ki je predpisan s statutom ali drugim splošnim aktom skupnosti.

11. člen

Zaradi usklajevanja razvoja PTT prometa z gibanjem potreb po PTT storitvah in reševanja drugih skupnih interesov se območne skupnosti povezujejo z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi na svojem območju. Skupnost PTT prometa Slovenije pa z interesnimi skupnostmi prometa in zvez v Sloveniji ter interesnimi skupnostmi PTT prometa drugih republik in avtonomnih pokrajin.

12. člen

V območni skupnosti člani ugotavljajo in določajo svoje skupne interese in zagotavljajo pogoje za njihovo uresničevanje na svojem območju tako, da zlasti:

— določajo politiko razvoja PTT prometa na svojem območju v skladu z izhodišči in smernicami za dolgoročni program razvoja PTT prometa v SR Sloveniji;

— sprejemajo dolgoročne programe razvoja PTT prometa za svoje območje;

— usklajujejo razvoj PTT omrežja na manj razvitih in obmejnih območjih z razvojem gospodarstva in drugih področij družbenega dela;

— zagotavljajo materialne pogoje za uresničitev sprejetih programov razvoja;

— opredeljujejo posebne pogoje za opravljanje PTT storitev na območju območne skupnosti v okviru splošnih pogojev za opravljanje PTT storitev in posebnih pogojev, ki jih je določila Skupnost PTT prometa Slovenije;

— vplivajo na oblikovanje cen in sodelujejo pri določanju politike cen PTT storitev, ki veljajo samo na območju te skupnosti, ter se dogovarjajo o višjih cenah, ki naj veljajo na njenem območju za posamezne PTT storitve za določen čas in za določen namen, kot so dogovorjene v republiki.

13. člen

V skupnosti PTT prometa Slovenije članj ugotavljajo in določajo skupne interese ter zagotavljajo pogoje za njihovo uresničevanje na območju Slovenije kot celote tako, da zlasti:

— določajo globalno politiko razvoja PTT prometa Slovenije;

— sprejemajo izhodišča in smernice za izdelavo dolgoročnih programov razvoja PTT prometa Slovenije;

— sprejemajo dolgoročni program razvoja tranzitnih, magistralnih in mednarodnih PTT kapacitet;

— usklajujejo politiko razvoja PTT omrežja na manj razvitih in obmejnih območjih z razvojem gospodarstva in drugih področij družbenega življenja;

— usklajujejo razvoj in delovanje sistemov telegrafskih in telefonskih zvez na območju Slovenije;

— zagotavljajo materialne pogoje za uresničitev sprejetih programov razvoja;

— vplivajo na oblikovanje cen in sodelujejo pri določanju politike cen PTT storitev, razen cen PTT storitev, ki se v skladu z zakonom določajo enotno v merilu Jugoslavije, oziroma cen, ki veljajo samo na območju območnih skupnosti;

— določajo posebne pogoje za opravljanje PTT storitev na območju Slovenije v okviru splošnih pogojev za opravljanje PTT storitev.

14. člen

Izhodišča in smernice za dolgoročni program razvoja PTT prometa v SR Sloveniji ter dolgoročne programe razvoja tranzitnih, magistralnih in mednarodnih kapacitet na območju SR Slovenije, sprejema Skupščina Skupnosti PTT prometa Slovenije v skladu z osnovami in izhodišči razvoja PTT prometa v Jugoslaviji ter ob upoštevanju družbenega plana razvoja SR Slovenije.

Soglasje k izhodiščem in smernicam za dolgoročni program razvoja PTT prometa v SR Sloveniji ter k dolgoročnim programom razvoja tranzitnih, magistralnih in mednarodnih kapacitet na območju SR Slovenije daje Skupščina SR Slovenije.

15. člen

Dolgoročne programe razvoja PTT prometa območnih skupnosti sprejemajo skupščine območnih skupnosti v skladu z izhodišči in smernicami za dolgoročni program razvoja PTT prometa v SR Sloveniji ter v skladu z družbenimi in regionalnimi prostorskimi plani družbenopolitičnih skupnosti.

Soglasje k dolgoročnim programom razvoja PTT prometa območnih skupnosti dajejo občinske skupščine tistih občin, na katerih območju deluje območna skupnost.

16. člen

Če organizacije združenega dela PTT prometa ne morejo zagotoviti iz svojega dohodka izvajanja zadev posebnega družbenega pomena po sprejetih programih, iz katerih je razviden obseg potreb financiranja obstoječih zmogljivosti PTT storitev ter razširjene reprodukcije, se člani skupnosti za PTT promet sporazumejo o načinu in pogojih združevanja potrebnih sredstev oziroma o drugih oblikah in virih financiranja.

Pri sporazumevanju o združevanju sredstev člani skupnosti za PTT promet upoštevajo ekonomsko moč in potrebe po posameznih PTT storitvah tistih, ki združujejo sredstva.

17. člen

Če območna skupnost ne odloči o vprašanju od katerega je bistveno odvisno njeno delo, jo pokliče izvršni svet občinske skupščine, kjer je sedež območne skupnosti, da o tem vprašanju odloči in ji hkrati določi rok za izvršitev. Če območna skupnost tudi v določenem roku ne odloči o vprašanju, lahko izvršni svet predlaga, da občinske skupščine z območja območne skupnosti s svojo odločitvijo začasno uredi to vprašanje.

Če Skupnost PTT prometa Slovenije ne odloči o vprašanju, od katerega je bistveno odvisno njeno delo, jo pokliče Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, da o tem vprašanju odloči in ji hkrati določi rok za izvršitev. Če Skupnost PTT prometa Slovenije tudi v določenem roku ne odloči o vprašanju, lahko Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predlaga, da Skupščina SR Slovenije s svojo odločitvijo začasno uredi to vprašanje.

18. člen

Območne skupnosti se morajo ustanoviti najpozneje do 31. marca 1976, Skupnost PTT prometa Slovenije pa do 30. junija 1976.

19. člen

Priprave za sklenitev samoupravnega sporazuma o ustanovitvi območne skupnosti in za začetek njene dela opravi iniciativni odbor.

Iniciativni odbor iz prejšnjega odstavka tega člena sestavljajo delegati uporabnikov in izvajalcev PTT storitev, izvoli pa se na pobudo organizacije združenega dela za PTT promet na posameznem območju.

20. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 34-71/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breceelj i. r.

1186.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih

Razglasi se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 8. oktobra 1975 in na seji Zbora občin dne 8. oktobra 1975.

Št. 465-5/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Predsednik

Sergej Kraigher i. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih

1. člen

45. člen zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 26-238/73) (v nadaljnjem besedilu: zakon) se spremeni tako, da se glasi:

»Za gorske in hribovite predele se po tem zakonu štejejo vsi tisti predeli, ki so nad 600 metrov nadmorske višine.

Za gorske in hribovite predele se štejejo po tem zakonu tudi zemljiške parcele pod 600 metrov nadmorske višine, katerih poprečni nagib je večji kot 25 %.«

2. člen

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Za premoženjsko-pravne zadeve pristojni občinski upravni organ ugotovi na zahtevo kmeta iz 4. člena tega zakona, ali parcele ustrezajo pogojem drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

Zahtevi iz prejšnjega odstavka tega člena je treba priložiti potrdilo, da so izpolnjeni pogoji po drugem odstavku prejšnjega člena tega zakona, ki ga izda upravni organ, pristojen za geodetske zadeve.

V odločbi iz prvega odstavka tega člena je potrebno navesti tudi, za koliko lahko lastninska pravica kmeta na obdelovalnih zemljiščih presega zemljiški maksimum po prvem odstavku 44. člena tega zakona.«

3. člen

V prvem odstavku 51. člena se besedilo »v gorskih in hribovitih predelih« nadomesti z besedilom »v predelih nad 600 metrov nadmorske višine«.

4. člen

Občani, katerih zemljišča ležijo pod 600 m nadmorske višine in niso prijavili svojih kmetijskih in gozdnih zemljišč po 115. členu zakona, ker so bili v dvomu, ali so njihova zemljišča v gorskem oziroma hribovitem predelu, so dolžni v dveh letih po uveljavitvi tega zakona prijaviti vsa kmetijska in gozdna zemljišča za premoženjsko-pravne zadeve pristojnemu

občinskemu upravnemu organu v občini, na katere območju je to zemljišče.

Občan, ki ne prijavi svojih zemljišč po prejšnjem odstavku tega člena, se kaznuje za prekršek po določbi 116. člena tega zakona.

5. člen

Občinski upravni organi, pristojni za geodetske zadeve, vnesejo mejo 600 metrov v katastrski načrt v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona tako, da se številka parcele vnese nad izohipso, če leži parcela v celoti ali pretežno nad 600 metrov oziroma pod njo, če leži v celoti ali pretežno pod izohipso 600 metrov.

Izvedba določbe prejšnjega odstavka tega člena ne vpliva na pravice občanov iz 44. in 51. člena tega zakona.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

6. člen

Do poteka roka iz prejšnjega člena tega zakona ugotavlja mejo 600 metrov občinski upravni organ, pristojen za geodetske zadeve, na zahtevo stranke in na njene stroške.

7. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 465-5/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Brecej l. r.

1187.

Na podlagi 28. alineje 335. člena in 6. alineje 350. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 6. alineje tretjega odstavka 70. člena, 3. alineje 169. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije ter 45. člena zakona o gospodarskih sodiščih (Uradni list SFRJ, št. 7-83/65) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela, Zbora občin in Družbenopolitičnega zbora dne 8. oktobra 1975 sprejela

ODLOK

o izvolitvi sodnikov Okrožnega gospodarskega sodišča v Mariboru

Za sodnika Okrožnega gospodarskega sodišča v Mariboru se izvolita:

Karel Ferencak, diplomirani pravnik, predavatelj na Visoki ekonomsko-komercialni šoli v Mariboru,

Gregor Lesjak, diplomirani pravnik, sodnik Občinskega sodišča v Mariboru.

Št. 111-40/75

Ljubljana, dne 8. oktobra 1975.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Brecej l. r.

1188.

Na podlagi 7. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. člena zakona o pomilostitvi in 85. člena kazenskega zakona, ter na podlagi odločitve sprejete na seji dne 1. oktobra 1975 izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

ODLOK

o pomilostitvi obsojenih oseb

Neprestan del kazni strogega zapora od 5. 10. 1975 dalje se odpusti:

Jančarju (Antona) Dragu se neprestani del kazni 1 leta strogega zapora od 5. 10. 1975. dalje odpusti.

Št. P 25-1/75

Ljubljana, dne 1. oktobra 1975.

Predsedstvo

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

1189.

Na podlagi 85. člena zakona o notranjih zadevah (Uradni list SRS, št. 47/72) izdaja republiški sekretar za notranje zadeve

PRAVILNIK

o priznanjih in pohvalah v organih za notranje zadeve

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Priznanja in pohvale (v nadaljnjem besedilu: priznanja) se podeljujejo organizacijskim enotam republiškega sekretariata za notranje zadeve in upravne varnosti, postajam milice in delavcem organov za notranje zadeve za posebne uspehe pri delu, za razvijanje sistema družbene samozaščite, za širjenje varnostne kulture in za udeležbo v pomembnih akcijah in dogodkih.

Priznanja se podeljujejo tudi organizacijam združenega dela, drugim organizacijam, organom in občanom za razvijanje sistema družbene samozaščite, za širjenje varnostne kulture, za pomoč organom za notranje zadeve ali za njihovo udeležbo v posameznih akcijah oziroma dogodkih iz življenja in dela organov za notranje zadeve.

2. člen

Za pridobljeno znanje veččin se delavcem organov za notranje zadeve podeljujejo po tem pravilniku znaki veččin.

II. PRIZNANJA

3. člen

Priznanja so: statua organov za notranje zadeve, plaketa organov za notranje zadeve; značka za zasluge za varnost in pismena pohvala.

1. Statua organov za notranje zadeve**4. člen**

Statua organov za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: statua) simbolizira delo organov za notranje zadeve. Sestavlja jo skupina ljudi, od katerih trije predstavljajo: pripadnost k republiki s slovenskim grbom, simbol pravice s tehtnico in baklo, simbol organa za notranje zadeve.

5. člen

Statua se podeli organizacijski enoti ali posameznemu delavcu republiškega sekretariata za notranje zadeve, uprave javne varnosti in postajam milice za posebne zasluge v graditvi sistema družbene samozaščite in širjenja varnostne kulture, razvoja in napredka organov za notranje zadeve, za utrjevanje organizacije ali posameznih služb organov za notranje zadeve, za razvoj sistema varnosti ali za izredne in izjemne uspehe pri delu.

Ob pogojih iz prejšnjega odstavka tega člena se statua podeli tudi organizaciji združenega dela, drugi organizaciji, organu in občanu.

6. člen

S statuo se posamezniku podeli tudi zlata simbolična značka s posebno listino.

2. Plaketa organov za notranje zadeve**7. člen**

Plaketa organov za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: plaketa) je iz bronu upodobljen relief statue organov za notranje zadeve.

8. člen

Plaketa se podeli delavcu organa za notranje zadeve, organizaciji združenega dela, drugi organizaciji, organu ali občanu za posebno uspešno delo pri graditvi sistema družbene samozaščite oziroma za širjenje varnostne kulture.

Plaketa se podeli tudi delavcu ali organizacijski enoti organa za notranje zadeve za izreden delovni uspeh.

9. člen

S plaketo se posamezniku podeli tudi srebrna simbolična značka s posebno listino.

3. Značke za zasluge za varnost**10. člen**

Značka za zasluge za varnost (v nadaljnjem besedilu: značka) je okrogle oblike s premerom 30 mm, na kateri je upodobljen relief statue z napisom »Zasluge za varnost«.

Značke so zlate, srebrne in bronaste.

11. člen

Zlata značka se podeli delavcu organa za notranje zadeve, ki si je pridobil pomembne zasluge za varnost ali večkrat dosegel pomembne uspehe pri izvrševanju nalog.

Srebrna značka se dodeli delavcu organa za notranje zadeve, ki je enkrat dosegel izreden uspeh pri izvrševanju nalog ali se je posebno izkazal z osebno hrabrostjo.

Bronasta značka se podeli delavcu organa za notranje zadeve, ki je dosegel pomemben uspeh pri izvrševanju nalog.

12. člen

Značka je priznanje, ki se podeljuje s posebno listino.

4. Pismena pohvala**13. člen**

Pismena pohvala je listina z vtisnjanim grbom SR Slovenije, ki vsebuje označbo enote organa za notranje zadeve, ime in priimek delavca, razlog zaradi katerega se podeljuje, datum izdaje in podpis republiškega sekretarja za notranje zadeve.

14. člen

Pismena pohvala se podeli delavcu ali enoti organa za notranje zadeve za zasluge pri razvoju in napredku posamezne službe ali za uspehe pri delu.

5. Spominsko darilo**15. člen**

S priznanjem, podeljenim po tem pravilniku, se lahko delavcu ali organizacijski enoti organa za notranje zadeve v posebno utemeljenih in izjemnih primerih podeli tudi spominsko darilo.

III. ZNAKI VEŠČIN**16. člen**

Delavcu organa za notranje zadeve se lahko za pridobljeno znanje večšin podeljujejo znaki večšin in sicer za:

- znanje jiu-jitsa, juda, karateja in rokoborbe;
- znanje in usposobljenost za delo v gorski reševalni službi;
- znanje radiotelefografije;
- odlično streljanje.

17. člen

Znak večšine vsebuje specifičen motiv večšine, za katero se podeljuje.

18. člen

Znaki večšin so enotni in se podeljujejo na podlagi potrdila o opravljenem preizkusu znanja po predpisanem programu.

Na podlagi potrdila podeljujejo znake večšin predstojniki služb z ustrezno listino.

IV. POSTOPEK ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ**19. člen**

Na podlagi razpisa za priznanja, ki ga objavi vsako leto uprava za organizacijo in kadre republiškega sekretariata za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: uprava za organizacijo in kadre), dajejo predloge za podelitev priznanj (v nadaljnjem besedilu: predlog) predstojniki temeljnih in samostojnih organizacijskih enot republiškega sekretariata za notranje zadeve, šolskega centra, uprav javne varnosti ter komandirji postaj milice, sveti delovnih enot in družbenopolitične organizacije v organih za notranje zadeve.

Razpis iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podrobnejša merila za podeljevanje priznanj iz pravilnika in rok, v katerem je treba predloge dostaviti posebni komisiji.

20. člen

V predlogu iz prvega odstavka prejšnjega člena morajo biti navedene okoliščine, ki upravičujejo podelitev priznanja.

Predlog se da na obrazcu predloga, ki je sestavni del tega pravilnika in objavljen skupaj z njim.

21. člen

Republiški sekretar za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: republiški sekretar) imenuje posebno komisijo za podeljevanje priznanj (v nadaljnjem besedilu: komisija).

Na podlagi predloga komisije odloči o podelitvi priznanja republiški sekretar.

22. člen

Pri svojem delu skrbi komisija, da se kriteriji za podeljevanje priznanj uporabljajo enotno in v skladu z osnovnimi kriteriji, določenimi v tem pravilniku.

Upravno-tehnična dela za komisijo opravlja uprava za organizacijo in kadre.

23. člen

Priznanja podeljuje republiški sekretar, če v tem pravilniku ni drugače določeno.

Priznanja se podeljujejo praviloma ob 13. maju, prazniku organov za notranje zadeve, državnem prazniku ali neposredno po doseženem uspehu.

Socialistična republika Slovenija

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE/

PREDLOG ZA PODELITEV PRIZNANJA

V. PRAVICE IN DOLŽNOSTI

24. člen

Znak priznanja sme uporabljati samo tisti, kateremu je bilo priznanje izdano.

25. člen

Ce delavec organa za notranje zadeve ali druga oseba izpolni pogoje za podelitev priznanja, pa umre pred podelitvijo, se podeli priznanje zanj njegovi ožji družini.

VI. EVIDENCA

26. člen

Evidenco o podeljenih priznanjih vodi uprava za organizacijo in kadre.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati pravilnik o priznanjih in pohvalah v organih za notranje zadeve (št. 01-1-S-11/2-74, z dne 6/3-1974).

28. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 01/1-S-11/2-74

Ljubljana, dne 30. septembra 1975.

Republiški sekretar
za notranje zadeve
Marjan Orožen l. r.

(Obrazec predloga
za podelitev priznanja)

Priimek in ime predlaganega oziroma naziv, sedež in dejavnost organizacijske enote organov za notranje zadeve, organizacije združenega dela ali druge organizacije

1. Spol (moški, ženski)
2. Datum in kraj rojstva, občina, SR
3. Organizacijska enota organov za notranje zadeve, organizacija združenega dela ali druga organizacija, pri kateri je zaposlen
4. Dosedanja priznanja, pohvale in nagrade
5. Za katero priznanje je predlagan
6. Obrazložitev:

Obrazložitev (nadaljevanje)	
Predlagatelj:	
..... 197	
M. P.	
7. Mnenje komisije za podeljevanje priznanj:	
..... 197	
M. P.	Člani komisije:

1190.

V zvezi z odločbamaj izdanimi na podlagi 16. člena pravilnika o pogojih za pridelovanje, dodelavo in promet kmetijskega semena in sadik (Uradni list SRS, št. 36-423/74) objavlja Republiški sekretariat za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PREGLED

organizacij združenega dela, ki so pooblašene za opravljanje strokovne kontrole nad odbiranjem matičnih rastlin za sadjarstvo vinogradništvo in hmeljarstvo:

— Biotehniška fakulteta univerze v Ljubljani TOZD Agronomski oddelek — Katedra za sadjarstvo, z odločbo št. 320/A-59/75 z dne 12. 8. 1975, za področje sadjarstva;

— Biotehniška fakulteta univerze v Ljubljani TOZD Agronomski oddelek — Zavod za sadjarstvo Maribor, z odločbo št. 320/A-48/75 z dne 12. 8. 1975, za področje sadjarstva.

— Inštitut za hmeljarstvo v Zalcu, z odločbo št. 320/A-155-75 z dne 12. 8. 1975, za področje hmeljarstva;

— Kmetijski inštitut Slovenije v Ljubljani, z odločbo št. 320/A-57/75 z dne 12. 8. 1975, za področji: sadjarstvo in vinogradništvo;

— Kmetijski zavod Maribor v Mariboru, z odločbo št. 320/A-47/75 z dne 12. 8. 1975, za področji: sadjarstvo in vinogradništvo;

— Kmetijsko veterinarski zavod Nova Gorica v Novi Gorici, z odločbo št. 320/A-56/75 z dne 12. 8. 1975, za področji: sadjarstvo in vinogradništvo.

Št. 320/A-022/75

Ljubljana, dne 18. avgusta 1975.

Republiški sekretar za
kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

Milovan Zidar, dipl. inž. l. r.

1191.

Na podlagi 88. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 54/72 in 26/73), 181. člena statuta skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 1/73) ter IV. točke družbenega dogovora o uskladitvi pokojnin v letu 1975 (Uradni list SRS, št. 9/75) sklenejo Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije, Republiški svet zveze sindikatov Slovenije in Gospodarska zbornica Slovenije

DRUŽBENI DOGOVOR

o uskladitvi pokojnin med letom 1975

I

Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji je ugotovila in obvestila podpis-

nike družbenega dogovora, da so gibanja življenjskih stroškov in osebnih dohodkov v letu 1975 drugačna, kot so predvidena v resoluciji o družbenoekonomski politiki in razvoju SR Slovenije ter neposrednih nalogah v letu 1975 (Uradni list SRS, št. 39/74). Ta gibanja znatno prekoračujejo predvidevanja.

II

Podpisniki dogovora sprejemajo ugotovitev skupnosti o gibanjih, ki vplivajo na realno vrednost pokojnin v tem letu in na razmerja med pokojninami in osebnimi dohodki, začrtana v resoluciji o družbenoekonomski politiki in razvoju SR Slovenije ter neposrednih nalogah v letu 1975, in soglašajo, da se pokojnine uskladijo med letom.

Pri uskladitvi pokojnin s 1. 1. 1976 se bo upoštevala med letom 1975 opravljena uskladitev.

III

Upoštevaajoč ugotovitve v prejšnjih odstavkih bo skupnost povečala pokojnine od 1. avgusta 1975 dalje povprečno za 6,5% z uporabo regresivnega načina povečanja.

IV

Ta družbeni dogovor se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. S-130/28-75

Ljubljana, dne 10. oktobra 1975.

Podpisniki:

za Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji
predsednik skupščine

Dante Jasnič l. r.

za Izvršni svet Skupščine SR Slovenije sekretar republiškega sekretariata za delo

Pavle Gantar l. r.

za Republiški svet zveze sindikatov Slovenije pomočnik generalnega sekretarja

Ivo Miglič l. r.

za Gospodarsko zbornico Slovenije član predsedstva

Jože Gačnik l. r.

1192.

Na podlagi 2. točke prvega odstavka 272. člena v zvezi s 178. členom statuta skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 1/73 in 37/74) je sprejela skupščina skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja na seji dne 10. oktobra 1975

SKLEP

o uskladitvi pokojnin med letom 1975

I

Starostne, invalidske in družinske pokojnine se uskladijo s 1. avgustom 1975 v skladu z družbenim dogovorom o uskladitvi pokojnin med letom 1975, v povprečju za 6,5 odstotka.

II

Uskladitev se izvede tako, da se povečajo:

a) starostne in invalidske pokojnine za 4,5 odstotka in 40 din,

b) družinske pokojnine za 4,5 odstotke in za 28 din, 32 din, 36 din ali 40 din glede na to, ali uživa družinsko pokojnino eden, dva, trije, štiri ali več družinskih članov.

III

Pokojnine borcev NOV, odmerjene od povprečne osebnega dohodka v SR Sloveniji, in pokojnine borcev NOV, usklajene 1. januarja 1975, se povečajo skladno z II. točko tega sklepa.

IV

Pokojnine z varstvenim dodatkom se povečajo skupaj z varstvenim dodatkom za 4,5 odstotka. K tem zneskom se prišteje znesek 40 din pri starostnih in invalidskih pokojninah oziroma znesek 28 din, 32 din, 36 din, 40 din pri družinskih pokojninah.

V

Pokojnine, odmerjene po določbah sporazuma o socialni varnosti v sorazmernih delih, se povečajo za 4,5 odstotka in za sorazmerni del enotnih zneskov iz II. točke tega sklepa.

VI

Uskladijo se vse pokojnine, razen tistih, pri katerih so bili vzeti osebni dohodki oziroma zavarovalne osnove iz leta 1975 kot zadnjega leta zavarovanja.

VII

Po tem sklepu povečane pokojnine grede od 1. avgusta 1975.

Uskladitev pokojnin se opravi uradoma.

VIII

Povečajo se zneski pokojnin, ki grede upokojencem za mesec julij 1975.

IX

Pri uskladitvi pokojnin v letu 1976 se bo upoštevala med letom 1975 opravljena uskladitev.

X

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. avgusta 1975.

Št. S-130/29-75

Ljubljana, dne 10. oktobra 1975.

Skupščina skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji

Predsednik

Dante Jasnič l. r.

**REGIONALNA ZDRAVSTVENA SKUPNOST
NOVO MESTO**

1193.

Izhajajoč iz okoliščine, da še niso končani uskladi-
ditveni postopki po 180. členu zakona o zdravstvenem
varstvu (Uradni list SRS, št. 38/74 in 1/75) ter tudi
ne sklenjeni samoupravni sporazumi, ki naj nado-
mestijo zakonske določbe o obveznih oblikah zdravst-
venega varstva, kot se še uporabljajo, so občinske
zdravstvene skupnosti Črnomelj, Krško, Metlika, Novo
mesto in Trebnje z usklajeno odločitvijo svojih zbor-
ov uporabnikov in izvajalcev sprejele

SKLEP

**o podaljšanju veljavnosti statuta in drugih splošnih
aktov Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in za-
varovanja Novo mesto**

1

Statut skupnosti zdravstvenega zavarovanja delav-
cev in kmetov Novo mesto (Uradni list SRS, št. 53/72)
in drugi splošni akti, katerih veljavnost je bila po-
daljšana s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi
Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarova-
nja Novo mesto, veljajo in se porabljajo za občinske
zdravstvene skupnosti Črnomelj, Krško, Metlika, No-
vo mesto in Trebnje, združenih v regionalni zdravst-
veni skupnosti Novo mesto do sprejema samoupravnih
sporazumov, statuta in drugih splošnih aktov skupno-
sti, vendar pa najdlje do 31. oktobra 1975, kolikor niso
v nasprotju s samoupravnimi sporazumi o ustanovitvi
občinskih in regionalne zdravstvene skupnosti.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in začne
veljati naslednji dan, uporablja pa se od 27. junija
1975.

Datum	Skupščina občinske zdravstvene skupnosti	Predsednik skupščine
27. 6. 1975	Črnomelj	Anton Horvat, inž. l. r.
1. 7. 1975	Krško	Kristjan Pavliha l. r.
27. 6. 1975	Metlika	Peter Štefanič l. r.
26. 6. 1975	Novo mesto	Roman Čelesnik l. r.
27. 6. 1975	Trebnje	Tomaž Povšič l. r.

**OBMOČNA VODNA SKUPNOST
LJUBLJANICA—SAVA**

1194.

Na podlagi 22. člena zakona o vodah (Uradni
list SRS, št. 16/74), 11. in 12. člena samoupravnega
sporazuma o ustanovitvi Območne vodne skupnosti
Ljubljana—Sava je skupščina območne vodne skup-
nosti na svoji prvi redni seji dne 27. decembra 1974
sprejela

SAMOUPRAVNI SPORAZUM

**o financiranju vodnogospodarskih del območne vodne
skupnosti Ljubljana—Sava za leto 1975**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Z namenom, da se zagotovi financiranje vodno-
gospodarske dejavnosti v letu 1975 sklenejo plačniki
vodnega prispevka na območju območne vodne skup-
nosti Ljubljana—Sava samoupravni sporazum o fi-
nanciranju vodnogospodarskih del (v nadaljnjem be-
sedilu: sporazum o financiranju), v skladu s 7., 22. in
23. členom zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 16/74).

2. člen

Sporazum o financiranju je sestavljen na podlagi
predhodnega letnega programa del območne vodne
skupnosti, ki je priložen temu sporazumu.

Sporazum o financiranju upošteva:

a) določila družbenega dogovora o višini sredstev,
potrebni za minimalno vodnogospodarsko dejavnost v
letu 1975, na območju SR Slovenije,

b) določila 15. člena samoupravnega sporazuma o
ustanovitvi območne vodne skupnosti Ljubljana—
Sava glede vodnogospodarskih del na območju vodne
skupnosti Ljubljana—Sava.

3. člen

Podpisniki sporazuma o financiranju so temeljne
organizacije združenega dela, ki opravljajo gospodar-
sko ali komunalno gospodarsko dejavnost in občani,
ki opravljajo obrtno ali drugo dejavnost ter so v
skladu z 22. členom zakona o vodah plačniki vodnega
prispevka.

II. VIŠINA VODNEGA PRISPEVKA

4. člen

Podpisniki sporazuma se dogovorijo, da bodo zbra-
li sredstva, ki jih predvideva predhodni letni program
in določila družbenega dogovora tako, da bodo pla-
čevali vodni prispevek od vsake posamezne osnove po
sledenih tarifah:

— *Splošni vodni prispevek:*

Vse temeljne organizacije združenega dela, ki
opravljajo gospodarsko ali komunalno gospodarsko
dejavnost v višini 8% od davčne osnove, od katere se
plačuje davek iz dohodka temeljnih organizacij zdru-
ženega dela.

Splošni vodni prispevek plačujejo občani in ci-
vilnopravne osebe, ki samostojno opravljajo obrtno ali
gospodarsko dejavnost, po stopnji iz prejšnjega od-
stavka iz osebnega dohodka in to od davčne osnove,
od katere se plačuje davek od osebnega dohodka iz
samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodar-
skih dejavnosti;

— *Vodni prispevek za izkoriščeno ali uporabljeno
vodo:* organizacije združenega dela ter občani in ci-
vilno pravne osebe, ki pri opravljanju gospodarske,
komunalno-gospodarske dejavnosti in samostojne obrt-
ne dejavnosti izkoriščajo ali uporabljajo vodo in sicer:

1. Organizacije združenega dela, ki proizvajajo
električno energijo, ne glede na osnovno dejavnost od
kWh pridobljene električne energije po 0,0028 din.

2. Organizacije združenega dela ter občani in civilno pravne osebe od m^3 izkoriščene ali uporabljene vode po 0,624 din.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka plačujejo:

a) podjetja za izdelavo lesonitnih plošč (122—12) in podjetja za izdelavo gume (126) ter podjetja tekstilne industrije (124) od m^3 po 0,30 din.

b) rudniki nekovinskih rudnin za mokre separacije (116—10), podjetja za izdelavo cementa in cementnih izdelkov (121—30), podjetja za proizvodnjo papirja, lesovine, kartona in lepenke (123—10) podjetja za proizvodnjo svina (115—22), rudniki barvastih kovin (115—10), podjetje za proizvodnjo glinice in aluminija (115—23), podjetja za proizvodnjo cinka, živega srebra, antimona, in drugo (115—27), ter podjetja za izdelovanje osnovnih kemičnih izdelkov (kisline, baze, soli, tehnični plini in drugo) (120—10), od m^3 po 0,180 din.

c) podjetja za proizvodnjo celuloze (123—10), premogovniki za mokro separacijo premoga (112—12), ter železarne (114—20) od m^3 po 0,06 din.

— *Vodni prispevek za onesnaženo vodo:* organizacije združenega dela, občani in civilno pravne osebe, ki pri opravljanju gospodarske in samostojne obrtne in druge gospodarske dejavnosti izpuščajo onesnaženo vodo ali druge snovi, ki onesnažujejo vodo od m^3 izpuščene vode ali drugače onesnažene vode in stopnji onesnaženosti vode, preračunano v populacijske ekvivalente E po 21,60 din.

Ne glede na zgornje določilo plačujejo:

a) železarne (144—20) in podjetja za proizvodnjo azbestno cementnih izdelkov (121—30), podjetja za izdelavo lesonitnih plošč (122—12), podjetja za predelavo in strojenje kože (125—71), mlekarne (127—34), podjetja za izdelavo papirja, kartona in lepenke (123—10) ter rudniki nekovinskih rudnin za mokro separacijo (116—10) po 6 din.

b) premogovniki za mokro separacijo (112—10), podjetja za proizvodnjo glinice in aluminija (115—23), rudniki barvnih kovin (115—10), podjetja za proizvodnjo svina (115—22), podjetja za proizvodnjo drugih barvastih kovin (cink, živo srebro, antimon in drugo) (115—27), ter podjetja za izdelavo papirja — za proizvodnjo celuloze (123—10) po 2,16 din.

Način preračunavanja količine onesnažene vode ter stopnje škodljivosti onesnaženja predpiše Republiški sekretariat za urbanizem;

— *Vodni prispevek za naplavine:* vsi koristniki za odvzem peska, proda ali gramoza iz strug in z obrežij naravnih vodnih tokov, jezer, akumulacij in morja od $1 m^3$ odvzetega peska, proda ali gramoza po 17 din;

— *Vodni prispevek za pitno vodo:* komunalne in druge organizacije združenega dela od količine porabljene vode iz javnih vodovodnih naprav, ki se oddaja gospodinjstvom in tistim organizacijam združenega dela in drugim organizacijam, ki se ne ukvarjajo z gospodarsko ali komunalno gospodarsko organizacijo od m^3 po 0,276 din;

— *Vodni prispevek od katastrskega dohodka:* občani iz osebnega dohodka kmetijske dejavnosti, namesto prispevka iz 1., 2. in 3. alineje od katastrskega dohodka neugodnih površin v višini 1,5%.

Zgoraj navedeni prispevek ne plačujejo občani, ki so oproščeni prispevka od kmetijske dejavnosti.

III. NAČIN ZBIRANJA SREDSTEV

5. člen

Vodni prispevek nakazujejo podpisniki na žiro račun območne vodne skupnosti, kolikor glede tega vprašanja ne bo drugačnega dogovora.

6. člen

Vodni prispevek po tem samoupravnem sporazumu se odmerja in plačuje za čas od 1. januarja 1975 do 31. decembra 1975.

Podpisniki iz 1. in 2. točke, 2. alineje 4. člena tega sporazuma, ki ugotavljajo količino pridobljene električne energije oziroma količino izkoriščene ali uporabljene vode s tehnično merilno napravo obračunavajo in plačujejo vodni prispevek mesečno za nazaj in sicer najpozneje do 25. v mesecu. To določilo velja tudi za podpisnike iz 4. alineje 4. člena, ki imajo organiziran odvzem naplavin.

Podpisniki iz prvega odstavka 1. alineje in iz 2. točke, 2. in 3. alineje, 4. člena tega sporazuma plačujejo mesečno akontacijo za nazaj in sicer do 25. v naslednjem mesecu. Mesečna akontacija znaša 1/12 zneska, ki se dobi tako da se na dosežen dohodek v letu 1974 in na količino v letu 1974 porabljene ali izkoriščene vode, oziroma izpuščene onesnažene vode preračunane v E uporabi višina vodnega prispevka (tarifa), ki je določena s tem sporazumom. Podpisnikom, ki v letu 1974 niso bili dolžni plačevati vodnega prispevka, določi višino mesečne akontacije na podlagi njihove prijave strokovna služba območne vodne skupnosti.

Podpisniki navedeni v prejšnjem odstavku tega člena priglasijo strokovni službi območne vodne skupnosti najpozneje do 15. marca 1976 višino doseženega dohodka, najpozneje do 31. januarja 1976 pa količino izkoriščene in uporabljene vode, oziroma izpuščene onesnažene vode ali snovi.

Izvršilni odbor območne vodne skupnosti izda nate za podpisnike tega sporazuma, sklep o dokončni odmeri vodnega prispevka.

Zoper sklep, ki ga izda izvršilni odbor območne vodne skupnosti, se podpisniki tega sporazuma lahko pritožijo na skupščino območne vodne skupnosti.

7. člen

Izpolnjevanje obveznosti iz tega sporazuma nadzorujeta strokovna služba območne vodne skupnosti in po dogovoru občinske davčne službe.

8. člen

Odmero in pobiranje vodnega prispevka iz drugega odstavka 1. alineje in iz 6. alineje 4. člena opravijo po dogovoru z območnimi vodnimi skupnostmi občinske davčne službe, po predpisih, ki veljajo za odmero in pobiranje davkov občanov.

9. člen

Če podpisnik tega sporazuma ne izvrši sprejetih obveznosti, razpravlja o tem samoupravno razsodišče območne vodne skupnosti, ki lahko sklene, da se zoper kršilca predlaga postopek pri pristojnem sodišču.

IV. PREHODNE DOLOČBE

10. člen

Podpisniki tega sporazuma, ki uporabljajo ali onesnažujejo vodo, so dolžni, na zahtevo območne vodne skupnosti in po njenem navodilu namestiti merilne naprave za ugotavljanje potrošnje vode in za ugotavljanje kvalitete odpadnih voda.

11. člen

Ta sporazum o financiranju začne veljati naslednji dan, ko ga je podpisal podpisnik, uporablja pa se od 1. januarja 1975.

12. člen

Podpisnik sporazuma za občane, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, je odbor za kooperacijo pri kmetijski zadrugi oziroma pri kmetijski organizaciji združenega dela.

**Območna vodna skupnost
Ljubljana—Sava**

Predsednik skupščine

Ivan Rupnik l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

1195.

Na podlagi 9. in 10. člena zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32/72), IV. točke odloka o natančnejših pogojih za ukrepe družbene kontrole cen iz pristojnosti občin (Uradni list SRS, št. 6/73 in 5/75), 6. točke odloka o načinu oblikovanja rabatov in marž v prometu blaga na debelo in drobno (Uradni list SFRJ, št. 39/74), 20. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13/74) in 9. člena odloka o družbeni kontroli cen za proizvode in storitve, ki so v pristojnosti Skupščine mesta Ljubljane (Uradni list SRS, 22/73 in 43/73) je Skupščina mesta Ljubljane na 14. seji zбора združenega dela dne 9. oktobra 1975 in na 14. seji zбора občin dne 9. oktobra 1975, sprejela v smislu medobčinskega dogovora o izvajanju politike cen v letu 1975

ODLOK

o najvišjih maržah za živila v prodaji na drobno

1. člen

Organizacije združenega dela, ki prodajajo živila na drobno na območju Skupščine mesta Ljubljane, smejo pribijati na nabavno ceno posameznih vrst živil naslednje najvišje marže:

1. rastlinske maščobe (margarina), rastlinske ma-
sti 1,60 din/kg.

2. riž, zdrob in moka vseh vrst, razen pšenične
moke, testenine, kavovine (sladna kava, mleta kavovina),
cikorijska, jedilna sol, kis 14 %.

3. zelenjavne predelave in konzerve, zelenjavni
soki, kisló zelje, zmrznjena zelenjava ipd.,

predelava sadja in konzerve, sirupi, sokovi, mar-
melada, džemi, kompoti, sušeno in kandirano sadje

ribje-predelave, sušene, soljene, prakajene, mari-
nirane ribe, ribje konzerve, ribje paštete in antipa-
ste z zelenjavo in brez,

med, medica

bučno olje, olivno olje, olje koruznih klic, olje re-
pice, ricinovo olje, prava kava 15 %.

4. brezalkoholne pijače, naravne in umetne, mine-
ralna voda, naravne alkoholne pijače, prirodna vina
in žganja, pivo,

škrob in izdelki iz škroba, dekstrini, glutelin, pu-
dingi, kvas, čaji vseh vrst 18 %.

5. sveža zelenjava, sadje in povrtnina, delikatese
iz zelenjave (gorčica, antipaste, majoneza)

jušni koncentraci,

bomboni (trdi, polnjeni, žele idr.) slaščice,

kakao proizvodi (kakao, čokolada vseh vrst vklju-
no polnjena, desert ipd.),

konditorski proizvodi iz moke (keksi) pecivo, kre-
kerji, vafli ipd. 20 %.

6. likerji vseh vrst,

močne alkoholne pijače (rum, konjak, vodka, itd.)
umetna vina (vermuth, porto, malaga ipd., pene-
ča vina).

začimbe (domače in uvožene) 25 %.

7. ostali izdelki živilske industrije 17 %.

2. člen

Skupščina mesta Ljubljane pooblašča Izvršni svet
Skupščine mesta Ljubljane, da lahko predpisuje in
spreminja marže za blago navedeno v 1. členu tega
odloka.

3. člen

Z uveljavitvijo tega odloka se preneha uporabljati
za obravnavana živila določila druge točke odloka
o maksimiranju cen za vse proizvode in storitve
(Uradni list SFRJ, št. 8/73).

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v
Uradnem listu SRS.

Št. 940/preds.-75

Ljubljana, dne 9. oktobra 1975.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane

Tone Kovič, dipl. inž. l. r.

1196.

Na podlagi 70. člena zakona o konstituiranju organizacij združenega dela in njihovem vpisu v sodni register (Uradni list SFRJ, št. 22/73), 8. člena zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16/67), 25. in 124. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 14. seji zborna združena dela dne 9. oktobra 1975 in na 14. seji družbenopolitičnega zbora dne 9. oktobra 1975 sprejela

SKLEP

o soglasju k spojitvi podjetja »Dimnik« in »Dimnikarskega podjetja Ljubljana« v organizacijo združenega dela »Dimnikarstvo Ljubljana«

I

Skupščina mesta Ljubljana soglaša s spojitvijo podjetja

- »Dimnik« Ljubljana in
- »Dimnikarsko podjetje Ljubljana«

v organizacijo združenega dela »Dimnikarstvo Ljubljana« s sedežem v Ljubljani, Prešernova 36a.

II

Organizacija združenega dela »Dimnikarstvo Ljubljana« opravlja naslednje dimnikarske storitve:

Čisti:

- plezalne dimnike v zasebnih gospodinjstvih,
- plezalne dimnike v zavodih, gostiščih, menzah, pekarnah, slaščičarnah in dimnike centralnih kurilnih naprav,
- ozke dimnike v zasebnih gospodinjstvih,
- dimnike kurilnih naprav v zavodih, gostiščih, menzah, pekarnah, slaščičarnah in dimnike centralnih naprav,
- štedilnike v gospodinjstvih s pečicami, kotliči ali prenosnih,
- štedilnike v zavodih, gostiščih, menzah in podobno,
- peči,
- kanale,
- centralne kurilne naprave,
- kotle za pranje ali kuhanje živinske krme.

III

Do konstituiranja organizacije združenega dela se za v. d. direktorja imenuje Ivana Štern.

IV

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 937/preds. -75

Ljubljana, dne 9. oktobra 1975.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. l. r.

1197.

Na podlagi III. točke odloka o natančnejših pogojih za ukrepe družbene kontrole cen iz pristojnosti občin (Uradni list SRS, št. 6-28/73), 2. člena odloka o družbeni kontroli cen za proizvode in storitve, ki so v pristojnosti Skupščine mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 22-571/73), 24. in 166. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 14. seji zborna združena dela dne 9. oktobra 1975 in na 14. seji zbora občin dne 9. oktobra 1975 sprejela

SKLEP

o soglasju k cenam za dimnikarske storitve na območju Ljubljanskih občin

I

Za dimnikarske storitve na območju ljubljanskih občin veljajo naslednje cene:

1. Plezalni dimniki v zasebnih gospodinjstvih:
 - a) do vključno 4. etaže 6,90
 - b) do 6. etaže 9,00
2. Plezalni dimniki v zavodih, gostiščih, menzah, pekarnah, slaščičarnah in dimniki centralnih kurilnih naprav
 - a) do vključno 4. etaže 12,40
 - b) nad 4. etažo 13,50
3. Ozki dimniki v zasebnih gospodinjstvih
 - a) do vključno 3. etaže 3,70
 - b) do vključno 6. etaže 3,40
 - c) nad šest etaž 3,15
 - d) Shant dimniki 3,40
 - e) priključki na Shant dimnike 3,90
 - f) dimniki od etažnih kotlov za centralno gretje v največ dvostanovanjski hiši 6,90
4. Dimniki kurilnih naprav v zavodih, gostiščih, menzah, pekarnah, slaščičarnah in dimniki centralnih kurilnih naprav
 - a) do 6 etaž 9,00
 - b) nad 6 etaž 11,30
5. Štedilniki v gospodinjstvih s pečicami, kotliči ali prenosni 6,10
6. Štedilniki v zavodih, gostiščih, menzah in podobno
 - a) mali štedilniki 10,20
 - b) srednji štedilniki 12,60
 - c) veliki štedilniki 14,90
7. Peči
 - a) navadna pekovska ali slaščičarska peč 25,20
 - b) parna pekovska ali slaščičarska peč — z eno etažo 32,20
 - z več etažami ali pečicami 40,30
8. Kanali
 - a) od centralnih kurilnih naprav pekovskih ali slaščičarskih peči in podobno od 1 do 4 m dolžine 9,00
 - b) tekoči meter nad m dolžine 1,70
9. Centralne kurilne naprave
 - a) do 8. kv. m ogrevne površine (9 členov) 13,50
 - b) do 15 kv. m ogrevne površine (15 členov) 23,40
 - c) do 20 kv. m ogrevne površine nad 15 členov) 38,00
10. Kotli za pranje ali kuhanje živinske krme 8,60
11. Režijska ura 46,80

Za dimnikarska dela, ki jih dimnikarji opravljajo v krajih od sedeža obrata: od 5 do 10 km se sme zaračunati pribitek k ceni do 20% in nad 10 km se sme zaračunati pribitek k ceni do 40%.

Dimnikarske storitve, ki niso zajete v ceniku storitev kot npr. čiščenje industrijskih parnih kotlov, kanalov in dimnikov, pregledi kurilnih in dimnovodnih naprav v novih ali adaptiranih zgradbah, izžiganje dimnikov in kanalov, čiščenje in pregledi plinskih in prezračevalnih tuljav itd., se zaračunava po posebnem dogovoru, če poseben dogovor ni sklenjen, se opravljeno delo zaračunava po režijski uri delovne organizacije.

II

Delovna organizacija »Dimnikarstvo Ljubljana« sme zaračunavati samo dejansko opravljeno delo.

III

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep o soglasju k cenam za dimnikarske storitve na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 37-1089/74).

IV

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 938/preds. -75

Ljubljana, dne 9. oktobra 1975.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. l.r.

1198.

Na podlagi III. točke odloka o natančnejših pogojih za ukrepe družbene kontrole cen iz pristojnosti občin (Uradni list SRS, št. 6-28/73), 2. člena odloka o družbeni kontroli cen za proizvode in storitve, ki so v pristojnosti Skupščine mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 22-571/73), 24. in 124. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 14. seji zбора združenega dela dne 9. oktobra 1975 in na 14. seji zбора občin dne 9. oktobra 1975 sprejela

SKLEP

o soglasju k najvišji ceni za odvoz smeti in odpadkov

I

Organizaciji združenega dela »Komunalno podjetje Ljubljana« se daje soglasje k najvišji ceni za odvoz smeti in odpadkov, ki znaša 0,37 din mesečno od m² tlorisne površine za stanovanjske oziroma poslovne prostore.

II

S ceno iz 1. točke tega sklepa mora organizacija združenega dela zagotoviti:

— izvajanje razvojnega programa za obdobje 1970—1975

— usmerjanje sredstev za razširjeno reprodukcijo v delovna sredstva in ureditev odvoza v novozgrajenih soseskah v skladu z usmerjeno stanovanjsko gradnjo

— dvakrat letno odvoz kosovnih odpadkov.

III

Za sofinanciranje programskih investicij bo organizacija združenega dela izdvajala v svoj poslovni sklad v letu 1975, 0,0332 din od vsakega m² uporabne tlorisne površine za stanovanjske oziroma poslovne prostore.

IV

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep o soglasju k najvišji ceni za odvoz smeti in odpadkov (Uradni list SRS, št. 26-719/74).

V

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 939/preds. -75

Ljubljana, dne 9. oktobra 1975.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. l.r.

CELJE

1199.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine Celje sta po 4. členu zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74) in 146. členu statuta občine Celje na svojih sejah dne 23. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o namembnosti in gradnji poslovnih prostorov v občini Celje

1. člen

Za poslovno stavbo se šteje stavba, ki je namenjena za poslovne dejavnosti in se v ta namen pretežno uporablja.

Za poslovni prostor se šteje eden ali več prostorov, namenjenih za poslovno dejavnost, ki so praviloma gradbena celota in imajo poseben glavni vhod.

2. člen

Ne šteje se za poslovni prostor garaža, ki je namenjena največ za dva osebna avtomobila ter stavbe, oziroma prostori, ki so namenjeni za opravljanje kmetijske dejavnosti (gospodarska poslopja, hlevi, kleti, kozolci in podobno), če se ne oddajajo v najem.

Če nastane dvom o tem, ali se šteje določena stavba ali poslovni prostor za poslovno stavbo oziroma poslovni prostor, odloči o tem občinski upravni organ, pristojen za stanovanjske zadeve.

3. člen

Poslovna stavba in poslovni prostori v družbeni lastnini in v lasti občanov služijo praviloma za vse vrste potreb.

Namembnost poslovnih prostorov se določi v ožjem mestnem jedru Celja in sicer v naslednjih ulicah in trgih:

Titov trg, Prešernova ulica, Trg V. kongresa, Ljubljanska cesta do št. 10, Tomšičev trg, Cankarjeva ulica, Stanetova ulica, Levstikova ulica, Trg oktobrske revolucije, Miklošičeva ulica, Vrunčeva ulica št. 1 in 27, Lilekova ulica, Gubčeva ulica, Slandrov trg, Kocbekova ulica, Trg svobode, Gledališka ulica, Zidan-

škova ulica, Linhartova ulica, Slomškov trg, Čuprijska ulica, Ulica XIV. divizije, Pleteršnikova ulica, Koce-nova ulica, Vodnikova ulica, Zagata, Ozka ulica, Mu-zejski trg, Okopi in Aškerčeva ulica.

4. člen

V ulicah in trgih iz 3. člena se smejo uporabljati poslovni prostori in poslovne stavbe za naslednje de-javnosti:

1. za prodajalne na drobno, razen za prodajo os-novnega gradbenega materiala in kuriva,

2. za naslednje obrtne in druge dejavnosti: pre-cizna mehanika, urarstvo, mehanika koles, ključavni-čarstvo drobnih kovinskih predmetov, elektromehani-ka, elektromehanika za radijske in TV sprejemnike, ta-petništvo in dekoraterstvo, rezbarstvo, petilstvo, klo-bučarstvo, krojaštvo in šivilstvo, krznarstvo, čevljar-stvo, torbarstvo, slaščičarstvo, svečarstvo in medicar-stvo, knjigovezništvo, zlatarstvo, graverstvo, poprav-ljanje nogavic, cvetličarstvo, prepariranje in gačenje živali, sobno slikarstvo in pleskarstvo, sprejemnice ke-mičnih čistilnic, frizerstvo, kozmetika obraza in telesa, optika, fotografiranje, črkoslikarstvo, prepisovanje in razmnoževanje, snaženje oken, pečatarstvo in steklar-stvo (manjša steklarska dela),

3. za vse vrste gostinske dejavnosti,

4. za banke in hranilnice,

5. za pisarniške prostore, časopisno in turistično dejavnost, muzeje, razstavne prostore in podobno.

Če se pojavi nova dejavnost, ki ni naštetja v drugi točki tega člena in je podobna naštetim dejavnostim, se vključi v namembnost po predhodnem soglasju ko-misije za odločanje namembnosti in oddajo poslovnih prostorov samoupravne stanovanjske skupnosti občine Celje.

5. člen

Stavbe, ki se na novo zidajo ali adaptirajo v uli-cah in trgih, naštetih v 3. členu, smejo imeti poslovne prostore samo za poslovne dejavnosti, ki jih določa zazidalni načrt in 4. člen tega odloka.

Investitorju se lahko pri izdaji odločbe o lokaciji in gradbenega dovoljenja določi, da mora zgraditi po-slovni prostor določene velikosti in namembnosti v delu stavbe, če stavba ni v celoti namenjena za poslo-no dejavnost.

6. člen

Stanovanjski prostori v stavbah, ki stojijo v ulicah in trgih, določenih v 3. členu tega odloka, se lahko po potrebi spremenijo v poslovne prostore, če se no-silec stanovanjske pravice zagotovi drugo primerno stanovanje po določbah zakona o stanovanjskih raz-merjih.

7. člen

Najemnik poslovnega prostora, ki na območju iz 3. člena tega odloka opravlja dejavnost, za katero se po-slovni prostor ne more uporabljati (4. člen), mora v tem prostoru prenehati opravljati dejavnost v enem letu po uveljavitvi tega odloka. Ta rok lahko komisija za določanje namembnosti in oddajo poslovnih prosto-rov samoupravne stanovanjske skupnosti izjemoma po-daljša največ za dobo petih let.

8. člen

Komisija za določanje namembnosti in oddajo po-slovnih prostorov pri stanovanjski skupnosti občine

Celje lahko v soglasju s pristojnim občinskim uprav-nim organom izjemoma dovoli opravljanje druge de-javnosti, ki niso naštetje v 4. členu tega odloka, če je poslovni prostor na dvoriščni strani ulice in ni direkt-no vezan na namembno ulico.

9. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o namembnosti poslovnih lokalov v posameznih ulicah in delih ulic v mestu Celje (Uradni vestnik Celje, št. 22-207/64).

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Urad-nem listu SRS.

Št. 36-8/75-2

Celje, dne 23. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Celje
Jože Marolt l. r.

1200.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine Celje stá po 15. členu zakona o ur-banističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) ter 146. členu statuta občine Celje (Uradni list SRS, št. 11/74) na svojih sejah dne 23. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o zazidalnem načrtu »Otok«

1. člen

Zazidalni načrt »Otok« (Uradni vestnik Celje, št. 28-300/63 in 5-48/70) se spremeni in dopolni po pro-jektu LD št. 331/75, ki ga je izdelal Zavod za napre-dek gospodarstva Celje.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Urad-nem listu SRS.

Št. 350-5/75-2

Celje, dne 23. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Celje
Jože Marolt l. r.

1201.

Izvršni svet Skupščine občine Celje je na podlagi 11. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) ter 140. člena statuta ob-čine Celje na svoji 64. seji dne 4. septembra 1975 spre-jel

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga lokacije zdravstvene postaje v Vojniku

I

Javno se razgrne predlog lokacije zdravstvene po-staje v Vojniku. Predlog lokacije grafično ponazarja

LD št. 650/75, ki jo je izdelal Zavod za napredek go. gospodarstva Celje julija 1975.

II

Predlog lokacije zdravstvene postaje v Vojniku se javno razgrinja v prostorih oddelka za gradbene in komunalne zadeve SO Celje in v prostorih KS Vojnik.

III

Predlog lokacije zdravstvene postaje v Vojniku se javno razgrinja za čas 30 dni, računamo od dneva veljave tega sklepa. V času javne razgrnitve lahko dajo svoje pripombe na predlog lokacije občani, delovne in druge organizacije.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Celje
Marjan Ašič l. r.

GROSUPLJE

1202.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) ter 183. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/74) je Skupščina občine Grosuplje na seji družbenopolitičnega zbora dne 19. septembra 1975 in skupni seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o sprejetju zazidalnega načrta Stična-Vir »Sl«

1. člen

Sprejme se zazidalni načrt Stična-Vir »Sl«, št. 1858, izdelan od Urbanističnega zavoda Projekтивni atelje Ljubljana, Kersnikova 9, maja 1975.

2. člen

Lokacijska dovoljenja za gradnjo samopostrežne trgovine z ustreznim parkiriščem, stanovanjskih hiš in športnih objektov skladno z zazidalnim načrtom izdaja oddelek za gospodarstvo in komunalne zadeve Skupščine občine Grosuplje. Manjše odmike od sprejetega zazidalnega načrta dovoljuje v smislu določil drugega odstavka 15. člena zakona o urbanističnem planiranju izvršni svet občinske skupščine.

3. člen

Zazidalni načrt je stalno na vpogled občanom, delovnim in drugim organizacijam pri oddelku za gospodarstvo in komunalne zadeve Skupščine občine Grosuplje.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-1/75

Grosuplje, dne 25. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Grosuplje
Janez Lesjak l. r.

1203.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) ter 183. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/74) je Skupščina občine Grosuplje na seji družbenopolitičnega zbora dne 19. septembra 1975 in skupni seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 22. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o sprejetju zazidalnega načrta Studenec »S1«, »S2«

1. člen

Sprejme se zazidalni načrt Studenec »S1«, »S2«, št. projekta 1858, izdelan od Urbanističnega zavoda Projekтивni atelje Ljubljana, Kersnikova 9, maja 1975.

2. člen

Lokacijska dovoljenja za gradnjo stanovanjskih objektov skladno z zazidalnim načrtom izdaja oddelek za gospodarstvo in komunalne zadeve Skupščine občine Grosuplje. Manjše odmike od sprejetega zazidalnega načrta dovoljuje v smislu določil drugega odstavka 15. člena zakona o urbanističnem planiranju izvršni svet občinske skupščine.

3. člen

Zazidalni načrt je stalno na vpogled občanom, delovnim in drugim organizacijam pri oddelku za gospodarstvo in komunalne zadeve Skupščine občine Grosuplje.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 350-1/75

Grosuplje, dne 25. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Grosuplje
Janez Lesjak l. r.

1204.

Na podlagi 180. člena in 183. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/74) je Skupščina občine Grosuplje na seji zbora združenega dela dne 17. julija 1975 in seji zbora krajevnih skupnosti dne 16. julija 1975 sprejela

ODLOK

o ukinitvi sklada občine Grosuplje za pospeševanje lovstva

1. člen

Ukine se sklad občine Grosuplje za pospeševanje lovstva, ki je bil ustanovljen z odlokom o ustanovitvi sklada občine Grosuplje za pospeševanje lovstva (Glasnik, št. 3/67).

2. člen

Sredstva, ki so na računu sklada pri SDK, podružnica Grosuplje, se z dnem ukinitve sklada preneajo namensko med lovske družine občine Grosuplje po ključu, ki je bil sprejet na seji upravnega odbora sklada občine Grosuplje za pospeševanje lovstva dne 27. maja 1975.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 323-1/67-1/1

Grosuplje, dne 25. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Grosuplje
Janez Lesjak l. r.

1205.

Na podlagi 11. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Ur. list SRS, št. 16-67 in 27-72) in 206. člena statuta občine Grosuplje (Ur. list SRS, št. 10/74) je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na seji dne 25. septembra 1975 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi zazidalnega načrta »Stična—Vir« SI

I

Predlog zazidalnega načrta »Stična—Vir« SI projekta 1858, izdelan od Urbanističnega zavoda Projektivni atelje Ljubljana, Kersnikova 9 v maju 1975 se javno razgrne v uradnih prostorih oddelka za gospodarstvo in komunalne zadeve Sob Grosuplje in v prostorih krajevnih skupnosti Stična.

II

Predlog zazidalnega načrta je na vpogled 30 dni po objavi tega sklepa v Uradnem listu SRS. V tem času lahko dajo pripombe in predloge organizacije združenega dela in druge organizacije, samoupravne interesne skupnosti, krajevnih skupnosti in občani.

Št. 350-1/75

Grosuplje, dne 7. oktobra 1975.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1206.

Na podlagi 7. člena 5. točke in 11. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) in 206. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/74) je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na seji dne 25. septembra 1975 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi Generalne študije Kanalizacije Grosuplje

I

Generalna študija kanalizacije Grosuplje izdelana od Splošne vodne skupnosti Ljubljana—Sava, Center za zaščito voda Ljubljana, Slovenčeva 95 v decembru leta 1974 se javno razgrne v uradnih prostorih oddelka za gospodarstvo in komunalne zadeve Sob Grosuplje in krajevnih skupnosti Grosuplje in Šmarje—Sap.

II

Generalna študija kanalizacije Grosuplje je na vpogled 30 dni po objavi tega sklepa v Uradnem listu

SRS. V tem času dajo pripombe in predloge organizacije združenega dela in druge organizacije, samoupravne interesne skupnosti, krajevnih skupnosti in občani.

Št. 352-19/75

Grosuplje, dne 7. oktobra 1975.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1207.

Na podlagi 5. točke 7. člena in 11. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) in 206. člena statuta občine Grosuplje (Uradni list SRS, št. 10/74) je Izvršni svet Skupščine občine Grosuplje na seji dne 25. septembra 1975 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi Generalne študije kanalizacije Stična—Ivančna gorica

I

Generalna študija kanalizacije Stična—Ivančna gorica izdelana od Splošne vodne skupnosti Ljubljana—Sava, Center za zaščito voda Ljubljana, Slovenčeva 95 v juniju 1975 se javno razgrne v uradnih prostorih oddelka za gospodarstvo in komunalne zadeve Sob Grosuplje in krajevnih skupnosti Ivančna gorica in Stična.

II

Generalna študija kanalizacije Stična—Ivančna gorica je na vpogled 30 dni po objavi tega sklepa v Uradnem listu SRS. V tem času dajo pripombe in predloge organizacije združenega dela in druge organizacije, samoupravne interesne skupnosti, krajevnih skupnosti in občani.

Št. 352-20/75

Grosuplje, dne 7. oktobra 1975.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Grosuplje
Janez Koščak l. r.

1208.

Svet krajevnih skupnosti in Zbor delegatov Ponikve je na podlagi 2. člena zakona o samopriskvku (Uradni list SRS, št. 3/73) in izida volitev referendumu o uvedbi krajevnega samopriskvka, izvedenega dne 31. avgusta 1975, na svoji VIII. redni seji KS dne 5. oktobra 1975 sprejel

SKLEP

o uvedbi krajevnega samopriskvka na območju krajevnih skupnosti Ponikve za sofinanciranje modernizacije republiške ceste ter za sofinanciranje gradnje osemletke na Vidmu

I. člen

Za območje krajevnih skupnosti Ponikve se na podlagi odločitve občanov na referendumu dne 31. avgusta 1975, uvede krajevni samopriskvek za sofinanciranje

ranje modernizacije republiške ceste ter za sofinanciranje gradnje osemletke na Vidmu.

2. člen

Krajevni samoprispevek se uvaža za dobo pet let (60 mesecev) od 1. septembra 1975 do 31. avgusta 1980. Razdelitev prispevka je naslednja: prvih 30 mesecev in sicer od 1. septembra 1975 do 28. februarja 1978 se zbirajo sredstva za sofinanciranje republiške ceste, drugih 30 mesecev pa se zbira za izgradnjo osemletke na Vidmu in sicer od 1. marca 1978 do 31. avgusta 1980. Samoprispevek se plačuje v gotovini.

3. člen

Samoprispevek plačujejo naslednji zavezanci:

— po stopnji 2% od čistega osebnega dohodka iz delovnega razmerja;

— po stopnji 1% osebni invalidski in družinski upokojenci, če jim mesečni izplačani znesek presega 1.500 din;

— po stopnji 2% zavezanci, ki imajo dohodke od obrti, drugih gospodarskih dejavnosti in intelektualnih storitev;

— po stopnji 5% kmetijski proizvajalci. Osnova za odmero samoprispevka je katasterski dohodek od neposrednih neozgodnih in gozdnih površin, od katerega se odmerja prispevek iz OD od kmetijske dejavnosti za posamezno leto;

— po stopnji 5% od odmerjenega davka zavezanca, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku.

4. člen

Plačevanja samoprispevka so oproščeni občani od dohodkov, ki jih določa zakon o samoprispevku.

5. člen

Samoprispevek zaposlenih in upokojencev se obračunava in plačuje od izplačil čistega osebnega dohodka, oziroma pokojnin. Obračunavajo ga delovne organizacije, oziroma skupnost invalidsko-pokojniškega zavarovanja.

Kmetijskim proizvajalcem in drugim osebam, ki se ukvarjajo z obrtno in drugo gospodarsko dejavnostjo ter intelektualnim storitvami, obračunava in odmerja samoprispevek davčna uprava SOB Grosuplje. Odmera in plačilo samoprispevka se opravi na enak način, kot se odmerjajo in plačujejo prispevki in davki občanov.

6. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom so namenjena za sofinanciranje modernizacije republiške ceste ter izgradnje osemletke na Vidmu. Ta sredstva se zbirajo s posebnim sklepom in na poseben žiro račun za krajevno skupnost Ponikve.

Od občanov, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz samoprispevka v določenem roku, se obveznosti prisilno izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov in prispevkov občanov.

7. člen

Iz samoprispevka dotekajoča sredstva in njihovo zbiranje na posebnem žiro računu pri krajevni skupnosti Ponikve, kontrolira ter nadalje skrbi za njih namensko porabo poseben odbor izvoljen pri krajevni skupnosti Ponikve.

8. člen

Odbor mora na koncu vsakega leta v obdobju za katerega se uvaža samoprispevek sestaviti zaključni obračun o zbranih in porabljenih sredstvih samoprispevka ter predloži obračun v potrditev svetu krajevne skupnosti Ponikve, le ta pa s podatki obračuna seznanja občane na zboru občanov.

9. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS uporablja pa se od 1. septembra 1975 dalje.

Tajnik
Malči Zgona l. r.

Predsednik KS
Franc Kastelic l. r.

Predsednik
zbora delegatov

Franc Bajt l. r.

1209.

Svet krajevne skupnosti Videm-Dobrepolje je na podlagi 2. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73) in izida referenduma o uvedbi krajevnega samoprispevka, izvedenega dne 31. avgusta 1975, na svoji seji dne 19. septembra 1975. sprejel

SKLEP

o uvedbi krajevnega samoprispevka na območju krajevne skupnosti Videm-Dobrepolje za sofinanciranje modernizacije republiške ceste in občinskih cest I. reda ter za sofinanciranje gradnje osemletke na Vidmu

1. člen

Za območje krajevne skupnosti Videm-Dobrepolje se na podlagi odločitve občanov na referendumu dne 31. avgusta 1975 uvede krajevni samoprispevek za sofinanciranje modernizacije republiške ceste in občinskih cest I. reda ter za sofinanciranje gradnje osemletke na Vidmu.

2. člen

Krajevni samoprispevek se uvaža za dobo 5 let (60 mesecev) od 1. septembra 1975. do 31. avgusta 1980, s tem, da se prvih 30. mesecev tj. od 1. IX. 1975. do 28. II. 1978. zbirajo sredstva za modernizacijo navedenih cest. od 1. III. 1978. do 31. VIII. 1980. pa se zbirajo sredstva za izgradnjo osemletke na Vidmu. Samoprispevek se plačuje v denarju.

3. člen

Samoprispevek plačujejo naslednji zavezanci:

— po stopnji 2% od čistega osebnega dohodka iz delovnega razmerja, vključno nagrade, dopolnilno delo in delo na domu;

— po stopnji 1% osebni, invalidski in družinski upokojenci, če jim mesečni izplačani znesek presega 1.500 din;

— po stopnji 2% zavezanca, ki imajo dohodke od obrti, drugih gospodarskih dejavnosti in intelektualnih storitev;

— po stopnji 5% kmetijski proizvajalci. Osnova za odmero samoprispevka je katastrski dohodek od neposrednih neozgodnih in gozdnih površin, od katerega se odmerja prispevek iz OD od kmetijske dejavnosti za posamezno leto;

— po stopnji 5 % od odmerjenega davka zavezan-
ci, katerim se odmerja davek po pavšalnem letnem
znesku;

4. člen

Plačevanja samoprispevka so oproščeni občani od
dohodkov, ki jih določa zakon o samoprispevku.

5. člen

Samoprispevek zaposlenih in upokojencev se ob-
računava in plačuje od izplačil čistega osebnega do-
hodka oziroma pokojnin, obračunavajo pa ga delovne
organizacije, oziroma skupnosti invalidsko pokojninske-
ga zavarovanja.

Kmetijskim proizvajalcem in drugim osebam, ki
se ukvarjajo z obrtno in drugo gospodarsko dejavnost-
jo in intelektualnimi storitvami, obračunava in od-
merja samoprispevek davčna uprava SOB Grosuplje.

Odmera in plačilo samoprispevka se opravi na
enak način, kot se odmerjajo in plačujejo prispevki in
davki občanov.

6. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom so namenjena
za sofinanciranje modernizacije republiške ceste in
občinskih cest I. reda, ter izgradnjo osemletke na Vid-
mu in se zbirajo na poseben žiro račun pri SOB Gros-
uplje za krajevno skupnost Videm-Dobrepolje.

Od občanov, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz samo-
prispevka v določenem roku, se obveznosti prisilno iz-
terjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov in
prispevkov občanov.

7. člen

Iz samoprispevka dotekajoča sredstva in njihovo
zbiranje na posebnem žiro računu pri SOB Grosuplje,
kontrolira ter nadalje skrbi za njih namensko porabo
poseben odbor, izvoljen pri krajevni skupnosti Videm-
Dobrepolje.

8. člen

Odbor mora na koncu vsakega leta v obdobju za
katerega se uvaja samoprispevek sestaviti zaključni
obračun o zbranih in porabljenih sredstvih samopri-
spevka ter predložiti obračun v potrditev svetu kra-
jevne skupnosti, le ta pa s podatki obračuna seznanj
občane na zboru občanov.

9. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v
Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. septembra
1975 dalje.

Predsednik
sveta krajevnih skupnosti
Videm-Dobrepolje

Tomaž Lendero l. r.

1210.

Volilna komisija krajevnih skupnosti Videm-Dobre-
polje daje po 10. členu zakona o referendumu (Urad-
ni list SRS, št. 29/72)

POROČILO

o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samopri-
spevka na območju KS Videm-Dobrepolje, ki je bil 31.
avgusta 1975

Referendum je razpisala KS Videm-Dobrepolje s
sklepom o razpisu referenduma (Uradni list SRS, št.
21/75) za sofinanciranje modernizacije republiške ceste
in občinskih cest I. reda, ki je bil predpisan za dobo
2 let in pol (30 mesecev) in to od 1. IX. 1975 do 28.
II. 1978 ter za izgradnjo osemletke na Vidmu predpisan
za 2 leti in pol (30 mesecev) od 1. III. 1978 do 31. VIII.
1980, skupno za dobo 5 let.

Referendum je bil 31. avgusta 1975.

Volilna komisija je na podlagi zapisnikov posa-
meznih glasovnih mest ugotovila pravilnost glasovanja
in ugotovila, da je bil postopek za izvedbo referendu-
ma in sam referendum izveden v skladu z zakonom
in da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na izid
glasovanja.

Po ugotovitvah izida glasovanja je volilna komi-
sija ugotovila, da je od 1537 volilnih upravičencev (vpi-
sanih v volilnem imeniku) 1250 glasovalo »ZA«, 154
glasovalo »PROTI«, 10 se jih je vzdržalo glasovanja,
104 je bilo opravičeno odsotnih, 19 pa je bilo neve-
ljavnih glasovnic.

Na podlagi zgoraj navedenega izida glasovanja, vo-
lilna komisija ugotavlja da je predlog za uvedbo kra-
jevne samoprispevka sprejet, saj se je zanj izrekla
večina glasovalnih upravičencev.

Tako ima svet krajevnih skupnosti Videm-Dobre-
polje v smislu 11. člena zakona o referendumu in 2.
člena zakona o samoprispevku zakonito podlago za
sprejem sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka.

Videm-Dobrepolje, dne 31. avgusta 1975.

**Volilna komisija krajevnih skupnosti
Videm-Dobrepolje**

Tajnik	Predsednik
Ida Strnad l. r.	Anton Drobnič l. r.

Član
Anton Steklasa l. r.

IDRIJA

1211.

Na podlagi 229. člena statuta občine Idrija sta
zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti na
seji dne 22. septembra 1975 in družbenopolitični zbor
na seji dne 19. septembra 1975 sprejela

STATUTARNI SKLEP

o določitvi praznika občine Idrija

1

Občina Idrija praznuje občinski praznik 1. oktob-
ra v spomin na ustanovitev 16. SNOB Janka Premrla
Vojka.

2

Ta statutarni sklep velja takoj.

Št. 010-4/73

Idrija, dne 22. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Idrija
Cveto Šulgaj l. r.

1212.

Na podlagi 8. in 229. člena statuta občine Idrija je Skupščina občine Idrija na skupni seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbeno-političnega zbora dne 1. oktobra 1975 sprejela

ODLOK

o proglasitvi častnih občanov občine Idrija

1. člen

Dr. Aleš Bebler in Primožič Jože se proglašata za častna občana občine Idrija.

2. člen

Ta odlok velja takoj.

Št. 134-2/75

Idrija, dne 1. oktobra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Idrija
Cveto Šuligoj l.r

LENART

1213.

Po 165. členu statuta občine Lenart (Uradni list SRS, št. 19-545/74), 3. člena zakona o varstvu narave (Uradni list SRS, št. 7-21/70) in 1. členu zakona o urejanju, vzdrževanju in varstvu zelenih površin v naseljih (Uradni list SRS, št. 37-313/73), so zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti in družbeno-politični zbor Skupščine občine Lenart na sejah dne 22. septembra 1975 sprejeli

ODLOK

o urejanju, vzdrževanju in varstvu zelenih površin ter narave v občini Lenart

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določa način urejanja, vzdrževanja in varstva zelenja ter varstva narave v občini Lenart.

Namen določil tega odloka je urejanje, varovanje in vzdrževanje zelenih površin ter varstvo narave tako, da se ustvari pogoji za rekreacijo občanov, zavarujejo zemljišča, vodni tokovi pred škodljivimi klimatskimi in drugimi vplivi, zavarujejo stanovanjska območja pred hrupom ter drugim škodljivimi vplivi prometa in industrije, zagotovi estetski videz naselij in zavarujejo naravni pogoji za življenje in kulturno razvedrilo človeka.

2. člen

Za zelene površine po tem odloku se štejejo:

- javni parki, nasadi, drevoredi in zelenice;
- skupine gozdnega drevja na površini do 5 arov;
- gozdovi s posebnim namenom in tista zemljišča, ki se po zakonu o gozdovih štejejo za gozdne površine;
- posamezne skupine dreves in posamezno za naravno okolje pomembno drevje;

— zelene površine v stanovanjskih naseljih in industrijskih conah;

— zelenice ob javnih komunikacijah in vodnih površinah, ob spomeniških in zgodovinskih spomenikih ter posameznih turističnih in drugih javnih objektih;

— kopališča, športna in otroška igrišča, šolski vrtovi in pokopališča.

O tem, ali je šteti posamezno zemljišče za zelenico, zeleno površino ali nasad po 1. odstavku tega člena odloči v dvomljivih primerih za komunalne in urbanistične zadeve pristojen upravni organ občinske skupščine.

Če gre za zelenice ali zelene površine ob spomeniških in zgodovinskih objektih ali v zaščiteneh urbanističnih območjih ta organ odloči o tem, ko pridobi mnenje pooblaščenega zavoda za spomeniško varstvo.

3. člen

Varstvo narave obsega:

— vzdrževanje naravnega ravnotežja in smotrno izkoriščanje narave ter naravnih dobrin;

— ohranjanje značilne podobe pokrajine;

— zavarovanje naravnih znamenitosti in redkosti, ki imajo zaradi kulturnoprosvetne vrednosti ali zaradi lepote in rekreacijskih vrednosti družbeni pomen;

— varstvo spomenikov (kulturnih in narave).

Za varstvo kulturnih spomenikov veljajo predpisi o kulturnih spomenikih.

4. člen

Za urejanje in vzdrževanje zelenih površin skrbi samoupravna skupnost za komunalno dejavnost skupno s krajevnimi skupnostmi. Samoupravna skupnost za komunalno gospodarstvo lahko pooblasti za urejanje in vzdrževanje zelenih površin organizacijo združenega dela, ki je za to usposobljena in sklene z njo posebno pogodbo.

Zelene površine, ki so družbena lastnina, niso pa javnega pomena, urejajo in vzdržujejo organi, organizacije združenega dela, samoupravna skupnost komunalnega gospodarstva, samoupravna stanovanjska skupnost, krajeva skupnost in druge organizacije, ki upravljajo zelene površine.

Zelene površine, ki so v lasti občanov, urejajo in vzdržujejo njihovi lastniki oziroma uporabniki na lastne stroške.

Gozdove v družbeni lastnini in gozdove, na katerih je lastninska pravica, urejajo in vzdržujejo organizacije združenega dela, ki z njimi gospodarijo po zakonu o gozdovih.

Če zelena površina ni v upravljanju organa ali organizacije iz 1. do 4. odstavka tega člena, skrbi za vzdrževanje zelene površine samoupravna skupnost za komunalno gospodarstvo in krajevne skupnosti.

5. člen

Javno zelenje se ureja v skladu z okvirnim programom ureditve zelenja posameznih naselij ter posameznih predelov, kot je to predvideno v urbanističnem programu občine, zazidalnih načrtih in drugih urbanističnih aktih.

Vsak zazidalni načrt mora vsebovati program ureditve javnega zelenja.

6. člen

Javno zelenje lahko projektira samo oseba, ki ima ustrezno kvalifikacijo za projektiranje zelenja.

7. člen

Sredstva za vzdrževanje zelenih površin javnega pomena zagotovi samoupravna skupnost komunalnega gospodarstva na podlagi programa urejanja in vzdrževanja zelenih površin skupno s krajevno skupnostjo.

Sredstva za vzdrževanje ostalih zelenih površin zagotovijo upravljalci in lastniki v skladu z lastnim programom urejanja in vzdrževanja zelenih površin.

II. UREJANJE ZELENIH POVRŠIN

8. člen

Zelene površine se urejajo na podlagi načrta za urejanje zelenih površin, ki je sestavni del urbanističnega načrta.

Na območjih, ki se urejajo z zazidalnimi načrti, se zelene površine urejajo na podlagi projekta ureditve zelenih površin.

9. člen

Investitor stanovanjskega, industrijskega ali drugega javnega objekta je dolžan praviloma pred izdajo gradbenega dovoljenja, najkasneje pa po zaključku III. faze gradnje, predložiti investicijsko tehnično dokumentacijo za ureditev zelene površine ob objektu, ki ga namerava graditi.

Investicijsko tehnična dokumentacija obsega:

- ureditveni načrt zelene površine (izsek iz zazidalnega načrta);
- zasaditveni načrt zelene površine;
- predračun stroškov za ureditev zelene površine.

Ta določila se uporabljajo tudi za adaptacijo objektov javnega pomena.

10. člen

Izvajalec gradbenih del mora ob izkopu gradbene jame najprej na vsem ogroženem območju odstraniti plodno zemljo v celotni debelini brez primesi nerodovitnega materiala in jo deponirati na primernem kraju, da se ohrani plodnost zemlje, ali pa jo uporabiti za izboljšanje neplodnih zemljišč.

Izvršni svet občinske skupščine lahko predpiše podrobnejša navodila o ravnanju in uporabi plodne zemlje iz 1. odstavka tega člena.

Izvajalec gradbenih del mora pred gradnjo zagotoviti pred poškodbami drevje in okrasno grmičevje, če ni v dovoljenju za lokacijo drugače določeno. Po končani gradnji je izvajalec dolžan urediti zelene površine na podlagi investicijsko tehnične dokumentacije iz 9. člena tega odloka pred izdajo uporabnega dovoljenja.

Izjemoma se sme izdati uporabno dovoljenje, če je objekt zgrajen izven obdobja, ko je mogoča zasaditev rasti in če se investitor izkaže s potrdilom, da je pri usposobljeni organizaciji naročil ureditev površin po tehnični dokumentaciji (9. člen).

11. člen

Investitorjem individualnih stanovanjskih hiš in drugih objektov ni potrebno predložiti investicijsko tehnične dokumentacije iz 9. člena tega odloka, pač pa morajo zelene površine, ki so v njihovi lasti, urediti v skladu z lokacijsko dokumentacijo.

12. člen

Za urejevanje in vzdrževanje gozdov s posebnim namenom, veljajo predpisi o gozdovih.

III. VZDRŽEVANJE IN VARSTVO ZELENIH POVRŠIN

13. člen

Vzdrževanje zelenih površin obsega:

- negovanje in obnavljanje gozdnega, sadnega in okrasnega drevja, grmovja, cvetličnih nasadov, trat ipd.;
- vzdrževanje in obnavljanje peš poti, ograj, instalacij, klopi in opreme;
- varstvo zelenih površin pred poškodbami in boleznimi.

14. člen

Prepovedano je sekanje, obsekavanje in odstranjevanje drevja in sprememba namena zelene površine brez dovoljenja občinskega upravnega organa, ki je pristojen za komunalne in urbanistične zadeve.

Preden se izda dovoljenje za posek drevja in grmovnic na zeleni površini, ki je javnega pomena, mora o tem dati mnenje samoupravna skupnost za komunalno dejavnost, krajevna skupnost in pooblaščen zavod za spomeniško varstvo.

15. člen

Zelene površine je potrebno skrbno gojiti in ohranjati. Zato je prepovedano:

- lomiti drevje ali grmovje, trgati cvetice, hoditi, parkirati in voziti izven urejenih in dovoljenih poti;
- poškodovati žive meje ob javnih poteh;
- prevračati ali prestavljati klopi, zaščitne ograje ali cvetlične posode, naprave za igranje otrok in druge naprave na zelenih površinah;
- puščati živali na zelenice, kopaljšča, športna in otroška igrišča, šolske vrtove in pokopališča;
- metati papir in odpadke, odmetavati smeti, obrezano šibje ipd. na zelene površine;
- spuščati odpadno vodo na zelene in druge javne površine (ceste).

16. člen

Vsi vrtovi v naseljih morajo biti estetsko urejeni. V njih ni dovoljeno graditi objektov brez dovoljenja.

Občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne in urbanistične zadeve lahko z odločbo prepove gojenje določenih vrtnin in kultur na površinah, kjer te kvarijo estetsko podobo naselja.

17. člen

Če lastnik oz. upravljalac zelene površine te ne vzdržuje po določilih tega odloka, mu občinski urbanistični inšpektor z odločbo določi rok za ureditev zelene površine.

18. člen

Krajevna skupnost lahko imenuje naravno-varstvene nadzornike za čuvanje javnih nasadov in zelenih površin, za spremljanje izvajanja določil tega in drugih odlokov, ki urejajo vprašanja varstva narave.

Naravno-varstveni nadzorniki imajo pravico zahtevati odpravo nepravilnosti, legitimirati osebo; svoja zapažanja in prijave kršiteljev pa predložiti gradbeni, urbanistični ali drugi inšpekciji, ki je pristojna za ustrezno področje varstva narave (gozdarski, kmetijski, vodnogospodarski, sanitarni ipd.)

Nadzorniki imajo pooblastilo ali posebno legitimacijo.

Naravno-varstveni nadzornik je uradna oseba, ki svojo dožnost opravlja praviloma brezplačno.

IV. VARSTVO NARAVE

19. člen

Za ohranjanje značilne podobe krajine in vzdrževanje naravnega ravnotežja mora pristojni organ v lokacijski odločbi določiti ukrepe po zakonu o vodah (Uradni list SRS, št. 16-136/74), zakonu o varstvu zraka (Uradni list SRS, št. 13-594/75), višino gabarita, izvedbo strehe in druge značilnosti gradnje.

V zavarovanih območjih je določiti tudi način izvedbe in material za večje posege v naravo pri izvajanju gradbenih del (oporni zidovi itd.)

Kritina je praviloma rdeče barve. To določilo se ne uporablja za industrijske objekte.

Upravni organ ne sme izdati uporabnega dovoljenja, če niso upoštevana določila tega člena.

V. KAZENSKES DOLOČBE

20. člen

Z denarno kaznijo od 2.000 do 5.000 din se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če ne vzdržuje zelenih površin, kot določa ta odlok (13. člen);
2. če brez dovoljenja seka, obsekuje ali odstranjuje drevice z zelene površine (14. člen);
3. če brez dovoljenja spreminja namen zelene površine (14. člen);
4. če ne upošteva določil prvega odstavka 19. člena;
5. če ne izvede ukrepov v roku 1 leta po določilih 25. člena.

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 din se kaznuje odgovorna oseba, pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

21. člen

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 din se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če ne ravna v skladu z določbami 10. člena;
2. če nima vrta estetsko urejenega ali goji prepovedane vrtnine in kulture (16. člen).

Z denarno kaznijo od 100 do 500 din se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

22. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 5.000 din se kaznuje za prekršek fizična oseba in civilno pravna oseba, če stori ali opusti kako dejanje iz 20 in 21. člena tega odloka.

23. člen

Z denarno kaznijo 100 din se kaznuje za prekršek, kdor stori katero izmed dejanj iz 15. člena tega odloka.

Za tak prekršek lahko občinski gradbeni ali urbanistični inšpektor in nadzorniki izterjajo kazen na mestu.

24. člen

Predlog za uvedbo postopka poda gradbeni, urbanistični ali drugi inšpektor, ki je pristojen za posamezno področje.

VI. KONČNE DOLOČBE

25. člen

Imetniki pravice uporabe, lastniki, upravljalci in uporabniki nepremičnin morajo v enem letu od dneva veljavnosti tega odloka urediti zelene površine ter okolje in izvesti ukrepe za varstvo narave po določilih tega odloka.

26. člen

Izvršni svet se pooblašča, da izda po potrebi navodila za izvajanje tega odloka.

27. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 35-1/75

Lenart, dne 22. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Lenart
Božo Tuš l. r.

LJUBLJANA MOSTE-POLJE

1214.

Na podlagi 35. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74) ter 159. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Uradni list SRS, št. 25/74) je Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje na skupnem zasedanju zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 18. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1974

1. člen

Sprejme se zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1974, katerega sestavni del je tudi zaključni račun rezervnega sklada občine Ljubljana Moste-Polje.

2. člen

Zaključni račun proračuna izkazuje:	din
Dohodke	40,625.089,20
Izdatke	38,431.126,85
Presežek dohodkov nad izdatki	2,193.962,35

3. člen

Presežek dohodkov nad izdatki po zaključnem računu proračuna v znesku 2.193.962,35 din je izvzet iz proračunske porabe občine in je odveden na skupni račun sredstev za solidarnost na področju splošne porabe občin v Sloveniji.

4. člen

Zaključni račun rezervnega sklada izkazuje:	din
Dohodke	886.980,31
Izdatke	361.597,45
Presežek dohodkov nad izdatki	525.382,86

5. člen

Presežek dohodkov nad izdatki po zaključnem računu rezervnega sklada v znesku 525.382,86 dinarjev se prenese kot dohodek tega sklada za leto 1975.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Ljubljana, dne 24. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Marjan Moškrič l. r.

Zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Ljubljana moste-Polje za leto 1974

Obl. doh.	Dohodek	Znesek v din Doseženo	St. gl. namena	Razpored dohodkov	Znesek v din Porabljen
1	Davek na dohodek in davek iz osebnih dohodkov	20.472.938	01	Dejavnost organov družbeno-političnih skupnosti	9.633.474
2	Prometni davek, davek na premoženje in na dohodke od premoženja	19.409.125	03	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	2.296.700
3	Takse	560.695	04	Negospodarske investicije	9.974.658
6	Dohodki upravnih organov in razni drugi dohodki	169.031	07	Kulturnoprosvetna dejavnost	36.492
7	Dohodki od drugih družbenopolitičnih skupnosti	13.300	08	Socialno skrbstvo	4.985.978
			09	Zdravstveno varstvo	1.530.799
			10	Komunalna dejavnost	5.504.966
			11	Dejavnost krajevnih skupnosti	2.275.694
			16	Intervencije v gospodarstvu	1.260.799
			17	Tekoča proračunska rezerva	525.449
			18	Kreditni, vezana in izločena sredstva	406.118
				Presežek dohodkov nad izdatki	2.193.962
	Skupaj	40.625.089		Skupaj	40.625.089

LJUBLJANA ŠIŠKA

1215.

Na podlagi 155. člena statuta občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 12/74) in 35. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Uradni list SRS, št. 39/74) je Skupščina občine Ljubljana Šiška na skupnem zasedanju Zbora združenega dela, Zbora krajevnih skupnosti in Družbenopolitičnega zbora dne 18. septembra 1975 z ločenim glasovanjem sprejela

ODLOK

o potrditvi zaključnega računa proračuna občine Ljubljana Šiška za leto 1974

1. člen

Potrdi se zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Ljubljana Šiška za leto 1974, katerega sestavni del je tudi zaključni račun rezervnega sklada in posebni računi.

2. člen

Doseženi dohodki in izdatki po zaključnem računu za leto 1974 so znašali:

I. Po proračunu	din
dohodki	83.780.132
izdatki	83.780.132
presežek dohodkov nad izdatki	—
II. Rezervni sklad	din
dohodki	3.166.294
izdatki	1.236.300
presežek dohodkov nad izdatki	1.929.994

3. člen

Presežek dohodkov nad izdatki po zaključnem računu rezervnega sklada v višini 1.929.994 din se prenese v rezervni sklad proračuna za leto 1975.

4. člen

Neporabljeni sredstva po posebnih računih se prenesejo kot dohodek za leto 1975.

5. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem listu SRS.

Št. 1/A-400-022/75

Ljubljana, dne 18. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Ljubljana Šiška
Stane Plemenitaš, dipl. inž. l. r.

Pregled dohodkov in razpored dohodkov proračuna

V 1974 dohodka	Dohodki	Znesek	Stev. glav. namena	Razpored dohodkov	Znesek
1	Davki iz osebnega dohodka in na dohodke	39.909.789	01	Dejavnost organov družbeno-političnih skupnosti	13.758.307
2	Prometni davek, davek na premoženje in na dohodke od premoženja	42.279.425	03	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	3.205.491
3	Takse	881.862	04	Negospodarske investicije	14.971.681
6	Dohodki upravnih organov in razni drugi dohodki	709.056	08	Socialno skrbstvo	11.336.700
			09	Zdravstveno varstvo	1.539.718
			10	Komunalna dejavnost	5.983.388
			11	Dejavnost krajevnih skupnosti	3.457.979
			13	Prispevki proračunom drugih družbenopolitičnih skupnosti	18.447.829
			15	Gospodarske investicije	9.544.287
			16	Intervencije v gospodarstvu	358.000
			17	Tekoča proračunska rezerva in obveznosti iz prejšnjih let	339.189
			18	Kreditni, vezana in izločena sredstva rezerve	837.563
	Skupaj	83.780.132		Skupaj	83.780.132

1216.

Na podlagi 5. člena zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16/57) ter 8. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 7/73 in 16/74) ter 48. in 155. člena statuta občine Ljubljana Šiška je Skupščina občine Ljubljana Šiška na seji Zbora združenega dela dne 23. septembra 1975 in seji Zbora krajevnih skupnosti dne 18. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o dopolnitvah in spremembah odloka o obveznem odlaganju in odvažanju smeti ter odpadkov na ureditvenem območju krajevne skupnosti Medvode

1. člen

Odllok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti ter odpadkov na ureditvenem območju krajevne skupnosti Medvode (Uradni list SRS, št. 19/75) se tako spremeni in dopolni, da se

— v 9. členu doda četrti odstavek, ki se glasi:

»Uporabniki stanovanjskih in poslovnih prostorov lahko smetnjake brezplačno prenesejo kot osnovno sredstvo na pooblaščen podjetje, ki je v tem primeru dolžno smetnjake redno vzdrževati in dotrajane zamenjati na svoje stroške.«

— za 12. členom se doda nov 12.a člen, ki se glasi:

»Pooblaščen podjetje je dolžno dvakrat letno po poprejšnjem javnem obvestilu odvažati kosovni odpadni material.

Uporabniki stanovanjskih in poslovnih prostorov so dolžni odpadni kosovni material v času odvoza odlagati pred svoje zgradbe.«

— v 20. členu se za točko 1., 3. in 4. v začetku besedila pred besedo »hiše«, ki se nadomesti z besedo »hiše«, vstavijo besede: »predsedniki hišnih svetov oziroma odgovorne osebe.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 1-352-08/75

Ljubljana, dne 23. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Ljubljana Šiška
Stane Plemenitaš, dipl. inž. l. r.

LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

1217.

Na podlagi 24. člena zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 38-446/74), 148. člena statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni list SRS, št. 12-195/74) in 8. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 7-31/73) je Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 23. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o obveznem radiofotografiranju občanov

1. člen

Za vse občane, ki imajo stalno bivališče na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik in ki so bili rojeni pred 15. oktobrom 1951. leta, je obvezno radiofotografiranje, v času od 28. oktobra do 27. novembra 1975.

2. člen

Po opravljenem radiofotografiranju se morajo odzvati na kontrolni pregled vsi tisti občani, ki prejmejo poseben poziv za zdravstvo pristojnega organa ali pooblaščen zdravstvene organizacije.

3. člen

Radiofotografiranje je za občane brezplačno. Stroški radiofotografiranja grede v breme regionalne

zdravstvene skupnosti Ljubljana in Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik.

4. člen

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik je pooblaščen, da po potrebi odredi ukrepe za izvrševanje tega odloka.

5. člen

Z denarno kaznijo do 1000 din se kaznuje, kdor se kljub prejetemu vabilu ne udeleži radiofotografiranja ali ovira izvrševanje tega odloka in ukrepov, izdanih na njegovi podlagi.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 510-1/74

Ljubljana, dne 23. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Vič-Rudnik

Vili Belič l. r.

SLOVENSKE KONJICE

1218.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 18. členu zakona o ljudski obrambi (Uradni list SFRJ, št. 22-350/74, 58. členu zakona o splošnem ljudskem odporu (Uradni list SRS, št. 28-180/74) in 134. členu statuta občine Slov. Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji vseh zborov občinske skupščine dne 6. oktobra 1975 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi občinskega štaba za teritorialno obrambo

1. člen

Ustanovi se občinski štab za teritorialno obrambo občine Slov. Konjice (v nadaljnjem besedilu: štab), kot poseben organ občine za vodstvo in poveljevanje v teritorialni obrambi na občinskem območju.

2. člen

Štab deluje v miru in vojni.

3. člen

Štab vodi in združuje vse enote teritorialne obrambe na območju občine Slov. Konjice.

4. člen

Štab je vojaško strokovni organ občine, odgovoren za organizacijo, opremljanje in usposabljanje enot teritorialne obrambe na območju občine.

5. člen

Štab opravlja svoje delo v skladu s stališči in sklepi Skupščine občine Slovenske Konjice, njenega sveta za ljudsko obrambo, ter sklepi in navodili nadrejenih poveljstev teritorialne obrambe.

6. člen

Svet za ljudsko obrambo Skupščine občine Slovenske Konjice potrjuje mobilizacijski in razvojni načrt občinskega štaba teritorialne obrambe in prištabnih enot.

7. člen

Komandanta štaba imenuje in razrešuje komandant republiškega štaba za teritorialno obrambo na predlog sveta občinske skupščine za ljudsko obrambo.

Komandant štaba je za organiziranost in pripravljenost enot teritorialne obrambe odgovoren občinski skupščini in komandantu pokrajinskega štaba za teritorialno obrambo; za bojno pripravljenost in uporabo enot teritorialne obrambe pa komandantu pokrajinskega štaba za teritorialno obrambo.

8. člen

Komandant štaba lahko odredi, da morajo osebe na službi v štabu začasno bivati v štabu, če je to potrebno zaradi posebnega stanja med pripravljenostjo, vojaškimi vajami, za izvajanje ukrepov ob hudih naravnih nesrečah ali drugi splošni nevarnosti.

9. člen

Delavci, zaposleni v štabu se štejejo kot delavci v delovnem razmerju. Medsebojna razmerja delavcev, zaposlenih v štabu, se urejajo s samoupravnim sporazumom v soglasju s svetom občinske skupščine za ljudsko obrambo.

10. člen

V štabu so lahko zaposlene tudi aktivne vojaške osebe, za katere je dal predhodno pristanek svet za ljudsko obrambo občinske skupščine.

11. člen

Štab prične z delom takoj.

12. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati 4. člen odloka o ustanovitvi partizanskih enot na območju občine Slov. Konjice (Uradni list SRS, št. 18-441/72).

Dosedanja strokovna služba štaba partizanskih enot postane z dnem uveljavitve tega odloka služba v sestavi občinskega štaba za teritorialno obrambo kot samostojna delovna skupnost štaba za teritorialno obrambo.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 8-1/75-1

Slovenske Konjice, dne 6. oktobra 1975.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Filip Bešković l. r.

1219.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 29. členu zakona o geodetski službi (Uradni list SRS, št. 21-126/70) in 134. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji vseh zborov občinske skupščine dne 6. oktobra 1975 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o cenah za geodetske tehnične storitve

1. člen

V odloku o cenah za geodetske tehnične storitve (Uradni list SRS, št. 18-439) se 3. člen spremeni in se glasi:

»Cene za geodetske tehnične storitve iz 2. člena odloka znašajo:

— za terenska tehnična dela ura po	53 din
— za pisarniška tehnična dela ura po	41 din
— za uro dela geodetskega risarja	25 din
— za uro dela figuranta	23 din

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-33/73-1

Slovenske Konjice, dne 6. oktobra 1975.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Filip Beškovnik l. r.

1220.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 14. členu zakona o notranjih zadevah (Uradni list SRS, št. 47-359/72), 8. členu zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 7-31/73 in 16-145/74) ter 136. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji zbora krajevnih skupnosti dne 6. oktobra 1975 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi in nalogah službe komunalnega nadzora

1. člen

S tem odlokom se ustanavlja služba komunalnega nadzora, določijo njene naloge, organizacija ter način dela.

2. člen

Služba komunalnega nadzora nadzoruje izvajanje predpisov občinske skupščine in njenih organov, ki se nanašajo na varstvo zelenih površin, javno snago, lokalni promet, zimsko službo, nameščanje reklam in plakatiranje, izobešanje zastav, vodovodni in kanalizacijski red in druge komunalne zadeve, ki jih določijo občinska skupščina s svojimi odloki.

3. člen

Službo komunalnega nadzora opravljajo komunalni nadzorniki.

Služba komunalnega nadzora je v sestavi občinskega upravnega organa, pristojnega za komunalne zadeve.

4. člen

Komunalni nadzorniki imajo posebno legitimacijo, ki jih pooblašča opravljati nadzor na področju komunalnih zadev. Legitimacijo izda predstojnik organa, v čigar sestavi je služba komunalnega nadzora.

Komunalni nadzorniki nosijo med opravljanjem službe komunalnega nadzora posebno uniformo.

5. člen

Izvršni svet občinske skupščine se pooblasti, da izda pravilnik o letni in zimski uniformi ter opremi.

6. člen

Komunalni nadzornik je pri opravljanju komunalnega nadzora pooblaščen, da:

— opozarja občane in organizacije na nepravilnosti in kršitve predpisov s področja komunalnih zadev;

— daje ustne naloge in opozorila za odpravo nepravilnosti;

— izreka mandatno kazen, kadar je za to pooblaščen;

— predlaga uvedbo postopka zaradi prekrška, neznanja kazniva dejanja in gospodarske prestopke;

— odreja ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga sam določi. V ta namen uvede in vodi upravni postopek, izdaja upravne odločbe in izreka druge ukrepe, ki so potrebni;

— predlaga izdajo potrebnih ukrepov pristojnim organom, za katere sam ni pristojen;

— izvaja druge ukrepe, za katere je pooblaščen.

Pri opravljanju nadzora komunalni nadzornik sodeluje s pristojnimi inšpekcijskimi službami.

7. člen

Organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, državni organi in posamezniki, so dolžni komunalnim nadzornikom:

— omogočiti nemoteno izvrševanje nadzorstva;

— omogočiti vstop v poslovne prostore in objekte ter dostop do naprav, ki se nadzorujejo;

— dati vsa potrebna pojasnila v zvezi z opravljanjem nadzora.

8. člen

V primerih, da zavezanec ne izvrši naloženega ukrepa, ali ga ne izvrši popolnoma, ali v predpisanem roku, lahko komunalni nadzornik odloči, da opravi predpisani ukrep druga oseba na zavezančeve stroške. V skladu z 51. členom zakona o notranjih zadevah, lahko komunalni nadzornik zahteva pomoč delavcev milice.

9. člen

Komunalni nadzornik opozarja odgovorne osebe komunalne organizacije združenega dela na nepravilnosti in pomanjkljivosti. Če ugotovi, da organizacija združenega dela, ki opravlja zadeve posebnega družbenega pomena za občino in občane, ne opravlja nalog, ki so predmet njenega poslovanja, je dolžan storiti potrebne ukrepe, za katere je pooblaščen ter hkrati obvestiti pristojni organ, ki opravlja nadzor nad delom te organizacije.

10. člen

Služba komunalnega nadzora je za svoje delo odgovorna občinski skupščini in izvršnemu svetu občinske skupščine.

Komunalni nadzorniki so za svoje delo odgovorni predstojniku organa, v čigar sestavi se nahaja služba komunalnega nadzora.

11. člen

Z denarno kaznijo od 100 do 30.000 din se kaznuje za prekršek pravna oseba, od 20 do 2.000 din odgovorna oseba pravne osebe in od 20 do 5.000 din posameznik:

— če ovira opravljanje nalog iz pristojnosti službe komunalnega nadzora (7. člen);

— če ne odpravi nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je ugotovila služba komunalnega nadzora (8. člen).

Št. 21-35/75-1

Slovenske Konjice, dne 6. oktobra 1975.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Filip Beškovnik l. r.

1221.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 13. členu obrtnega zakona (Uradni list SRS, št. 26-235/73), 136. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji zborna združenega dela in na seji zborna krajevnih skupnosti dne 6. oktobra 1975 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja zasebne obrti v občini Slovenske Konjice

1. člen

V odloku o ureditvi nekaterih vprašanj s področja zasebne obrti v občini Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 41-935/73) se v 2. členu briše točka f).

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 313-6/75-1

Slovenske Konjice, dne 6. oktobra 1975.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Filip Beškovnik l. r.

SENTJUR PRI CELJU

1222.

Na podlagi 5. člena odloka o ukrepih in ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v občini Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 20-551/73) in 145. člena statuta občine Sentjur pri Celju (Uradni list SRS, št. 20-603/74) izdaja Izvršni svet Skupščine občine Sentjur pri Celju

ODREDBO

o maržah v prometu na drobno za nekatere prehrabene artikle

1. člen

V prodaji na drobno smejo organizacije združenega dela in druge organizacije, ki se ukvarjajo s prometom prehrabnenih proizvodov zaračunati maržo na nabavno ceno po naslednjih najvišjih stopnjah:

— rastlinske maščobe (margarina), rastlinska mast	1,60 din/kg	
— riž, zdrob in moka vseh vrst, razen pšenične moke, testenine, kavovine (sladka kava, mleta kavovina), cikorijska, jedilna sol in kis		14
— zelenjavne predelave in konzerve, zelenjavni sokovi, kislo zelje, zmrznjena zelenjava ipd.		15
— predelave sadja in konzerve, zemfi, sokovi, marmelade, džemi, kompoti, sušeno in kandirano sadje		15
— ribje predelave, sušene, soljene, prekajene, marinirane ribe, ribje konzerve, ribje paštete in antipaste z zelenjavo in brez		15
— med in medica		15
— bučno in olivno olje, iz koruznih klic, oljne repice in ricinovo olje		15
— prava kava		15
— brezalkoholne pijače naravne in umetne, mineralne vode		18
— naravne alkoholne pijače, prirodna vina in žganje ter pivo		18
— škrob in izdelki iz škroba, dekstrini, glutin, pudring in kvas		18
— čaj vseh vrst		18
— sveža zelenjava, sadje in povrtnina		18
— delikatose in zelenjava (gorčica, antipaste, majoneza		
— jušni koncentradi		
— bomboni (trdi, polnjeni, žele, idr.) slaščice,		
— kakao proizvodi (kakao, čokolada vseh vrst, vključno polnjena, desert, ipd.)		
— konditorski proizvodi iz moke (keksi, pecivo, krekerji, vafli, ipd.)		20
— likerji vseh vrst		
— močne alkoholne pijače (rum, konjak, vodka ipd.)		
— umetna vina (vermuth, porto, malaga ipd., peneča vina)		
— začimbe (domače in uvožene)		25
— ostali izdelki živilske industrije		17

2. člen

Z dnem objave te odredbe preneha veljati odredba o maržah v prometu na drobno za nekatere prehrabene artikle, objavljena v Uradnem listu SRS, št. 16/75.

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 38-109/75-2

Sentjur pri Celju, dne 30. septembra 1975.

Predsednik IS
Skupščine občine
Sentjur pri Celju

Jože Bučer, dipl. inž. agr. l. r.

VELENJE

1123.

Na podlagi 19. člena zakona o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list SRS, št. 18/74) ter 19. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi samoupravne skupnosti za zaposlovanje Velenje je skupščina skupnosti na svoji seji z dne 18. junija 1975 sprejela

STATUT

samoupravne skupnosti za zaposlovanje Velenje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

V samoupravno skupnost za zaposlovanje Velenje (v nadaljnjem besedilu: skupnost) se združujejo delovni ljudje po svojih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter delavci v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci po svojih sindikalnih organizacijah na območju občin Dravograd, Mozirje, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec in Velenje.

2. člen

Skupnost je samoupravna interesna skupnost, v kateri se delovni ljudje združujejo in povezujejo ter zagotavljajo sredstva za uresničevanje svojih interesov, pravic in dolžnosti na področju zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti.

V skupnost združujejo svoja sredstva tudi organizacije združenega dela po načelih vzajemnosti in solidarnosti, da si z njimi zagotavljajo zaposlovanje, prekvalifikacijo in uresničevanje drugih pridobljenih pravic delavcev za primere, če njihovo delo v organizaciji združenega dela ni več potrebno ali če organizacija v njeni sestavi neha delati.

3. člen

Sedež skupnosti je v Velenju, Šaleška 19.

4. člen

Skupnost ima pečat okrogle oblike z besedilom ob robu kroga: Skupnost za zaposlovanje; sedež skupnosti je napisan v sredini.

Skupnost ima tudi štampiljko pravokotne oblike z istim besedilom, kot je na pečatu.

O vrstah in številu pečatov in štampiljk, načinu uporabe, hranjenju, evidenci, uničevanju in podobno, se predpiše s posebnim poslovníkom.

5. člen

Dejavnost skupnosti se opravlja na podlagi zakona, samoupravnega sporazuma o njeni ustanovitvi, tega statuta in drugih splošnih aktov skupnosti.

Naloge skupnosti se uresničujejo in izvajajo na podlagi vsakoletnega programa dela. Program dela obsega tudi naloge, ki so enotne za vse skupnosti za zaposlovanje v SR Sloveniji in za katere se te sporazumejo na podlagi posebnega samoupravnega sporazuma.

6. člen

Pri izvajanju svoje dejavnosti je skupnost dolžna zlasti:

— zagotoviti v skupnost vključenim delavcem učinkovito varstvo njihovih pravic in njihovega uveljavljanja;

— zagotoviti temeljnim in drugim organizacijam združenega dela, samoupravnim organizacijam in delovnim skupnostim vse oblike strokovne pomoči, ki so po zakonu predmet dejavnosti skupnosti;

— izvajati zavarovanje za primer brezposelnosti tako, da lahko delavci na najenostavnejši način uveljavljajo svoje pravice;

— sodelovati z družbenopolitičnimi skupnostmi in drugimi organizacijami na svojem območju pri oblikovanju in izvajanju politike zaposlovanja, kadrovske politike in pri uresničevanju nalog skupnosti;

— skrbeti za smotrno poslovanje ter gospodarsko upravljanje s sredstvi, ki jih delovni ljudje ter temeljne in druge organizacije združenega dela združujejo v skupnost.

7. člen

Skupnost predstavlja in zastopa predsednik skupščine skupnosti.

8. člen

Skupnost se združuje v Zvezo skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije, na podlagi samoupravnega sporazuma o združitvi v zvezo skupnosti.

II. NALOGE SKUPNOSTI

9. člen

Skupnost opravlja naslednje naloge:

a) Spremljanje in proučevanje potreb po kadrih, v okviru katerih opravlja zlasti:

— proučuje vire delovne sile, analizira demografska gibanja in ugotavlja razvoj skupnega, delovno sposobnega, aktivnega in vzdrževanega prebivalstva;

— analizira razvoj in stopnjo angažiranosti delovno sposobnega in aktivnega kmečkega prebivalstva;

— ugotavlja obseg in strukturo rezerv delovne sile in rezerv ter presežkov zaposlenih delavcev z vidika možnosti bolj produktivne zaposlitve;

— ugotavlja in analizira izobrazbeno in poklicno sestavo zaposlenih, spremembe v teh strukturah s stališča njihove ustreznosti zahtevam delovnih mest, v procesu spreminjanja materialne baze in organizacijskih pogojev gospodarjenja;

— spremlja nastanek in razvoj poklicev, predlaga spremembe in dopolnitve nomenklature poklicev ter sodeluje pri prilagajanju vrste in usmeritve izobraževalnih zmogljivosti družbenim potrebam po posameznih poklicih;

— ugotavlja in spremlja potrebe po kadrih in priliv novih delavcev z namenom, da se usklajujejo potrebe in možnosti za zaposlitev;

— proučuje in analizira plane gospodarskega razvoja z vidika potreb in možnosti za zaposlovanje delovno sposobnega prebivalstva;

— analizira posamezne sistemske rešitve in ukrepe ekonomske politike, ustreznost davčne in kreditne politike, urbanističnih planov, stimuliranja gospodarjenja na podlagi osebnega dela in ugotavljanja njihovega vpliva na gibanje zaposlenosti v posameznih sektorjih, dejavnostih in vejah gospodarstva;

— ugotavlja tendence v rasti zaposlenosti pod pogoji uresničevanja s planom predvidenih gibanj in

razlike med dejanskimi potrebami za zaposlovanje in možnostmi, ki jih dajejo planske orientacije in predpostavke;

- analizira pojave in značilnosti znotraj procesa zaposlovanja (fluktuacija in mobilnost delovne sile, migracijski tokovi, struktura in obseg brezposelnosti, delovne sposobnosti), ugotavlja intenziteto teh pojavov in njihovega vpliva na zaposlovanje ter obseg in strukturo zaposlenosti;

- pripravlja in izdeluje elaborate, analize, informacije in druge dokumente o gibanju in strukturi zaposlovanja in zaposlenosti ter predlaga ugotovitve o stanju in ukrepe.

b) Posredovanje dela iskalcem zaposlitve, v okviru katerega opravlja zlasti:

- načrtuje ukrepe in postopke za doseganje tekočih in perspektivnih ciljev politike zaposlovanja;

- proučuje pretekla gibanja na področju zaposlovanja in predlaga ukrepe za ustrežnejše reševanje in usklajevanje razmerij med ponudbo delovne sile in povpraševanjem po njej;

- načrtuje naloge in predlaga ukrepe in postopke, ki na področju zaposlovanja terjajo usklajeno delo s temeljnimi organizacijami združenega dela in samoupravnimi skupnostmi ter proučuje njihovo umetnost in učinkovitost;

- načrtuje in usklajuje enotne akcije skupnosti in drugih dejavnikov za tekoče usklajevanje ponudbe in povpraševanja na področju dela in zaposlovanja;

- proučuje in načrtuje ukrepe za usklajevanje zaposlovanja v tujini s potrebami po delavcih v organizacijah združenega dela;

- predlaga normativne ureditve in uveljavlja postopke in delovne metode ter organizacijske ukrepe, ki zagotavljajo prednost potrebam po delavcih domačim delovnim organizacijam združenega dela;

- organizirano zbira, objavlja in posreduje informacije o možnostih in pogojih za zaposlitev in o prostih delovnih mestih ter o osebah, ki iščejo delo;

- izdeluje ter uvaja postopke in metode dela, ki prispevajo k usklajevanju ponudbe dela in povpraševanju po zaposlitvi s ciljem, da delovni ljudje lahko na družbeno organiziran način uresničujejo pravico do dela in da si organizacije združenega dela zagotavljajo potrebne delavce ter da se razrešujejo negativni vplivi na potek zaposlovanja (zmanjšuje deficitarnost posameznih poklicev in poklicnih skupin, sezonske zaposlitve, fluktuacija delavcev in pospešuje mobilnost delavcev in njihove delovne ter poklicne sposobnosti).

c) Poklicno usmerjanje, v okviru katerega opravlja zlasti:

- daje mladini strokovno pomoč pri izbiri šolanja in poklica, upoštevajoč sposobnosti in nagnjenja posameznikov in potrebe družbenoekonomskega razvoja;

- ugotavlja tekoče in perspektivno pomanjkanje kadrov po poklicih in stopnjah strokovne usposobljenosti ter temu ustrezno prilagaja dejavnost poklicnega usmerjanja;

- proučuje usklajenost šolskih programov, vrste in kapacitete šol in drugih oblik izobraževanja zaradi skladnosti dejavnosti poklicnega usmerjanja z možnostmi šolanja in potrebami po kadrih;

- ugotavlja možnosti, zahteve in pogoje šolanja in poklicnega izobraževanja ter kriterije vpisa in

uspešnosti šolanja z vidika zahtev in metod dela pri poklicnem usmerjanju in prosvetljevanju;

- ugotavlja in proučuje strukturo poklicnih interesov in odločitev pri mladini, ki zaključuje šolanje;

- informira in svetuje mladini in odraslim nadaljnjo poklicno ali šolsko usmeritev v skladu z načeli in metodami strokovnega dela na tem področju;

- informira in svetuje odraslim pri izbiri dopolnilnega usposabljanja in iskanja ustreznih zaposlitve;

- sodeluje s šolami in drugimi izobraževalnimi institucijami pri sprejemanju učencev ter njihovem poklicnem usposabljanju glede na družbene potrebe po posameznih poklicih;

- sodeluje z organizacijami združenega dela pri uporabljanju strokovnih metod dela v kadrovskih službah, pri preusmeritvi delavcev v druge poklice oz. njihovi poklicni ali strokovni preorientaciji;

- razvija aktivne metode, tehnike in načine individualnega ali skupinskega poklicnega svetovanja, prosvetljevanja in informiranja za učence vseh vrst šol, učence z duševnimi ali telesnimi motnjami, starše in druge odrasle osebe;

- pripravlja in razvija metodologijo in pripomočke za poklicno svetovanje ter organizira njihovo aplikacijo;

- organizira zbiranje podatkov o štipendijah in štipenditorjih, pomaga kandidatom pri dodeljevanju štipendij ter daje podatke šolam in organizacijam združenega dela o kandidatih za štipendije;

- izdeluje študije in analize o problematiki poklicne vzgibe, informiranja in svetovanja ter daje predloge za napredek te dejavnosti in ustrezno povezovanje in koordinacijo vseh dejavnikov na področju poklicnega usmerjanja.

d) Pripravljanje delovnih ljudi na zaposlitev, v okviru katerega opravlja zlasti:

- organizira usposabljanje ob delu oziroma priučevanju delavcev brez strokovne izobrazbe na delovna mesta v organizacijah združenega dela glede na izkazane potrebe po delavcih;

- pripravlja in organizira usposabljanje skupin delavcev brez strokovne izobrazbe, da se jim omogoči ustrezna zaposlitev;

- uravnava in sodeluje pri usposabljanju in specializaciji delavcev s strokovno izobrazbo, da se pokrijejo potrebe po delavcih in omogoči njihova ustrežnejša zaposlitev;

- sodeluje in napotuje iskalce zaposlitve na poklicno izobraževanje za nove in deficitarne poklice;

- organizira prekvalifikacijo delavcev, kadar gre za suficitarne poklice ali za preusmerjanje proizvodnje;

- določa kriterije in daje materialna sredstva za šolanje, usposabljanje in druge izdatke strokovnega izobraževanja delavcev v okviru zakonskih določil, samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov;

- sodeluje z organizacijami združenega dela pri programiranju izobraževanja in izbiri metod in učnih pripomočkov;

- pripravlja in prilagaja metode za proučevanje potreb po izobraževalnih dejavnostih, ki jih organizira skupnost (usposabljanje, prekvalifikacije, došolanje in drugo);

- izdeluje kriterije in merila za finančno udeležbo skupnosti pri razvijanju in izvajanju izobraževalne dejavnosti;

— izdeluje predloge za izobraževanje novih poklicev in profilov, ki nastajajo z razvojem tehnike in tehnologije ter organizacije in delitve dela na podlagi spremljanja, razvoja in analize poklicev;

— izdeluje študije in analize o problematiki izobraževalnega dela v obsegu, kot jo opravlja skupnost ter predlaga ukrepe za napredek tega dela.

e) Zagotavljanje pravic delavcev za primer brezposelnosti, v okviru katerega opravlja zlasti:

— izvaja opravila v zvezi z uveljavljanjem in zagotavljanjem pravic do denarnega nadomestila, denarne pomoči, zdravstvenega varstva in priprave za zaposlitev osebam, ki so začasno brezposelne ali iščejo zaposlitev;

— izvaja določila zakonov, družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, ki se nanašajo na gmotno in drugo pomoč začasno brezposelnim delavcem in drugim osebam, ki iščejo zaposlitev ter sklepa in sprejema ukrepe za izboljšanje njihovega položaja v okviru zakonskih pooblastil;

— proučuje položaj in življenjske pogoje iskalcev zaposlitev ter predlaga spremembe normativne ureditve ali sklepanje družbenih dogovorov,

— predlaga izračun potrebnih sredstev za zagotavljanje ustreznega varstva in zaposlitve začasno brezposelnim delavcem in drugim iskalcem zaposlitve.

Skupnost opravlja tudi druge naloge, za katere se z delovnimi ljudmi sporazume z vsakoletnimi programi ali z drugimi sporazumi.

III. UPRAVLJANJE SKUPNOSTI

10. člen

Delovni ljudje, združeni v skupnost, urejajo medsebojne odnose v skupnosti na samoupravnih osnovah, na načelih vzajemnosti in solidarnosti ter določajo takšno organizacijo skupnosti, ki jim zagotavlja neposredno odločanje oziroma odločanje preko izvoljenih delegatov pri določanju pravic in obveznosti, ki so jih prevzeli v skupnosti.

11. člen

Zaradi zagotovitve učinkovitega uveljavljanja pravic in smotrne uporabe v okviru skupnosti združenih sredstev, delovni ljudje združeni v skupnosti zlasti:

— izbirajo delegate izmed sebe v organe skupnosti;

— obravnavajo v okviru delegacij probleme in pojave s področja zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti;

— sodelujejo v razpravah, postavljajo vprašanja in dajejo predloge svojim delegacijam in tudi organom skupnosti.

Organi skupnosti so dolžni obravnavati vprašanja in predloge delovnih ljudi oziroma delegatov ter s svojimi stališči seznanjati tiste, ki so zastavili vprašanja

Skupščina skupnosti

12. člen

Organ upravljanja skupnosti je skupščina, ki ima 27 delegatskih mest.

Delegatska mesta v skupščini skupnosti so porazdeljena na posamezne konference delegacij ali skupščine enot skupnosti, glede na število zaposlenih v posamezni občini, da ima:

1. konferenca delegacij v občini Dravograd 2 delegatski mesti,

2. konferenca delegacij v občini Mozirje 2 delegatski mesti,

3. konferenca delegacij v občini Radlje ob Dravi 3 delegatska mesta,

4. konferenca delegacij v občini Ravne na Koroškem 6 delegatskih mest,

5. konferenca delegacij v občini Slovenj Gradec 3 delegatska mesta,

6. konferenca delegacij v občini Velenje 11 delegatskih mest.

V delegatskih mestih so zastopani tudi delegati iz občinskih sindikalnih svetov.

13. člen

Skupščine enot so dolžne zbirati in delegirati delegate izmed delegacij tako, da je zagotovljena udeležba delegatov iz območij tudi po posameznih področjih dejavnosti.

Predsednik skupščine skupnosti je ob začetku seje dolžan ugotoviti, ali je podana udeležba delegatov po prejšnjem odstavku tega člena.

14. člen

Skupščina ima predsednika in namestnika predsednika, ki ju izvoli na prvem zasedanju skupščine.

Predsednik in namestnik predsednika skupščine sta stalna člana delegacije, v katero sta bila izvoljena.

15. člen

Skupščina opravlja svoje delo po določbah poslovnika.

Skupščina sklepa na sejah, ki jih sklicuje in vodi predsednik, v času njegove odsotnosti pa njegov namestnik.

Seje se sklicujejo po potrebi, vendar najmanj štirikrat letno (varianta: enkrat v treh mesecih).

Prvo sejo novoizbrane skupščine skliče predsednik skupščine predhodnega mandata in ji predseduje do izvolitve novega predsednika (varianta: predseduje ji do izvolitve novega predsednika najstarejši delegat skupščine).

16. člen

Predsednik je dolžan sklicati sejo skupščine tudi na predlog:

— četrtine delegatov skupščine,

— izvršilnega odbora skupščine,

— enote skupnosti,

— skupščine zveze skupnosti za zaposlovanje.

Če predsednik v osmih dneh po prejemu predloga ne skliče seje, jo lahko skliče predlagatelj.

17. člen

Pismeno vabilo skupaj z gradivom za sejo morajo delegati prejeti najmanj 10 dni pred sejo.

O vprašanjih, ki zahtevajo zelo hitre odločitve in seje iz opravičljivega razloga ni bilo mogoče sklicati v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko predsednik skliče sejo s skrajšanim rokom vročila dnevnega reda in dostavo gradiva, vendar ne krajšega od 5 dni.

18. člen

Zasedanje skupščine je veljavno, če je navzočih več kot polovica delegatov.

Odločitev skupščine je sprejeta, če je zanjo glasovala večina navzočih delegatov, razen če s tem statutom ni predpisana drugačna večina.

19. člen

O seji skupščine se piše zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in zapisnikar.

Zapisnikarja določi predsednik skupščine.

V petnajstih dneh po zasedanju skupščine morajo biti delegatom vročeni v pisni obliki vsi sklepi, ki jih je sprejela skupščina.

20. člen

Pravice in dolžnosti delegata skupščine so zlasti:

- da odloča o vseh zadevah in predlogih, o katerih sklepa skupščina;
- da predlaga skupščini stališča in sklepe;
- da predlaga skupščini vprašanja, ki se nanašajo na delo skupščine in njenih organov;
- da predlaga skupščini vprašanja iz delovnega področja skupnosti;
- da predlaga kandidate za predsednika skupščine in njegovega namestnika, za predsednika, namestnika predsednika in člane izvršilnega odbora ter članke komisij skupščine;
- da redno spremlja delo organov skupnosti in aktivno sodeluje na sejah skupščine in njenih organov;
- da si pred sejami skupščine zagotovi mnenja in stališča delegacij in organizacij, ki so ga delegirale o vprašanjih, ki so na dnevnem redu;
- da poroča delegacijam oziroma organizacijam, ki so ga delegirale, o svojem delu v skupščini in sprejetih sklepih skupščine.

21. člen

Delegati imajo na zasedanjih skupščine pravico postavljati ustna ali pismena vprašanja iz kateregakoli področja dejavnosti skupnosti.

Organi skupnosti so dolžni na ta vprašanja odgovoriti oziroma priskrbeti odgovor neposredno na tem, najpozneje pa na prvem naslednjem zasedanju skupščine, razen če ta ne odloči drugače.

Če posamezen član skupnosti, njegov delegat, organizacija ali skupnost ni prejela odgovora na postavljeno vprašanje ali če ni zadovoljna z odgovorom, lahko zahteva, da se to vprašanje obravnava kot posebna točka dnevnega reda na prvem naslednjem zasedanju skupščine.

22. člen

Delegat je za svoje delo v skupščini odgovoren organizaciji oziroma organizacijam, ki so ga delegirale v skupščino.

Skupščina pismeno obvesti konferenco delegacij ali skupščino enote in delegacijo za primere, ko izbrani delegati ne prihajajo na seje ali se ne udeležujejo dela skupščine in njenih organov.

23. člen

Skupščina skupnosti si je dolžna pred dokončno odločitvijo priskrbeti mnenje vseh enot skupnosti v naslednjih zadevah:

- pri spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma o ustanovitvi skupnosti,
- pri sprejemanju, spremembah in dopolnitvah statuta skupnosti,
- pri sprejemanju finančnega načrta skupnosti,
- pri sprejemanju programa dela skupnosti.

Na sejo skupščine, kjer se razpravlja in sklepa o zadevah iz prvega odstavka tega člena, se obvezno vabijo predsedniki konference delegacij enot, kolikor niso delegati skupščine.

Predsednik skupščine

24. člen

Predsednik skupščine predstavlja in zastopa skupnost.

Predsednika skupščine izvolijo delegati skupščine iz svoje srede.

Kandidate za predsednika poda komisija za kadrovske zadeve skupščine skupnosti po predhodnem postopku evidentiranja kandidatov. Pravico predlagati kandidate za predsednika skupščine ima tudi vsak delegat skupščine.

Volitve za predsednika in njegovega namestnika se izvedejo z javnim ali tajnim glasovanjem, o čemer odloča skupščina.

Predsednik skupščine opravlja zlasti te naloge:

- sklicuje in vodi seje skupščine;
- podpisuje družbene dogovore in samoupravne sporazume ter druge splošne akte in sklepe, ki jih sprejema skupščina;
- sklepa pogodbe v imenu skupnosti na podlagi sklenjenih sporazumov in ustreznih sklepov skupščine skupnosti;
- usklajuje delo skupščine in njenih komisij;
- skrbi za izvajanje sklepov skupščine skupnosti;
- opravlja druge naloge, ki mu jih poveri skupščina.

Predsednik je za svoje delo odgovoren skupščini.

25. člen

Predsednik skupščine skupnosti lahko povabi predsednika konference delegacij enote, da sodeluje pri delu skupščine tudi v drugih primerih, če gre za vprašanja, ki se neposredno nanašajo na enote skupnosti.

26. člen

Pri delu skupščine lahko sodelujejo tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupnosti ter posamezni strokovni sodelavci, ki v skupnosti odgovarjajo za delo posameznih področij.

Na sejo skupščine jih vabi predsednik skupščine, če oceni, da je to v interesu dela skupščine.

V odsotnosti predsednika opravlja predsednikove naloge njegov namestnik.

27. člen

Če skupščina odloči, da se izvedejo volitve z javnim glasovanjem, je za predsednika in namestnika predsednika izvoljen kandidat, za katerega glasuje večina prisotnih delegatov skupščine.

Če skupščina odloči, da se izvedejo volitve s tajnim glasovanjem, se glasuje z glasovnicami.

Volitve izvede tričlanska komisija, ki jo imenuje skupščina. Predsednika komisije imenuje skupščina.

Volilna komisija razdeli glasovnice med prisotne delegate skupščine.

Na glasovnici morajo biti napisani vsi predlagani kandidati po abecednem redu.

Delegati volijo tako, da obkrožijo na glasovnici številko pred imenom in priimkom kandidata, za katerega glasujejo.

Glasovnice, na katerih ni obkrožena nobena številka in glasovnice, ki imajo obkroženj dve ali več števil, so neveljavne.

Delegati oddajo izpolnjene glasovnice v posebno skrinjico. Po končanem glasovanju prešteje volilna komisija glasove in njen predsednik tako objavi izid glasovanja.

Če imata dva ali več kandidatov enako število glasov, se glasovanje ponovi.

Izvoljen je kandidat, ki je prejel največ glasov.

Namestnika predsednika se izvoli po enakem postopku kot predsednika.

Zapisnikar vnese izid volitev v zapisnik in glasovnice shrani kot dokumentacijo k zapisniku.

28. člen

Predsednik ali njegov namestnik je lahko razrešen iz naslednjih razlogov:

— če s svojim delom težje krši predpise, ki se nanašajo na delo skupnosti in njenih organov, statut ali druge splošne akte skupnosti;

— če s svojim nepravilnim delom povzroči skupnosti ali družbeni skupnosti večjo materialno škodo ali če bi zaradi tega njegovega ravnanja lahko nastala večja škoda;

— če zaradi njegovega izvrševanja funkcije skupnost ni mogla izvršiti svojih glavnih nalog ali je bilo njihovo izvrševanje znatno otežkočeno;

— če kaže malomaren odnos do svoje funkcije.

Predsednik skupščine je lahko razrešen tudi, če sam za to zaprosi.

29. člen

Postopek za odpoklic se začne na zahtevo najmanj polovice delegatov skupščine.

V tem primeru je treba predlagati sklicanje skupščine, da se ugotovi, ali obstoje pogoji za razrešitev. Pri čemer je treba prizadetemu omogočiti, da obrazloži razloge svojega ravnanja.

Pred sklepanjem skupščine o razrešitvi mora svoj predlog z obrazložitvijo obvezno podati komisija za kadrovske zadeve skupščine skupnosti.

Če skupščina ugotovi, da obstajajo razlogi za razrešitev, se ta ugotovitev vnese v zapisnik in se takoj preide h glasovanju o razrešitvi.

30. člen

O razrešitvi predsednika ali njegovega namestnika se glasuje javno ali tajno, o čemer odloča skupščina.

V primeru tajnega glasovanja se glasuje z glasovnicami v smislu določil postopka za izvolitev predsednika.

Predsednik ali njegov namestnik sta razrešena, če je za razrešitev glasovala dvotretjinska večina vseh delegatov skupščine (varianta: večina delegatov skupščine).

Izvršilni odbor skupščine

31. člen

Izvršilni odbor je kolektivni izvršilni organ skupščine skupnosti in šteje 7 članov.

Izvršilni odbor se voli na prvi seji novokonstituirane skupščine. Mandat delegatov izvoljenih za člane izvršilnega odbora je stalen, za dobo 4 leta.

Kandidate za člane izvršilnega odbora poda komisija za kadrovske zadeve po predhodnem postopku evidentiranja kandidatov. Na listi kandidatov, ki jo predloži komisija za kadrovske zadeve, je toliko kandidatov, kolikor članov se voli v izvršilni odbor.

Vsak delegat skupščine ima pravico predlagati dopolnitve kandidatne liste.

32. člen

Če kandidatna lista, ki jo predloži komisija za kadrovske zadeve, ni dopolnjena, se glasuje o listi kot celoti z javnim glasovanjem.

Lista kandidatov za člane izvršilnega odbora je sprejeta, če zanjo glasujeta dve tretjini delegatov skupščine.

33. člen

Če je lista kandidatov za člane izvršilnega odbora dopolnjena po četrtem odstavku 28. člena tega statuta, se izvedejo volitve s tajnim glasovanjem.

Volitve izvede tričlanska komisija, ki jo imenuje skupščina. Predsednika komisije imenuje skupščina.

Voli se z glasovnicami. Na vsako glasovnico se napiše imena vseh kandidatov za izvršilni odbor, po abecednem redu.

Za člane izvršilnega odbora so izvoljeni kandidati, ki so dobili največ glasov.

Glede glasovanja in izida glasovanja se smiselno uporabljajo določbe kot za postopek volitev predsednika skupščine.

34. člen

Izvršilni odbor si na prvi seji z javnim glasovanjem izvoli predsednika in namestnika predsednika izmed izvoljenih članov.

35. člen

Izvršilni odbor dela na sejah. Seje so sklepne, če je navzočih več kot polovica članov. Sklepi se sprejemajo z navadno večino glasov.

Seje izvršilnega odbora sklicuje in vodi predsednik, v času njegove odsotnosti pa njegov namestnik. Seje se sklicujejo po potrebi.

Za obravnavo gradiva, o katerem dokončno odloča skupščina, mora biti navzočih najmanj dve tretjini vseh članov izvršilnega odbora.

36. člen

Izvršilni odbor opravlja naloge, ki so določene v samoupravnem sporazumu o ustanovitvi skupnosti, naloge, ki mu jih določi skupščina skupnosti ter spremlja in nadzira delo delovne skupnosti skupnosti.

37. člen

Član izvršilnega odbora se lahko razreši iz istih razlogov, iz katerih se lahko odpokliče predsednik skupščine.

Glede odpoklica člana izvršilnega odbora se smiselno uporabljajo določila o odpoklicu predsednika skupščine.

Komisije skupščine

38. člen

Zaradi vsestranskega proučevanja in odločanja o posameznih vprašanjih iz delokroga skupnosti ima skupščina skupnosti stalne, lahko pa tudičasne komisije.

39. člen

Stalne komisije skupščine skupnosti so:

- komisija za pripravo splošnih aktov;
- komisija za kadrovske zadeve;
- komisija za finančno ekonomske zadeve.

Mandat članov stalnih komisij traja štiri leta.

Predsednika, namestnika predsednika in člane komisije imenuje skupščina.

40. člen

Komisija za pripravo splošnih aktov opravlja zlasti:

- pripravlja predlog statuta in drugih splošnih aktov skupnosti ter njihove spremembe in dopolnitve;
- razpravlja o osnutkih in predlogih predpisov s področja zaposlovanja, o katerih razpravlja skupnost in daje skupščini skupnosti svoje predloge, pripombe in mišljenja;
- pripravlja predloge družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, ki jih sklepa skupnost ter daje svoja mnenja, če skupnost pristopa k tem aktom;
- sestavlja prečiščena besedila splošnih aktov iz pristojnosti skupnosti;
- opravlja druge zadeve iz svojega delokroga, za katere jo pooblasti skupščina.

Komisija za pripravo splošnih aktov ima 3 člane, ki jih imenuje skupščina.

41. člen

Komisija za kadrovske zadeve opravlja zlasti:

- skrbi za pravočasno delegiranje delegatov v skupščino skupnosti;

— daje skupščini predloge za izvolitev predsednika in namestnika predsednika skupščine, za predsednika, namestnika predsednika in člane izvršilnega odbora ter za predsednika, namestnika predsednika in člane komisij skupščine;

— na podlagi javnega razpisa daje predlog za imenovanje direktorja delovne skupnosti skupnosti;

— opravlja druge zadeve iz svojega delokroga, za katere jo pooblasti skupščina.

Komisija za kadrovske zadeve ima 3 člane, ki jih imenuje skupščina.

42. člen

Komisija za finančno ekonomske zadeve opravlja zlasti:

— daje predlog programa dela in finančnega plana skupnosti;

— razpravlja o zaključnem računu skupnosti ter daje nanj svoje mišljenje;

— razpravlja o problematiki organizacije in financiranja skupnosti in predlaga odgovarjajoče ukrepe;

— razpravlja o problematiki raznih analiz in elaboratov, ki jih izdeluje delovna skupnost skupnosti ter daje svoje pripombe in mišljenja;

— opravlja druge zadeve iz svojega delokroga, za katere jo pooblasti skupščina.

Komisija za finančno ekonomske zadeve ima 3 člane, ki jih imenuje skupščina.

43. člen

Občasne komisije se lahko ustanovijo za obdelavo posameznega vprašanja oziroma določenega ožjega problema.

Člane komisij, predsednika in delokrog komisij imenuje oziroma določi skupščina ob njihovi ustanovitvi.

44. člen

Komisije skupščine delajo na sejah. Seje so sklepčne, če je navzočih več kot polovica članov. Komisije sprejemajo odločitve z večino glasov svojih članov.

45. člen

Skupščina skupnosti lahko razreši člane komisij tudi, preden opravijo svoje delo.

Glede razrešitve se smiselno uporabljajo določbe tega statuta o razrešitvi predsednika skupščine.

46. člen

Izvrševanje dolžnosti predsednika, namestnika predsednika skupščine ter članov izvršilnega odbora in komisij skupščine je častno.

Skupščina skupnosti pa lahko določi zaradi priznanja dela funkcionarjem iz prvega odstavka tega člena posebne nagrade.

IV. ENOTE SKUPNOSTI

47. člen

Enote so deli skupnosti s pravicami, dolžnostmi in odgovornostmi, ki jih imajo na temelju ustave, za-

kona, samoupravnega sporazuma o ustanovitvi skupnosti, tega statuta in svojega poslovnika.

Enota skupnosti vrši svoje samoupravne pravice na področju zaposlovanja na teritoriju, za katerega je osnovana.

48. člen

Število delegatskih mest v konferencah delegacij posameznih enot je v skladu z določilom tretjega odstavka 28. člena samoupravnega sporazuma o ustanovitvi skupnosti naslednje:

1. konferenca delegacij enote Dravograd 15 delegatskih mest,
2. konferenca delegacij enote Mozirje 17 delegatskih mest,
3. konferenca delegacij enote Radlje ob Dravi 21 delegatskih mest,
4. konferenca delegacij enote Slovenj Gradec 18 delegatskih mest,
5. konferenca delegacij enote Ravne na Koroškem 30 delegatskih mest,
6. konferenca delegacij enote Velenje 35 delegatskih mest.

49. člen

Podrobnejša razdelitev delegatskih mest konferenc delegacij (skupščin enot) za posamezne delegacije in konference delegacij je določena v sklepih občinskih konferenc SZDL.

50. člen

Enota skupnosti opravlja zlasti naslednje naloge:

- obravnava in predlaga skupščini skupnosti izvršitev določenih ukrepov, ki se nanašajo na probleme zaposlovanja na območju enote;
- sodeluje z OZD na svojem območju glede politike zaposlovanja in predlaga skupščini skupnosti ukrepe za izvajanje te politike;
- sodeluje pri družbenem sporazumevanju in samoupravnem dogovarjanju pri programiranju in financiranju dejavnosti skupnosti;
- sodeluje s skupščino občine pri vprašanjih, ki zadevajo področje zaposlovanja;
- odloča o politiki zaposlovanja invalidnih in težje zaposljivih oseb;
- skrbi za usposobitev ter ustrezno zaposlitev občanov, ki niso popolnoma zmožni za delo;
- sodeluje pri politiki štipendiranja mladine ter pri poklicnem usposabljanju in izobraževanju odraslih.

51. člen

Delo enote mora biti v soglasju z delom skupnosti.

Če so sklepi konference delegacij oziroma skupščine enote v nasprotju s sklepi skupščine skupnosti, je enota dolžna, da daje sporno zadevo v obravnavo skupščini skupnosti. Do končne določitve se sporni sklepi ne morejo izvajati.

Skupščina skupnosti je dolžna sporno zadevo obravnavati po hitrem postopku. Na sejo, na kateri se vrši obravnavo, se povabi predsednika in predstavnike konference delegacij (oziroma skupščine enote).

Če se med skupščino skupnosti in predstavniki enote kljub obravnavi in usklajevanju ne doseže so-

glasje in gre za vprašanje, od katerega je bistveno odvisno delo enote, lahko uredi (začasno) to vprašanje skupščina skupnosti.

52. člen

Sporna vprašanja, o katerih se ne odloča po prejšnjem odstavku, daje skupščina skupnosti v reševanje arbitraži.

Arbitraža se sestoji iz enakega števila predstavnikov (arbitrov) obeh spornih strank in predsednika, ki ga arbitri določijo sporazumno. Člani arbitraže so lahko le delegati skupščine ali delegati konference delegacij (oziroma skupščine enote).

Odločitev arbitraže o spornem vprašanju je dokončna.

V. DELOVNA SKUPNOST SKUPNOSTI

53. člen

Strokovna služba skupnosti je organizirana kot enotna delovna skupnost, ki opravlja vsa strokovna, administrativna, finančna, tehnična in druga opravila za skupnost.

54. člen

Delovna skupnost kot strokovna služba opravlja na podlagi programa dela zlasti:

1. ugotavlja vire, primanjkljaje in presežke prebivalstva za zaposlitev, proučuje socialno-ekonomsko sestavo aktivnega prebivalstva ter z njo zvezano poklicno in prostorsko gibljivost ter spremlja notranje in zunanje migracijske tokove;
2. proučuje, spremlja in ugotavlja potrebe gospodarstva, družbenih in drugih dejavnosti po kadrih ter daje organizacijam združenega dela pomoč pri zadovoljevanju njihovih potreb po kadrih;
3. spremlja in proučuje poklicno sestavo zaposlenih, analizira vrste in profile strokovnih kadrov, potrebnih gospodarstvu, družbenim in drugim dejavnostim, spremlja nastanek in razvoj poklicev, predlaga spremembe in dopolnitve nomenklature poklicev ter sodeluje pri prilagajanju vrste in usmeritve izobraževalnih zmogljivosti družbenim potrebam po posameznih poklicih;
4. sodeluje pri načrtovanju kadrovskih potreb, pri pripravi kadrov za nove proizvodne oziroma delovne zmogljivosti pri izdelavi in izvedbi načrtov za zaposlitev delavcev, katerih delo postane v posameznih organizacijah združenega dela nepotrebno;
5. opravlja zadeve v zvezi z zaposlovanjem jugoslovanskih delavcev v tujini, sprejema prijave delavcev za začasno zaposlitev v tujini, daje delavcem obvestila o zaposlitvi pri tujem delodajalcu ter jih seznanja s pravicami in obveznostmi delavcev po predpisih države, v kateri se nameravajo zaposliti, organizira odhajanje jugoslovanskih delavcev v tujino ter pomaga pri njihovem vračanju in zaposlovanju v domovini;

6. razvija in proučuje metode in pripomočke za poklicno usmerjanje, za izbiro poklicev in za izbor delavcev pri zaposlovanju;

7. opravlja naloge posredovanja dela, poklicnega usmerjanja in priprave za zaposlitev ter skrbi za prahodno in začasno nastanitev oseb, ki iščejo zaposlitev;

8. opravlja zadeve v zvezi z zagotavljanjem varovanja na primere brezposelnosti ter s storitvami s področja posredovanja dela, poklicnega usmerjanja in priprave za zaposlitev, omogoča in varuje zaposlitev;

9. upravlja v skladu s samoupravnimi sporazumi sredstva za zaposlovanje, ki jih v skupnosti združujejo delavci in organizacije združenega dela in zasebni delodajalci;

10. vodi predpisane evidence s področja dela in zaposlovanja;

11. opravlja druge naloge, določene z zakonom, s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi skupnosti, tem statutom in drugimi splošnimi akti skupnosti.

Delavci delovne skupnosti opravljajo te naloge na sedežu skupnosti in na delovnih mestih, ki so ustanovljena na sedežih enot zaradi potreb delovnih ljudi pri zaposlovanju in poklicnem usmerjanju in zato, da se jim zagotovi najracionalnejši način za uveljavljanje njihovih pravic.

55. člen

Za izvajanje nalog, navedenih v 54. členu tega statuta, ima delovna skupnost naslednje strokovne skupine (primeroma):

1. skupino za posredovanje zaposlitev,
2. analitiko in statistiko,
3. skupino za poklicno usmerjanje,
4. pravno službo,
5. skupino za računovodsko-finančno službo.

56. člen

Naloge posameznih strokovnih skupin se določajo podrobneje z vsakoletnimi programi dela.

57. člen

Samoupravne pravice izvršujejo delovni ljudje delovne skupnosti neposredno.

Posamezne izvršilne zadeve lahko delovna skupnost prenese na svoje izvršilne organe.

58. člen

Delavci delovne skupnosti sprejemajo v soglasju s skupščino skupnosti samoupravne splošne akte, s katerimi uredijo notranjo organizacijo, sistemizacijo in organizacijo upravljanja skupnosti.

59. člen

Delavci delovne skupnosti sprejemajo samostojno:

- samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih v združenem delu;

- pravilnik o samoupravljanju delovne skupnosti samoupravne skupnosti za zaposlovanje velenje;

- samoupravni sporazum o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest delovne skupnosti;

- samoupravni sporazum o dajanju stanovanj in stanovanjskih posojil delavcem delovne skupnosti;

- pravilnik o odmorih, dopustih in drugih odsotnostih z dela;

- pravilnik o delavski kontroli.

Na podlagi letnega programa dela, ki ga sprejema skupščina, pa:

- samoupravni sporazum o delitvi sredstev za osebno in skupno porabo delavcev v združenem delu v delovni skupnosti skupnosti za zaposlovanje;

- predračun dohodkov in izdatkov.

60. člen

Individualni poslovodni organ delovne skupnosti je direktor.

Direktor vodi neposredno delo delovne skupnosti na podlagi zakonov in drugih predpisov, sklepov skupščine, izvršilnega odbora, zbora delovne skupnosti skupnosti, tega statuta in drugih splošnih aktov skupščine in delovne skupnosti skupnosti.

Direktor podpisuje vse akte delovne skupnosti skupnosti.

61. člen

Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima visoko ali višjo izobrazbo,

- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih,

- da ima organizacijske sposobnosti za uspešno vodenje.

Kandidati, ki kandidirajo za mesto direktorja, morajo poleg prijave predložiti dokaze o izpolnjevanju razpisnih pogojev.

62. člen

Mesto direktorja se mora razpisati najpozneje 3 mesece pred potekom časa, za katerega je imenovan.

Predlog za imenovanje direktorja daje komisija za kadrovske zadeve skupščine skupnosti.

Prede predlog za imenovanje najprimernejšega kandidata za direktorja, si mora predhodno priskrbeti mnenje delovne skupnosti.

Komisija za kadrovske zadeve mora svoj predlog utemeljiti.

63. člen

Direktor se imenuje za mandatno dobo 4 leta in je lahko po izteku tega roka ponovno imenovan.

64. člen

Direktor delovne skupnosti opravlja zlasti naslednje naloge:

- zastopa in predstavlja delovno skupnost ter sklepa pogodbe v njenem imenu;

- zastopa delovno skupnost v premoženjsko pravnih in drugih pravnih razmerjih nasproti tretjim osebam;

- vodi in organizira delo ter poslovanje delovne skupnosti;

- izvršuje sklepe skupščine in delovne skupnosti;

- skrbi za izvajanje določb samoupravnih aktov skupščine, izvršilnega odbora in delovne skupnosti;

- izdaja odločbe s področja medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu;

- skrbi za redno izpolnjevanje zakonskih, pogodbenih in drugih obveznosti;

- je odredbodajalec finančnega načrta;

- skrbi za zakonito in pravilno poslovanje delovne skupnosti;

— skrbi poleg predsednika skupščine in predsednika izvršilnega odbora za pripravljajanje sej skupščine in izvršilnega odbora skupnosti;

— občasno poroča skupščini skupnosti o delu in poslovanju delovne skupnosti;

— opravlja zadeve s področja narodne obrambe, za katere je pooblaščen s splošnimi akti;

— opravlja druge zadeve, za katere je pooblaščen z zakonskimi določili, tem statutom in z drugimi splošnimi akti ter sklepi skupščine, izvršilnega odbora in delovne skupnosti skupnosti;

— izdaja odločbe o zahtevah, s katerimi upravičenci uveljavljajo svoje pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti.

65. člen

Direktor je pri svojem delu samostojen in odgovoren skupščini in delovni skupnosti skupnosti.

Direktor ima pravico in dolžnost, da prisostvuje sejam skupščine skupnosti, da sodeluje v razpravi in da daje svoje predloge in mišljenja o posameznih vprašanjih, vendar brez pravice odločanja.

66. člen

Če direktor ugotovi, da je posamezen sklep delovne skupnosti skupnosti ali njenih organov v nasprotju z zakonskimi predpisi ali splošnimi akti skupnosti ali delovne skupnosti, je dolžan na to opozoriti organ, za čigar akt gre.

Če ta organ vztraja pri svojem sklepu, zadrži direktor njegovo izvršitev in to v treh dneh sporoči organu, ki nadzoruje zakonitost dela delovne skupnosti. Ta organ je izvršilni odbor skupščine skupnosti.

Do odločitve nadzornega organa se sklep ne more izvršiti.

67. člen

Direktor se lahko razreši poleg razlogov, zaradi katerih se lahko razreši predsednik skupščine skupnosti, še iz tehle razlogov:

— če pri svojem delu teže krši samoupravne pravice delavcev in druge splošne akte delovne skupnosti;

— če namenoma ali neopravičeno ne izvršuje sklepe delovne skupnosti ali zavestno dela proti tem sklepom.

68. člen

Predlog za razrešitev direktorja lahko poda:

— zbor delovne skupnosti,

— 1/2 delegatov skupščine skupnosti.

Glede odpoklica direktorja se smiselno uporabljajo določila o odpoklicu predsednika skupščine.

69. člen

Če je direktor razrešen na svojo zahtevo, lahko skupščina skupnosti odloči, da mora ostati na svojem delovnem mestu dokler ne bo imenovan nov direktor, toda največ 6 mesecev od dneva, ko je vložil zahtevek za razrešitev.

70. člen

Če na izpraznjeno delovno mesto direktorja delovne skupnosti ni pravočasno imenovan nov direk-

tor, imenuje skupščina Skupnosti vršilca dolžnosti direktorja.

Vršilec dolžnosti direktorja se imenuje največ za 6 mesecev.

71. člen

Direktorja nadomešča v primeru daljše odsotnosti eden izmed strokovnih delavcev delovne skupnosti, katerega določi izvršilni odbor.

V primeru krajše odsotnosti (dopust ipd.) pa si določi direktor v soglasju s strokovnim kolegijem delovne skupnosti svojega namestnika sam.

VI. SAMOUPRAVNI NADZOR V SKUPNOSTI

72. člen

Člani skupnosti uveljavljajo samoupravni nadzor po posebni komisiji za samoupravni nadzor (v nadaljnjem besedilu: komisija).

Komisija ima predsednika, namestnika predsednika in 4 člane. V komisijo izvoli vsaka konferenca delegacij oz. skupščina enote enega delegata.

73. člen

Predsednika in namestnika predsednika si izvoli komisija na prvi seji.

Prvo sejo komisije skliče predsednik skupščine skupnosti.

Mandatna doba članov komisije je 4 leta in sovpada z mandatno dobo delegatov konferenc delegacij enot.

Konference delegacij enot so dolžne izvoliti svoje delegate v komisijo najkasneje v dveh mesecih po svojem konstituiranju.

74. člen

Član komisije je lahko razrešen, če izvršuje svoje funkcije oz., če kaže malomaren odnos do njih.

O razrešitvi člana komisije odloča konferenca delegacij enote, ki ga je izvolila za člana komisije.

Glede razrešitve člana komisije se smiselno uporabljajo določila o odpoklicu predsednika skupščine.

75. člen

Komisija ima pravico zahtevati dokumentacijo od vseh organov skupnosti, ki ji je potrebna za ugotavljanje pravilnosti dela in poslovanja skupnosti.

76. člen

Komisija ima pravico in dolžnost, če ugotovi nepravilnosti, da s svojim mnenjem in predlogi seznanja delovne ljudi — člane skupnosti in skupščino skupnosti, da bi sprejeli odgovarjajoči ukrep za odpravo teh nepravilnosti.

Skupščina skupnosti je dolžna, da se o danih pripombah in predlogih komisije izjasni na prvi naslednji seji, vendar najkasneje v roku 90 dni.

Če skupščina skupnosti ne sprejme predlogov, pripomb in mišljenj komisije ali če se o njih ne doseže soglasje na skupni seji, obvesti komisija o spornih vprašanjih skupščino občine, ki odloča dokončno.

Komisija sodeluje po potrebi tudi z drugimi organi družbenega nadzorstva in organi kontrole.

77. člen

Na komisijo se lahko neposredno obračajo brezposelne osebe, delavci, organizacije združenega dela in drugi s pritožbami in pripombami na delo skupščinske skupnosti in njenih organov ter na delo strokovne službe skupnosti.

VII. UPRAVLJANJE IN GOSPODARJENJE
S SREDSTVI

78. člen

Sredstva skupnosti so:

- prispevki, ki jih plačujejo delovni ljudje v združenem delu, delavci v delovnem razmerju z zasebnimi delodajalci ter občani, ki z osebnim delom opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost iz osebnih dohodkov;
- prispevki, ki jih zagotavljajo TOZD, druge organizacije in delovne skupnosti iz dohodka;
- dohodki iz sporazumov ali pogodb z drugimi interesnimi skupnostmi in organizacijami združenega dela za pripravo delovnih ljudi na zaposlitev;
- samopriskevki in prispevki občanov, volila, darila ter druga sredstva;
- obresti od denarnih sredstev.

79. člen

O načinu in pogojih porabe sredstev odloča skupščina skupnosti s finančnim načrtom na podlagi programa dela.

Finančni plan za vsako koledarsko leto se sprejme najkasneje do kraja prvega tromesečja tekočega leta.

Skupščina skupnosti sprejme do sprejema finančnega plana začasni finančni načrt s tem, da se to začasno financiranje lahko vrši največ do 1/4 skupne višine sredstev po zaključnem računu iz preteklega leta.

80. člen

Na podlagi 41. člena zakona o samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o merilih za razporejanje dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke (Uradni list SRS, št. 26/73), določa skupščina skupnosti na osnovi družbenega dogovora osebne dohodke in druge osebne prejemke delegatom in voljenim ali imenovanim funkcionarjem za območje regije skupnosti za zaposlovanje.

81. člen

S finančnim planom se razporeja sredstva na:

- sredstva za zavarovanje za brezposelnost;
- pripravo delovnih ljudi za zaposlitev;
- skupne zadeve zaposlovanja v zvezi skupnosti na podlagi samoupravnega sporazuma in solidarnostna sredstva;
- delo skupnosti, enot skupnosti in delovne skupnosti skupnosti;
- obvezne zakonske rezerve.

VIII. UVELJAVLJANJE PRAVIC
BREZPOSELNIH OSEB

82. člen

Brezposelne osebe uveljavljajo pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti pri skupnosti, če se je plačeval pri njej prispevek za zaposlovanje oz., če so pri njej prijavljene za zaposlitev.

83. člen

Postopek za uveljavitev pravic iz zavarovanja za brezposelnost se začne na podlagi pismenega zahtevka osebe, v izjemnih primerih pa tudi na podlagi ustmenega zahtevka na zapisnik pri skupnosti.

Poleg pismenega zahtevka je oseba dolžna predložiti vso dokumentacijo, ki jo zahteva skupnost na podlagi katere se ugotovijo pogoji za pridobitev teh pravic.

84. člen

Za postopek, v katerem se odloča o pravicah iz zavarovanja za primer brezposelnosti, se smiselno uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, če ni drugače določeno.

85. člen

O zahtevi, s katero upravičenec uveljavlja svojo pravico, izda odločbo direktor delovne skupnosti ali oseba, ki jo pooblasti direktor.

Pristojni organ skupnosti mora izdati odločbo najkasneje v enem mesecu od dneva sprejete zahteve.

Kadar iz objektivnih razlogov ni mogoče izdati odločbe v roku iz prejšnjega odstavka, mora skupnost, ki vodi postopek, osebo obvestiti o vzroku, zaradi katerega ni mogoče izdati odločbe in o roku, v katerem bo v zadevi odločeno.

86. člen

Če organ iz prejšnjega člena zahtevi ne ugodí, lahko oseba, ki meni, da je prizadeta njena pravica, uveljavi svojo pravico pred pristojnim sodiščem v 30 dneh od dneva, ko je bila njena zahteva dokončno zavržena.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena pa lahko oseba vloži zahtevo za ponovni preizkus odločbe na isti organ, ki je izdal odločbo na prvi stopnji v roku osmih dni od vročitve odločbe.

87. člen

Strokovna služba skupnosti mora osebo, ki je ob koncu prejemanja denarnega nadomestila upravičena do pridobitve pravice do denarne pomoči, obvestiti o tej njeni pravici tako, da lahko ta še ob koncu prejemanja denarnega nadomestila vloži zahtevek za priznanje denarne pomoči.

88. člen

Za priznanje pravice do denarne pomoči, se med dohodke osebe in dohodke članov njene ožje družine

v smislu 46. člena zakona o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti upoštevajo vsi dohodki, kot: preživnine, pokojnine, socialne podpore, otroški dodatek, enkratne pomoči, katastrski dohodek, nagrade in štipendije študentov in dijakov, nadomestila za pomoč in nego po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ipd.

89. člen

Minimalno denarno nadomestilo, ki ga izplačuje skupnost, je enako najmanjšemu osebnemu dohodku v SR Sloveniji.

90. člen

Denarna pomoč po 47. členu zakona o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti, je enaka znesku najnižjega osebnega dohodka, ki je s samoupravnim sporazumom oz. z družbenim dogovorom dogovorjen za območje, kjer upravičenec stalno prebiva. Če ta znesek ni dogovorjen, je denarna pomoč enaka najmanjšemu osebnemu dohodku v SR Sloveniji.

Za vsakega vzdrževanega družinskega člana, ki ga oseba preživlja, se izplačuje še dodatek k denarni pomoči, ki je enak višini dodatka za vzdrževane družinske člane pri pravici do prejemanja denarnega nadomestila.

91. člen

Tisti, kateremu je bil izplačan kakšen znesek na podlagi zakona, pa do tega ni bil upravičen, mora na zahtevo skupnosti prejeti znesek vrniti.

92. člen

Natančnejše določbe uveljavljanja pravic brezposelnih oseb iz zavarovanja za primer brezposelnosti lahko skupnost ureja s posebnim pravilnikom.

93. člen

Denarno nadomestilo brezposelnih oseb, ki na dan 1. 1. 1975 prejema to nadomestilo, od tega dne ne more biti manjše od najmanjšega osebnega dohodka v SR Sloveniji.

94. člen

Brezposelne osebe, prijavljene pri skupnosti, ki jim je denarno nadomestilo prenehalo pred 1. 1. 1975, pa izpolnjujejo pogoje za priznanje pravice do denarne pomoči po zakonu o zaposlovanju in o zavarovanju za primer brezposelnosti, se prizna denarna pomoč ne glede na določilo prvega odstavka 46. člena tega zakona.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

95. člen

Vsi splošni akti skupnosti in delovne skupnosti se morajo uskladiti z določbami tega statuta v roku šestih mesecev od dneva, ko stopi v veljavo ta statut.

V roku 6 mesecev se morajo sprejeti tudi ostali splošni akti, ki jih predvideva ta statut in so naštetji v 59. členu statuta.

96. člen

Tolmačenje tega statuta daje skupščina skupnosti.

97. člen

Ta statut stopi v veljavo, ko ga sprejme skupščina skupnosti in v osmih dneh po objavi v Uradnem listu SR Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 1975. dalje.

Velenje, dne 14. maja 1975.

Samoupravna skupnost za zaposlovanje
Velenje

Predsednik skupščine
Ivo Dražbaber, inž. l. r.

ZALEC

1124.

Skupščina občine Žalec je po 234. členu zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21-224/74 in 39-468/74), 21. členu pravilnika o knjiženju davkov občanov (Uradni list SRS, št. 2-4/73) in 126. členu statuta občine Žalec (Uradni list SRS, št. 9-210/74) na seji zborna združenega dela in zborna krajevnih skupnosti dne 23. septembra 1975 sprejela

ODLOK

o potrditvi zaključnega računa davkov in prispevkov
občanov za leto 1974

1. člen

Potrdi se zaključni račun davkov in prispevkov občanov občine Žalec in zaključni račun prispevka za starostno zavarovanje kmetov za leto 1974, ki ju je predlagala strokovna komisija občinske skupščine.

2. člen

Zaključni račun davkov in prispevkov izkazuje:

	din
— obremenitve	23.055.005,70
— plačila	19.834.935,70
— zaostanek 31. XII. 1974	3.220.070,00

Zaključni račun prispevka za starostno zavarovanje kmetov obsega:

	din
— obremenitve	2.874.148,65
— plačila	1.908.856,40
— zaostanek 31. 12. 1974	965.292,25

3. člen

Zaključna računa obsegata bilanco, bruto bilanco in pregled dolgov in preplačil zavezancev, ki so sestavni del odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-10/75-4/3

Zalec, dne 23. septembra 1975.

Predsednik
Skupščine občine Zalec
Vlado Gorišek, dipl. kmet. inž. l. r.

POPRAVEK

V sklepu o finančnem načrtu Regionalne zdravstvene skupnosti Celje za leto 1975, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 21-1028/75 z dne 1. VIII. 1975 je v zadnji vrsti 10. člena napaka »...o začetni uporabi rezerve.«; pravilno pa je »...o začasni uporabi rezerve.«

Uredništvo

V odloku o poprečni gradbeni ceni in poprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v občini Grosuplje (Uradni list SRS, št. 22-192/75) je v prvem odstavku 2. člena napaka, zato dajemo tale

POPRAVEK

odloka o poprečni gradbeni ceni in poprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v občini Grosuplje

Prvi odstavek 2. člena se pravilno glasi:

»Poprečna gradbena cena za 1 m² uporabne površine znaša 3400 din.«

Sekretar
Skupščine občine Grosuplje
Julijana Eršte l. r.

URADNI POPRAVEK

odloka o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev — kmetij

Ob primerjavi besedila odloka o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev — kmetij (Uradni list SRS, št. 22-1100/75) z izvirnikom, so bile ugotovljene tele napake:

I. Krajevna skupnost Bukovo:

Črta se:

Jeram Franc, Bukovo 36
Feltrin Zdravko, Bukovo 17

Doda se:

Brišar Ivan, Bukovo 48
Hvala Dominik, Bukovo 24

II. Krajevna skupnost Cerkno

Črta se:

Kavčič Albert, Cerkno 224

Doda se:

Kranjc Andrej, Čeplez 2
Bevk Peter, Čeplez 10
Seljak Jože, Planina 9
Jereb Jakob, Planina 15
Prezelj Anton, Labinje 4
Abram Vencelj, Labinje 5

III. Krajevna skupnost Črni vrh

Črta se:

Rudolf Jože, Javornik 5

Doda se:

Rupnik Ivan, Idrijski log 13
Lampe Jože, Idrijski log 12
Vončina Franc, Idrijski log 17
Tominc Ivan, Zadlog 26

IV. Krajevna skupnost Dole:

Doda se:

Gantar Franc, Dole 10
Kunc Marjan, Dole 25
Gnezda Frančiška, Jelični vrh 9
Rejc Marija, Dole 11
Seljak Martin, Idršek 14

V. Krajevna skupnost Godovič

Doda se:

Lukan Albin, Godovič 92
Pišljari Jožefa, Godovič 62

VI. Krajevna skupnost Idrija

Črta se:

Skok Marija, IX. korpus 14, Idrija

Doda se:

Slabe Magda, Partizanska 10, Idrija
Kokelj Ivan, IX. korpusa, Idrija
Poljanec Janko, Prešernova, Idrija
Ferjančič Otmar, Čekovnik 21
Rupnik Ivan, Čekovnik 37
Tratnik Bojan, Čekovnik 14
Mohorič Mirko, Čekovnik 13

VII. Krajevna skupnost Idrijske Krnice

Doda se:

Lapajne Julijan, Idrijske Krnice 9

VIII. Krajevna skupnost Ledine

Doda se:

Mlakar Vinko, Mrzli vrh 17
Seljak Pavel, Ksorita 5
Brence Marija, Vrsnik 14

	VSEBINA	Stran
IX. Krajevna skupnost Gorenji Novaki		
Doda se:	SKUPŠČINA SR SLOVENIJE	
Močnik Milan, Dol. Novaki 4	1182. Stališča, priporočila in sklepi o nadaljnjem samoupravnem razvoju krajevnih skupnosti v SR Sloveniji	1215
Melek Franc, G. Novaki 38		
Florjančič Franc, G. Novaki 17	1183. Zakon o varnosti cestnega prometa	1223
X. Krajevna skupnost Orehek		
Črta se:	1184. Zakon o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena	1237
Štucin Rafael, Orehek 35	1185. Zakon o samoupravnih interesnih skupnostih za poštni, telegrafski in telefonski promet	1241
Doda se:	1186. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih	1243
Brišar Andrej, Orehek 17	1187. Odlok o izvolitvi sodnikov Okrožnega gospodarskega sodišča v Mariboru	1244
XI. Krajevna skupnost Otalež		
Črta se:	PREDSEDTVO SR SLOVENIJE	
Tratnik Jože, Plužnje 14	1188. Odlok o pomilostitvi obsojene osebe	1244
Doda se:	REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI	
Kacin Jože, Plužnje 12	1189. Pravilnik o priznanjih in pohvalah v organih za notranje zadeve	1244
Sedej Alojz, Jazne 30	1190. Pregled organizacij združenega dela, ki so pooblašene za opravljanje strokovne kontrole nad odbiranjem matičnih rastlin za sadjarstvo, vinogradništvo in hmeljarstvo	1247
XII. Krajevna skupnost Podlanišče		
Doda se:	DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE	
Jeram Albert, Podlanišče 47	1191. Družbeni dogovor o uskladitvi pokojnin med letom 1975	1247
Jeram Franc, Podlanišče 46	1192. Sklep o uskladitvi pokojnin med letom 1975	1248
Podobnik Francka, Cerkljanski vrh 11		
XIII. Krajevna skupnost Reka		
Črta se:	REGIONALNE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI	
Cernilogar Albin, Police 5	1193. Sklep o podaljšanju veljavnosti statuta in drugih splošnih aktov Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Novo mesto	1249
XIV. Krajevna skupnost Sp. Idrija		
Črta se:	OBMOČNE VODNE SKUPNOSTI	
Mlakar Franc, Sp. Kanomlja 11	1194. Samoupravni sporazum o financiranju vodnogospodarskih del območne vodne skupnosti Ljubljana-Sava za leto 1975	1249
Doda se:		
Močnik Matej, Sr. Kanomlja 22		
XV. Krajevna skupnost Šebrelje		
Doda se:	ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
Cernilogar Anton, Šebrelje 65	1195. Odlok o najvišjih maržah za živila v prodaji na drobno (Ljubljana)	1251
XVI. Krajevna skupnost Trebenče		
Doda se:	1196. Sklep o soglasju k spojitvi podjetja »Dimnik« in »Dimnikarskega podjetja Ljubljana« v organizacijo združenega dela »Dimnikarstvo Ljubljana« (Ljubljana)	1252
Tušar Peter, Gorje 2	1197. Sklep o soglasju k cenam za dimnikarske storitve na območju ljubljanskih občin (Ljubljana)	1252
Razpet Andrej, Poče 10	1198. Sklep o soglasju k najvišji ceni za odvoz smeti in odpadkov (Ljubljana)	1253
XVII. Krajevna skupnost Vojsko		
Doda se:	1199. Odlok o namembnosti in gradnji poslovnih prostorov v občini Celje	1253
Ogrič Pavla, Vojsko 35	1200. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o zazidalnem načrtu »Otok« (Celje)	1254
XVIII. Krajevna skupnost Zakriž		
Doda se:	1201. Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacije zdravstvene postaje v Vojniku (Celje)	1254
Seljak Andrej, Zakriž 10	1202. Odlok o sprejetju zazidalnega načrta Stična-Vir »S 1« (Grosuplje)	1255
Močnik Peter, Ravne 1	1203. Odlok o sprejetju zazidalnega načrta Studenec »S 1«, »S 2« (Grosuplje)	1255
Skok Janez, Ravne 10	1204. Odlok o ukinitvi sklada občine Grosuplje za pospeševanje lovstva	1255
Sedej Vika, Ravne 12.	1205. Sklep o javni razgrnitvi zazidalnega načrta »Stična-Vir« S 1 (Grosuplje)	1256
	1206. Sklep o javni razgrnitvi Generalne študije kanalizacije Grosuplje	1256

	Stran		Stran
1207. Sklep o javni razgrnitvi Generalne študije kanalizacije Stična — Ivančna gorica (Grosuplje)	1256	1217. Odlok o obveznem radiofotografiranju občanov (Ljubljana Vič-Rudnik)	1263
1208. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka na območju krajevne skupnosti Ponikve za sofinanciranje modernizacije republiške ceste ter sofinanciranje gradnje osemletke na Vidmu (Grosuplje)	1256	1218. Odlok o ustanovitvi občinskega štaba za teritorialno obrambo (Slovenske Konjice)	1264
1209. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka na območju krajevne skupnosti Videm-Dobrepolje za sofinanciranje modernizacije republiške ceste in občinskih cest I. reda ter za sofinanciranje gradnje osemletke na Vidmu (Grosuplje)	1257	1219. Odlok o spremembi odloka o cenah za geodetske tehnične storitve (Slovenske Konjice)	1265
1210. Poročilo o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka na območju KS Videm-Dobrepolje (Grosuplje)	1258	1220. Odlok o ustanovitvi in nalogah službe komunalnega nadzora (Slovenske Konjice)	1265
1211. Statutarni sklep o določitvi praznika občine Idrinja	1258	1221. Odlok o spremembah odloka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja zasebne obrti v občini Slovenske Konjice	1266
1212. Odlok o proglasitvi častnih občanov občine Idrinja	1259	1222. Odredba o maržah v prometu na drobno za nekatere prehrabene artikle (Šentjur pri Celju)	1266
1213. Odlok o urejanju, vzdrževanju in varstvu zelenih površin ter narave v občini Lenart	1259	1223. Statut samoupravne skupnosti za zaposlovanje Velenje	1267
1214. Odlok o zaključnem računu o izvršitvi proračuna občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1974	1261	1224. Odlok o potrditvi zaključnega računa davkov in prispevkov občanov za leto 1974 (Zalec)	1277
1215. Odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna občine Ljubljana Siška za leto 1974	1262	— Popravek sklepa o finančnem načrtu Regionalne zdravstvene skupnosti Celje za leto 1975	
1216. Odlok o dopolnitvah in spremembah odloka o obveznem odlaganju in odvažanju smeti ter odpadkov na ureditvenem območju krajevne skupnosti Medvod (Ljubljana Siška)	1263	— Popravek odloka o poprečni gradbeni ceni in poprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v občini Grosuplje	
		— Popravek odloka o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev — kmetij (Idrija)	